கணபதி துணை.

சூரைமாநகர்ப் புராணம்.

திருவாவடுதுறை

ஆதீனத்து மஹாவித்துவான்

திரிசிரபுரம்

ஸ்ரீ மீனாக்ஷிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

இது,

காரைக்குடி,

மு. ரு. லெ. இலக்குமணச்செட்டியாரவர்களுடைய

குடும்பஸ்தர்களின் பொருளுதவியைக்கொண்டு,

இந்நூலாசிரியர் மாணாக்கரும்

சென்னைப் பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

நூதனமாக எழுதிய அரும்பதவுரையுடன்

சென்னை:

பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

குரோதிஞு ஆனிமீ

1904

Copyright Registered.

திருமணம்

செல்வக் கேசவராய முதலியார், எம். ஏ.

1864 - 1921

பேராசிரியர்

திருமணம் செல்வக் கேசவராய முதலியார்

பயன்படுத்திய இந்நூல்

அவர்கள்தம் பேரன் திருவாளர்

தி நம்பிராசன் அவர்களால்

மறைமலையடிகள் நூல்நிலையத்திற்கு

அன்பளிப்பாக

வழங்கப்பெற்றது.

கணபதி துணை.

முகவுரை

சூளாமாநகரென்பது, பாண்டிவளநாட்டில், கிழக்கே விரவனத்தையும், தெற்கே கோயிலூரையும், மேற்கே மயூரகிரியையும், வடக்கே திருமெய்யத்தையும் ஐவைந்து நாழிகைவழித் தூரத்தில் எல்லைகளாகப்பெற்று இவற்றினிடையே விளங்குவதொரு புராதன சிவஸ்தலம்; இது சூரைக்குடி, சூரை, விசயாலயபுரமெனவும் வழங்கும்.

ஸ்தலவிநாயகமூர்த்திகள் இருவர்: (க) காட்சிவிநாயகர், (உ) சங்கரவிநாயகர்.

ஸ்வாமியின் திருநாமங்கள்: சங்கரநாதர், சுந்தரேசரென்பன.

அம்பிகையின் திருநாமங்கள்: பார்வதி=பார்ப்பதி, மீனாக்ஷி=கயற்கணம்மையென்பன.

தீர்த்தங்கள் மூன்று: (க) சூரியதீர்த்தம், (உ) பொற்றாமரை, (ங) விஷ்ணு தீர்த்தம.

ஸ்தலவிருக்ஷம் இரண்டு: (க) இலந்தை, (உ) கடம்பு.

வழிபட்டுப்பேறுபெற்றோர்கள்: சூரியன், சூரன், பொன்னனவிசயாலயதேவன், சங்கப்புலவர்கள், திருமாலென்பவர்கள்.

இதைச்சார்ந்துள்ள சுப்பிரமணியஸ்தலங்கள் நான்கு: (க) திருவேலன்குடி, (உ) பலவானவர்குடி, (ங) ஆலத்திப்பட்டி, (ச) மாலையிட்டான்.

மேற்கூறிய விசேடங்களையுடையதும், மிகப் பழமையானதுமாகிய இந்தச் சூளாமாநகரின் புராணத்தை வடமொழிமுதனூலினின்று பெயர்த்துத் தமிழில் இனியசெய்யுள்நடையாக இயற்றியவர்கள், கவிஞர்பெருமானும் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து மஹாவித்துவானுமாகிய திரிசிரபுரம் ஸ்ரீ மீனாக்ஷிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்.

இந்நூலை அக்காலத்தில் ஆக்குவித்த பிரபு, கானாடுகாத்தான் (?) குடி முரு. லெ. இலக்குமணச்செட்டியாரவர்களுடைய புத்திரரும் பெருங்கொ

முகவுரை.

டையாளியென்று மிக்க புகழ்பெற்றுவிளங்கியவருமான கிருஷ்ண செட்டியாரவர்கள்; இவர்கள் பெருமையும் இவர்கள் இந்நூல் செய்வித்தமையும் இந்நூற் கடவுள் வாழ்த்தின் பின்புள்ள செய்யுட்கள் மூன்றனால் நன்குபுலப்படும்.

இப்புராணம், முதலில் காட்சிவிநாயகர் துதிமுதலியன அடங்கிய *கடவுள்வாழ்த்தும், அவையடக்கமுதலியனவும் அமையப்பெற்றுப் பின்னர்த் திருநாட்டுப்படலமுதலிய பத்துப் படலவுறுப்புக்களாகப் பகுக்கப்பெற்றுள்ளது. இதன்செய்யுட்டொகை ருகூ.

நூலாசிரியர்பெயரைக்கேட்கவே செய்யுணடையும், பொருளமைதியும், சிவோத்கருஷங்களும், சிவஸ்துதிகளும், கற்பனை முதலியனவும், மிகச் செவ்வையாக அமைந்திருக்குமென்பது, இக்காலத்தில் தமிழ்நாட்டிலுள்ள விவேகிகள் யாவருக்கும் நன்குபுலப்பட்ட விஷயமாதலால், யான் அவற்றைப்பற்றி யாதொன்றும் எழுதத்துணிந்தேனில்லை.

இந்நூலைப்பதிப்பித்தலில் எனக்குப் பொருட்கவலையில்லாதிருக்கும்படி முயன்றவர்களும் கல்வியறிவொழுக்கங்களாற் சிறந்து விளங்குபவர்களுமாகிய காரைக்குடி அறுபத்துமூவர்மடம் ம-௱-௱-ஸ்ரீ ராம. சோ. சோக்கலிங்கச்செட்டியாரவர்களுடைய பெருந்தகைமை மிகப் பாராட்டற்பாலது.

இங்ஙனம் ஆதரிப்போர் சிலரேனுமிருப்பின் மகோபகாரிகளாகிய பிள்ளையவர்களியற்றிய இனியநூல்கள் பலவற்றுள் இதுவரையில் அச்சிடப்படாமலிருப்பனவற்றைப் பதிப்பித்து யாவரும் எளிதிற்பெறும்படி வெளிப்படுத்துதற்கு மிக அனுகூலமாக இருக்கும். திருவருள் துணைசெய்யவேண்டும்.

இங்ஙனம்

வே. சாமிநாதையன்.

சூசிபத்திரம்.

	பக்கம்.
கடவுள்வாழ்த்து	க
ஆக்குவித்தோர்...	ச
அவையடக்கம்	ரு
சிறப்புப்பாயிரம்	,,
திருநாட்டுப்படலம்	சூ
திருநகரப்படலம்	கச
நைமிசவினப்படலம்...	உச
சூரியன்பூசித்தபடலம்	௩0
சூரன்பூசித்தபடலம...	ச0
பொன்னனவிசயாலயதேவன் திருப்பணிப்படலம் ...	சசு
பொன்னனவிசயாலயதேவன் திருத்தரிசனஞ் செய்தபடலம்	ரு௩
சங்கப்புலவர் பூசித்தபடலம்	ருசூ
திருமால பூசித்தபடலம்	எக
தலவிசேடப்படலம்	எரு
இந்நூலின் அரும்பதவுரை	எசு

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சூரமாநகர்ப் புராணம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

காட்சி விநாயகர்.

பூமேவு செந்தமிழுச் சகரமொழி யிரண்டுமொன்று போன் றோர் துர்ணி, ஞமேவு வகையுதித்த மடங்கல்பிறப் பிடத்திழிபு நாடி நாண, வோமேவு குஞ்சரமு மப்பிடியுங் கலப்பவுதித் துலக மெல் லாந், தாமேவு விதம்பொலியுங் காட்சிமால் களிற்றினிரு சரணஞ் சார்வாம். (க)

சங்கர விநாயகர்.

மருவுபெரும் போகமெலா மொருங்கடைவான் பூசைபுரி மாண்பு வாய்ந்தோர், திருவுதர மளவிற்றே கருங்கிற்றே வென்று விழி செலுத்தா தாற்றப், பொருவுதவிர் பேருதரத் தொம்பொலிந்து நாற்பயனும் புவனத் தியார்க்கும், வெருவுதவிர்த் தருளுமொரு சங் கரமால் களிற்றினடி மேவி வாழ்வாம். (உ)

சுந்தரேசர்.

பொன்பூத்த தாமரையிற் குடியானு நெடியானும் போற்றி யேத்த, வின்பூத்த கனிபடையாக் கடம்பினடி வசிப்பதினு மேற்ற மாக, மன்பூத்த நாற்பயனும் வழங்கிநறுங் கனிதூறும் வதரி நீழற், கொன்பூத்த பொலிவினமர் சுந்தரே சுரர்மலர்த்தாள் குறித்து வாழ் வாம். (ங)

கயற்கணம்மை. வேறு.

மயற்க ணம்மையும் வீழ்ந்தழ லேதுவாம் வாரிச்செலீஇ மா யூர்ந்து, செயற்க ணம்மைசற் றேயினு மருவகை செய்தெவை யெ னும்வாயிற், பெயற்க ணம்மையு மெடுத்தினி தாண்டவள் பேர ருட்பெருமாட்டி, கயற்க ணம்மைபொற் பாததா மரைமலர் கருத் திருத் துபுவாழ்வாம். (ச)

சபாநாயகர். வேறு.

சடையமர் மடந லாளும் புயத்தமர் தரும ராவு
மிடையமர் புலியு மாட் விடத்தமர் மடந லாளும்
புடையம ரராவு மற்றைப் புலியுங்கண் டுவப்ப வேதத்
தொடையமர் மன்று ளாடுஞ் சோதிதாட் கன்பு செய்வாம். (ரு)

சிவகாமியம்மை.

கருங்கடல் கடுக்கு மேனிக் காருத்தன் முதலா வுள்ள
பெருங்கட வுளரு மேனைப் பசுக்களும் பிறவிப் பாச
மொருங்கட வின்ப மேவ வும்பர்நா யகன்செய் கூத்தா
யருங்கட லமுத நோக்கா லள்ளியுண் பவடாள் போற்றி. (சு)

தக்ஷிணாமூர்த்தி.

உணர்த்துத லுணர்த லென்ன வுரைசெயோ ரிரண்ட னுள்ளு
முணர்த்துத் றனதே மற்றை யுதுபசு வினதே யென்ப
துணர்த்திட வொருநால் வர்க்கு மொருகல்லா னீழல் வைகி
யுணர்த்திய வருள்சான் முற்று முணர்ந்தவர்க் கன்பு செய்வாம்.(எ)

வைரவக்கடவுள்.

விதித்திடு தொழிலி னானுங் காத்திடு விறலி னானுந்
துதித்திடு முதலி யாமல் முதலியா மெனத்தா ளாது
பதித்திடு கபாலத் தோடு பட்டர்பெருஞ் சூலந் தாங்கித்
திதித்திடு வடுகப புத்தேள் சேவடி சென்னி சேர்ப்பாம். (அ)

காட்சி விநாயகர்.

குலமறை யெடுத்துக் கூறுங் குறிகுணங் கடந்து மேலோ
வலமுறக் கருத லாய மானமுங் கடந்தி யாரு
நிலவுநாற் பயனு மெய்த நிறைந்தொளிர் மதியக் கீறுக்
கலமுடிக் கருணைக் காட்சிக் களிற்றினைக் கருத்துள் வைப்பாம். ()

முருகக்கடவுள்.

தரைபுக லெழுத்தே யீற்றிற் சார்தர வொருவாய் பாட்டி
னுரையமை படையுந் தெய்வ வூர்தியுங் கொடியுந் தாங்கி
வரைமுதற் பகைகண் மாய்த்து மன்னுயி ரனைத்துங் காக்கும்
விரைகெழு கடப்பந் தண்டார் வித்தகற் கடிமை செய்வாம். (௧௦)

திருநந்திதேவர்.

மன்னிய காவல் பூண்டு மறைமுடிப் பெருமான் சேவை
முன்னிய புறத்து நல்கி முழுப்பெருங் குரவு பூண்டு

துன்னிய வகத்து நல்கிச் சூரன்முத் திரையுந் தாங்கு
மின்னிய செங்கை யண்ணல் விரைமலர்ப் பாதம் போற்றி. (கக)

அகத்தியமுனிவர்.

அறவினை யாதெ னிற்கொல் லாமையென் பதற்கு மாறு
மறவினை புரிவா தாவி வில்வல னுயிரை மாட்டி
யுறவினை கோற லானு மமையுமென் றகிலந் தேற்றி
மறவினை கடிந்த தெய்வ முனிவனை வணக்கஞ் செய்வாம். (கஉ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்.

ஆணைப் பட்ட பெண்ணை யடங்கலும் பெண்ணை யாக, மாணெனச் சமைத்தா னென்றும் பெண்ணென்றும் வழங்கா வெ ன்பு, நாணெனப் பொலிபெண் ணாகப் பாடிய நாவ லோன் பொன், வீணென்றப் பொலியும் பூந்தாள் விடாதுளத் திருத்து வாமே. (கங)

திருநாவுக்கரசுநாயனார். வேறு.

கொண்ட விரதங் குலத்தவர்கள் யாரும் பாவக் குழிசியாய்க்
கண்ட பிறப்பெல் லாந்துளைந்து கவன்று வருந்திக் கடையாகக்
கொண்ட விரதங் குலத்தளவாச் சிவபுண் ணியக்கொள் கலமாகிக்
கண்ட பவங்கள் களைந்துமுத லானார் கழலுட் கருதிடுவாம். (கச)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

ஓங்கு பலநாள் விடாதுதொடர்ந் துண்டை செலுத்திக் கூனி மிர்த்த, வாங்கு சிலைக்கை யிராமனுள மாழாந் தகலா நாணடையக், கோங்கு முலைமா தொருத்திபுறஞ் சிறிது நோக்கிக் கூனிமிர்த்த, வீங்கு புனல்சூழ் நாவலூர்ப் பெருமான் பாதம் விழைந்தடிப்பாம்.

திருவாதவூரர். வேறு.

ஆக்குவித் தோனுஞ் செய்யு ளணியுடைத் தலைவன் றானுந்
தூக்குமுற் றெழுது வோனுஞ் சொற்பொருள் விரிக்கின் றானுந்
தேக்குபன் மறைக ளானுந் தெளிதரா வொருவனேயா
பாக்குவாய் மலரும் வாத வூரர்தாள் பரசி வாழ்வாம். (கரு)

சண்டேசுரநாயனார். வேறு.

நிரம்புநூற் கேள்வியி னிகழ்த னக்குமாத
திரம்பிதா வாயினற் சினந்து தீர்த்தொரீஇ
வரம்பில்பல் லுயிர்க்கெலாம் பிதாம ருங்கினு
தரம்புகப் புகுந்தசேய் சரண்புக் குய்துமே. (கஎ)

அறுபத்துமூவர். வேறு.

அளவி றன்மை யடைந்தவென் னுள்ளத்து
மளவில் பேரரு ளாலவை மாற்றியே
யளவில சீர்த்தி யறுபத்து மூவரு
மளவில் காதலி னொரு மமர்வரே. (௧௫)

பஞ்சாக்கரதேசிகர். வேறு.

ஒருமல வலியு மிருவினைச் செயலு மூவகை மாயையி னுறைப்பு, மருவுநாற் கதியு மைந்தவத் தைகளும் வயம்படு மறுவகைத் திறனும், வெருவெழு பிறப்பு மாவடு துறையின் மேவிய குருநமச்சிவாய, னிருமல ரடிசா ரடியவ ரடையா ரேனைய ரெனையரோ வற்றியேம். (௧௬)

அம்பலவாணதேசிகர்.

அம்பல வாண தேவனோ டமர்வுற் றுவடு துறையிடத் தருள்கூர்
நம்பல மான நமச்சிவா யன்கா ணலமலி சுப்பிர மணிய
வும்பனோ டமர்வுற் றருணனி கொழிக்கு முத்தம ரம்பல வாணன்
செம்பது மத்தா ளவன்றரும் யாமே சீரியோ மேனையர் யாரோ. ()

மற்றைச்சிவதேசிகர்கள்.

சூளாமா நகரிற் றாலங்கவிற் றிருக்குஞ் சுந்தரே சுரன்றுணைத்தெழுந்து, வாளாயா தரிக்குங் குவிமுலைக் கயற்கண் மடந்தைமற் றிவர்பணி புரிவோர், பாளைமேம் படுக்குஞ் சிவாலய தருமப் பணிபல சிரத்தையிற செய்வோ, ராளாயா யினுமற் றவர்நமைப் புரப்பா ரெற்றைக்கு மவரையேத் தெடுப்பாம். (௨௧)

ஆக்குவித்தோர்.

முகைமுறுக் குடைந்து நறவுகொப் புளிக்கு முண்டகத் தடம்புடை யுடுத்துத், தகைகெழு வளஞ்சால் சூளையும் பதியிற றவலரும் வதரிநன் னீழ, லைகயமர் சிறப்பி னொரும்விற் றிருக்கு நலங்கெழு சுந்தரப் பெருமான், பலகதவிர் தெய்வ மான்மிய மென்னப் பகர்தரு டெருவட மொழியை. (௧)

மொழிபெயர்த் தெடுத்துத் தமிழினாற் பாடி முடித்திட வேண்டுமா லென்று, கழிமகிழ் சிறப்பக் காரை யம்பதிவாழ் கனமிகு வணிகர்தங் குலத்தோன், பொழ்பெருஞ் சீர்த்தி புனையிலக் குமணப் புண்ணியன் புரிதவத் துதித்தோன், வழிவழி யறமே பயின்றிடு நலத்தான் மணழுயெனப் பொழிகர தலத்தான். (௨)

வளரொளி யனைய தளிப்பணி சிறப்பின் மல்குறப் புதுக்கிய வள்ளல், கிளர்மணித் தடந்தோட் கிருட்டின மகிபன் கெழுதகு சிரத்தையிற் கேட்பத், தளர்வகன் றரிய தவம்பல வியற்றிச் சார்தருஞ் சிவபத மெளிதே, விளர்தபப் புகுவா மென்பதீட் கருதி விருப்பமிக் குரைத்திட லுற்றேன். (௯)

அவையடக்கம்.

ஒழிவரும் பெருமை யாயிரத் தெட்டென் றுரைத்திடு மண்டமுற் றளித்த, கழிவலிச் சூரன் புரிந்த பூசனைபோற் காசினி நாட்டிலோர் சிறிதாள், பொழிபுகழ் விசயா லயனெனு மொருவன் புரிந்தபூ சனையுங்கொள் பெருமான், பழிதபு வலியோர் பாடல்போ லெளியேன் பாடலுங் கொள்வது வழக்கால். (௧)

குலமதி லுடுத்த சூரையம் பதியோன் குளிரமு தொழுக்கு வெண் பிறையு, நிலமணி விடநல் கரவும்வெங் கொலையே நவிற்றிடு விடமுமா தரித்தோன், மலருமென் பாடல் குணங்குணங் குற்றங் குற்றமாய் பருவிடு மேனு, நிலவுமிம் மூன்று பொதுவிலக் காகு நிகழ்த்துமுற் காட்டினு லவற்கே. (௨)

சிறப்புப்பாயிரம்.

வேறு.

தொடுகட லுலக மேத்துஞ் சூரையம் பதிப்புராணம்
வடிவறு தமிழாற் சொற்றான் வயங்குபல் கலையுர் தேர்ந்தோன்
தொடுவினை தமிக்குந் தெய்வக் குளிர்சிரா மலையில் வாழ்வோ
னடுநிலை யமையீ னாட்சி சுந்தர நாவலோனே. (௧)

வேறு.

சூரையம் பதிமான் மியத்தனை மீனாட்சி சுந்தர நாவலன் பாடிக், காரையம் பதிவாழ் கிருட்டின மகிபன் கருத்துற வேண்டலாலடைந்த, சீனாநன் குடித்த கழனியம் பதிவாழ் சிதம்பர தேசிகன் வியப்ப, வேனாநன் குடித்த கயற்கணா டிருமுன் னிருந்தரங் கேற்றினன் மாதோ. (௨)

ஆகத் திருவிருத்தம் ௨௮.

திருநாட்டுப்படலம்.

கார ளாவிய பூங்குழற் கயற்கணா ளோடு
நீர ளாவிய சடைமுடிச் சுந்தர விமலன்
பேர ளாவிய கருணையிற் பொலிபெருஞ் சூலா
பூர ளாவிய பாண்டிநாட் டணிசில வுரைப்பாம். (௧)

ஆல வாய்திரு வாப்பனூ ரணியிரா மேசங்
கோல மார்திருச் சுழியல்புத் தூர்கொடுங் குன்றஞ்
சீல மார்திருக் கோயிலூர் முதற்பல செறிந்து
ஞால மார்புகழ் படைத்தது பாண்டிநன் னாடு. (௨)

பலத்தின் மிக்கது நெருங்கிவாழ் பல்குடிப் பரீப்பாங்
குலத்தின் மிக்கது நிலைசெய் தாரிம்கை குறைத்தோன்
வலத்தின் மிக்கது கொடுபரித் திடபொலி மாண்பார்
நலத்தின் மிக்கது பெரும்புகழ்ப் பாண்டிநன் னாடு. (௩)

பிறைவி ராவிய சடைமுடிச் சுந்தரப் பெருமரீன்
கறைவி ராவிய வாள்கொடு பகையறக் கடிந்து
துறைவி ராவிய மனுநெறி செலுத்திடத் தொகுசீர்
நறைவிராவிய தரத்தது பாண்டிநன் னாடு. (௪)

மிக்க வான்பொரு ளாதலின் யாவரும் விழையத்
தக்க தாய்ச்சிறு கேடிஞ்சா ராவிளை வுடைத்தாய்த்
தொக்க செல்வருங் கலைஞருந் துவன்றிட்ப் பட்டு
நக்க மேன்மையிற் பொலிவது பாண்டிநன் னாடு. (௫)

மழைவளம்.

வான மாகிய முல்லையிற் பிடாமலர்ந் தென்னக்
கான வெண்புயல் படர்ந்திருங் கருங்கட லடைந்து
பேன வார்புனல் குடித்துடன் கறுத்தன பிறங்கத்
தானமெய்க்கணும் பூவைபூத் தனவெனச் சாற்ற. (௬)

கறுத்த மாமுகில் பொதியமால் வரையடை காட்சி
பொறுத்த வாள்வலி விருத்திரற் குடைந்தரு றுற்று
வெறுத்த வானவர் குழாத்தொடு மிந்திரன் மேன்மை
பொறுத்த மாதவன் பாற்சர ணடைந்தது போலும். (ஏ)

விரும்பு மீர்முகில் மிளிர்தடித் தீன்றிடு காட்சி
யரும்பு பேரருண் முனிவரன் கடலறல் குடித்துச்
சுரும்பு மூசுதார் விருத்திரற் றேற்றிடத் துள்ளிப்
பொரும்புண் வச்சிரம் புரந்தரன் விதிர்த்தது பொருவும். (அ)

முற்றுங்கொண்டலோர் சிலைவளைத் தூறிய முழக்க
மெற்று தெண்டிரை வெளிப்படு விருத்திர னென்பான்
பற்று வெஞ்சிலை வளைத்தெதிர் பகைவனை பாராச்
செற்று வெஞ்சினத் தொடுமுழங் கியதிறஞ் சிவணும். (கூ)

எங்கள் வாழ்வெனு மாதவன் பொதியமுற் றெழிலி
யங்கள் வார்திரை வேந்தனு ணையின்மழை பொழித
திங்கள் சூடிய சுந்தர நாயகன் சேர்ந்தார்
தங்கள் பாலருள் பொழிவதே போன்றது சாற்றின். (க0)

திருந்து சுந்தர நாயகன் செய்யகோல் செலுத்தப்
பொருந்து பாண்டிநா டடங்கலுங் குளிர்செயும் பொருட்டு
வருந்து தீர்வெளிக் கங்கைமா மலயத்தை மருவி
யிருந்து கீழிறங் குதலபொரூஉ மருவியாற் றீட்டம். (கக)

அளவில் செம்மணி யுடன்விரா யிழியும்வெள் ளருவி
பிளவி லேலணைய பறம்பெலாம் வெல்பிர தாபங்
களவில் வான்றமிழ் தோன்றுசீ ரிவையுறக் கலந்து
வளவில் வீசிய மலயகின் றெழுவது மானும், (கஉ)

முற்று சந்தனங் குங்குமங் காரகின் முதலா
மற்றுமுள்ளன வினையெலா மகழ்ந்துவா ரருவி
பற்றுசெந்தமிழ் மணங்குலா மிவ்வயிற் படர்ந்து
சுற்று முள்ளன மிகையெனத் தொலைப்பது துணையும். (கந)

முடிமேதீர டுத்திழி யருவிநேர் மொய்த்தசெங் காநதள்
கடியுண்டப்பொருள் பலவுநீ வாருபு கழித

ஞெடிசி றப்பல வென்றுநா ரூயிரங் கைகள்
வடிப ருப்பத மெடுத்துமேற் றகைப்பது மீனும். (கச)

கருவி மாமுகி லிடையறா தெழுந்து நீர் கால
விருவி யப்புன முதலிய விடமெலா மீண்டி
மருவி மிக்கெழு முழக்குடன் வயின்வயிற் றிரண்ட
வருவி பாய்தலிற் பெருகுவ பொருநையா றம்ம. (கரு)

வேறு.

களைமுழு தடையத் தாக்கிக் கரையிரு பாலு முள்ள
விலாமலர்த் தருக்கண் முற்றும வேரறப் பறித்துச் சாய்த்துக்
குலாகட லகடு கிண்டி கொடிஞ்சுற வேறு கொட்பத்
திரையெறிந் தார்த்துப பொங்குந் தெண்புனற் பொருநைமாதோ.

ஓடுகால் பலவி னூற்று மொருங்குபோ யிருபாலுள்ள
நாடுபே ரேரி யெல்லா நரலைகொ லெனநி றைத்துப்
பாடுசா லிடத்துஞ் சென்று பரந்தெம் போலவா றுய்ய
வேடுதா னெதிரே செல்ல விர்த்தமா நதிநீர் வெள்ளம். (கஎ)

முன்னிய கழனி வாயின் முதற்பெருந் தலங்க ளெல்லா
மன்னிப வாரவிச் செல்லு மந்நதி யொருபாற் பொங்கித்
துன்னிய வேரி யோடை தொகுமலர்த் தடங்க ளெல்லா
மின்னிய நிறைத்த தெங்கும் வெள்ளமே யென்ன மாதோ. (கஅ)

வரையிட முழுதும் வெள்ள மண்டிய கான மாய
தரையிட முழுதும் வெள்ளந் தடங்கிடங் கோடை வாய்க்கா
னிரையிட முழுதும் வெள்ள நெடிலைத் தாழைபூத்த
திரையிட முழுதும் வெள்ள மாயின தெங்கு மாதோ. (ககூ)

மருதம்.

பரிதிறத் திடுவா ரெங்கும் பணியுருட் டிடுவா ரெங்கும்
விரிதரு பலாலி மிட்டு மீதுமண் சொரிவா ரெங்கு
முரியநீர் போத மாலென் றூழினைப் பெயர்ப்பா ரெங்கு
மரியவித் தொழிலின் மூண்டா ரலர்பனை மருத மாக்கள். (உ0)

பொறிவழிச் செல்கை மாற்றிப் புந்தியைக் குறியி னுய்க்கு
நெறியுடை யறிஞரென்ன நெட்டிடைப் பாதி மாற்றி

யெறிதிரை யலைக்கும் வெள்ள மியைமுத கூடு சென்று
செறிவய லகத்துப் பாய்ச்சிச் செய்தொழிற் றலைநின் றாரே. (உக)

புயலெலாங் கடனீ ருண்டு பொழிந்திட வழிந்து பொங்கிக்
கயலெலா முகண்டு தாவக் கால்வழிப் புகுந்த வெள்ளம்
வயலெலா நிறைப்ப நோக்கி வரைவிலா வ்வகை பூத்துச்
செயலெலாம் வல்ல மள்ள ருழுதொழில் செய்வான் புக்கார். (உஉ)

கருகிரும் பனைய கோட்டுக் கடாப்பிடர் நுகங்கி டத்தித்
திருகுதீ ரேர்க்கா லுப்பட் சேர்த்துவன் பாசம் வீக்கி
யொருகைவன் மேழி பற்ற வொருகையின் முட்கோல் வாங்கிப்
பெருகிய களிப்பு மேன்மேற் பிறங்கிட வுழுவா ரானார். (உங)

பார்நடத் தாதி நன்னூல் பயின்றிட வுதிப்பா னோர்காற்
றேர்நடத் தருணன் வெள்கத் தெற்கிருந் துதக்கி னுய்த்துங்
கார்நடத் துழவர் மேல்பாற் கழிந்துமுற் றிசையி னுய்த்து
மேர்நடத் திடுவர் புல்லென் றிசைபபவை யாவுந் தீர. (உச)

கால்வலிக் கருங்க டாவுங் கையெடுத் தோச்சு தண்டும்
பால்படப் பிணிக்கும் வெய்ய பாசமு முடைய ராகி
மேல்வலித் தெழுவன் காலர் மேவிடிற் பழன மெங்குஞ்
சால்புடைச் சிறுப்புல் லாதி தணத்தலோர் வியப்பாங் கொல்லோ. ()

உண்டிடு மருந்தின் சார மாத்திர முடலிற் றங்கிக்
கண்டிடு பயனே செய்தல் கண்டுவன் மள்ளர் மேன்மேற்
கொண்டிடு மெருக்கா லாதி குலவுறு தழைகள் பல்ல
மண்டிடு செறுவுள் ளிட்டுச் சாரந்தங் கிடவாஞ் சிப்பார். (உரு)

குழைதரு வயலுட் பைம்புல் குறைத்துநீள் வரப்பின் மேலால்
விழைதரப் பொலிவு தோர்ந்து வித்தென வமர்ந்து நீர்வா
ழுழைதரு வாழ்க்கை யொட்டோ மெனச்சினந் தொழிப்பார் போலத்
தழைதரு கங்க ரிந்தவ் வரம்பின்மேற் சாரச் செய்தார். (உஎ)

பரம்பின்மே லிவர்ந்து பாசம் பற்றிமிக் கிறுமாப் பெய்தி
நிரம்புற நடத்துவார்க ணெடுவலிப் பாசம் பற்றி
யுரம்படு மிறுமாப் பெய்த லொருவியப் பன்றே யேற்றத்
தரம்பயின் றூலு மன்ன துறுதற்கோர் தடையுண் டாங்கொல். ()

மஞ்ழபொழி தலைமை யானு மருதநன் னிலத்துக் காவல்
விழைதரு தலைமை யானும் வேள்விநா யகன்றாள் போற்றித்
தழைதர வயல்க ளென்று சாற்றிநென் முளைகள வாரிக்
குழைதரு சேற்றின் மேலால் வீசினார் குலவு மள்ளர். (உகூ)

எண்ணிய முளைகள் வித்தி யாத்திடுங் கலங்க னீரைக்
கண்ணிய பின்னாட் டாழ்ந்த மடைவழி கவிழ்த்த லோடு
மண்ணிய வெண்மை தீர்ந்து பசுமையே யாய நீர்போய்
யண்ணிய விளர்ப்பு மேவு முகிலொடு மாறுற் றென்ன. (௩௦)

செறிதவ முயன்று பெற்ற சேயினை வளர்ப்பார் போலு
மறிவறக் கேட்ட பாடஞ் சிந்தித்து வளர்ப்பார் போலும்
வெறிமதுக் களிகூர் மள்ளர் மென்புனல் பாய்த்தி நாளுங்
குறிபெற வளர்க்க வம்மா வளர்ந்தன குலவு பைங்கூழ். (௩க)

கரைதரு கழகப ளளிக் கணக்காறால விருத்தி யாகப
புரைதரு தானம் பேர்த்து வைக்குமா சிரியர் போல
வுரைதரு பைங்கூ ழெல்லா மோங்குபு விருத்தி யாக
வரைதரு பழன மெங்கும் பெயர்த்தனர் நடுவார் மள்ளர். (௩உ)

வெள்ளிய தாய்நீ ருண்டு மேகங்கள் பசத்த லோடுந்
தள்ளிய வெழுந்த சண்ட மாருதம் பொருவப பைங்கூழ்
வெள்ளிய தாய்நீ ருண்டு பசந்தெழு வீறு முற்றுந்
தள்ளிய முளைத்த வம்மா தாமரை யாதி பல்ல. (௩௩)

களைகளை பருவ நோக்கி மள்ளர்கள் களைவா னேவ
வளைகளை யொதுக்கிக் கூந்தல் புரிகொடு வரிந்து கட்டித்
தளைகளை யுடைக்க லிங்கந் திரைத்தளை தருஞெண் டாதி
யளைகளை யுறப்பு குந்தா ராற்றுக்கா லாட்டி மாரே. (௩௪)

பொருவருங் குவளை கொன்றார் புண்டரீ கங்கள் கொன்றார்
பருவர வாம்பல் கொன்றார் படர்ந்தவுற் பலமுங் கொன்றார்
வெருவரீ வனிச்சங் கொன்றார் மிடைந்தகோ கநகங் கொன்றார்
மருவல ரென்று வந்தால் விடுவரோ மாய்க்கப் புக்கார். (௩ரு)

காவிடை யமருஞ் சாயற் களிமயி லனைய மாதர்
நோவிடை யுறுத றேற்றார் நோக்குற வயலு லாவித

தாவிடை யடியு ழுமன் மிதிப்பர்தண் மூலரைத் தள்ளிப்
பூவிடை மிதிப்ப தல்லால் வேறொன்று பொருத்த மாமோ. (௩௬)

கொண்டலங் கூந்தன் மாதர் குனிந்தனர் களையும் போழ்து
முண்டக மலர்கண் மேன்மேன் முகத்துற மோதா நிற்குந்
தண்டலி லரும்பி ரண்டு தனத்தினும் புடையா நிற்கும்
விண்டவ ரெதிர்ந்த காலை விடுவரோ மெலிய ரேனும். (௩௭)

முகமுத லுறுப்புப் போல மொய்குழற் கரிய வாட்கட்
சுகமொழிக் கடைசி மாதர் முலையையு மறையார் தோன்ற
நிகழர விந்த மீன்ற வரும்புநேர் பொலித னோக்கி
மிகவவற் றொடுபோர் செய்வான் வெளிப்படுத் தினர்போன் றம்மா.

கடைக்குலு மகளிர் கையாற் களைந்தெறி கமல ராசி
மடைச்செழுங் குலைமேல் வீழ்ந்து வாடின சருகு மாய
வுடைத்திரு ளொதுக்கும் வெய்யோன் கமலமே லோங்கு காதல்
படைத்தவ னென்று கூறு மொழிபழு துடைய தம்மா. (௩௯)

நிறைபுனல வயலி னூடே நிலவுறப் பயில்வா ரேனுங்
கறைகெழு வேற்கட் செவ்வாய்க் கடைசியர் முகத்தின் வேர்வை
யுறையெழுந் தனக்கன் பாய கமலததை யொறுத்த னோக்கி
யறைகதிர் வெதுப்பத் தோன்றுங் காரிய மளாய தென்னே. (௪0)

கயிரவங் கஞ்சமெல்லாங் கருங்குழ லுழத்தி மார்கைப்
பயினகப் படைக டாக்கப் படிமிசைச் சாய்ந்து வீழ்ந்த
வுயர்நகப் படைமுன் னுற்ற லுய்வது முண்டு கொல்லோ
பெயர்வரு மாம்ப லோடு பிறங்குதா மரையு மாதோ. (௪௧)

அடர்பல களையு மிவ்வா றுற்றுக்கா லாட்டி மார்க
ளிடர்தபக் களைந்து தத்த மிருக்கையிற் புக்க பின்பு
படர்பிணி மிடியி லாநுண் மதியினன் பயின்ற கல்வி
சுடர்விது பொருவ வெங்கும் பணைததன தொக்க பைங்கூழ். (௪௨)

ஒள்ளிய நாற்றங் காலென் றுரைபிறப் பிடத்து நின்றும்
வள்ளிய நடுகா லென்னு மணமகன் கிரகம் புக்கு
நள்ளிய பைங்கூ ழென்னு நங்கையர் குவளை யாதி
யுள்ளிய களைக ளென்னு முறுபிணி யொழிந்தா ராகி. (௪௩)

சொற்றிடு மள்ள ரென்னுந் தோழியர் நறுநீ ரென்னப்
பற்றிடு முணவு நல்கப் பாதமென் வாயா லுண்டு
செற்றிடு பருவம் வாய்த்துச் செழுவிய கால மென்னு
முற்றிடு கணவற் புல்லி யுறுபெருங் கருப்பம் வாய்ந்து. (சச)

காலம்வந் தடுப்ப வீன்ற கதிரெனுங் குழவி யெல்லாஞ்
சாலவும் வான மாய செவிலிதண் மதிய மென்னுங்
கோலமென் முலையி னின்று கொழித்திடு கிரண மென்னும்
பாலவா யுண்டு தேக்கிப் பணைத்தன பண்ணை யெங்கும். (சரு)

பெருங்கதிர் விளைந்த தோர்ந்து பிறைபுரை யிரும்பு வாங்கி
யொருங்குபல் களமர் புக்காங் கொய்யென வரிந்து சாய்த்து
நெருங்குற விசித்துக் கட்டி நெடுங்களந் தலைக்கொண் டேற்று
மூருங்குபல் வரைக ளென்ன வானுறப் பலபோர் செய்வார். (சசு)

போரெலாம் புவியிற் சாய்த்துப் பொருவலித் திண்டோண் மள்ளர்
காரெலாந் திரண்டா லன்ன கருங்கடாப் பிணையல் செய்து
பாரெலாம் வியக்கு மாறு மிதிப்பித்துப் பலாலம் வேறு
நாரெலாம் புரிநெல் வேறு செய்தனர் நலங்கு லாவ. (சஎ)

பரவுவைப் பொடியி னோடு பதடியுங் கழிந்து போக
விரவுமென் காலிற் றூற்றி வெற்பெனக் குவித்தல் செய்து
கரவுசற் றேனு மின்றாக் காணித்தெய் வதமுன் னாக
வுரவுசெய் பலவு முள்ள மூவப்புற வினிது நல்கி. (சஅ)

இறையவன் கடமை தீர்த்தாங் கெஞ்சிய தளவு கண்டு
நிறைபெரும் பண்டி யேற்றி நெடுநில நெளிய வுய்த்துக்
குறையறு மனையிற் சேர்த்துக் கூடுக ணிரப்பி யார்க்கு
முறையுளி நல்கி யுண்ணுங் குடிகளே மொய்த்த வெங்கும். (சகூ)

கந்தியுந் தெங்கு மிஞ்சி மஞ்சளுங் கதித்து நாளு
முந்திய மருதத் தென்ன மொழிந்தனம் பாண்டி நாட்டு
நந்திய மற்றை நான்கு நவின்றவை யொன்றோ டொன்று
சந்திசெய் தமைந்து மேய மயக்கமுந் தன்னஞ் சொல்வாம். (ருo)

குறிஞ்சி. வேறு.

திண்மை வேலிவ ரிதைதொறுஞ் செந்தினை வித்தி
வெண்மை யசரு விப்புனல் பாய்த்துபு விளைத்துக்

கண்மை சால்கொடிச் சியரொடு கலந்துவா ழிடமாய்
வண்மை மேயது சந்தகின் மலிபெருங் குறிஞ்சி. (ருக)

பழுக்கச் சுட்டபொற் றகடெனப் பொலிபலாச் சுளைதே
னொழுக்க வார்ந்திசும் புற்றிடுங் கொடிச்சிய ருறுபுண்
முழுக்க வேய்ப்புவா னெறிகவண் மணியவண் மொய்த்தவ்
வழுக்கன் மாற்றிடு வளத்தது மாண்புடைக் குறிஞ்சி. (ருஉ)

முல்லை.

குருந்து கொன்றைகா யாமுதற் பஃறருக் குழுமித்
திருந்து பாற்குடஞ் சுட்டிகள் கன்றொடுஞ் சிவணப்
பொருந்து மெள்வர காதிய விளைதரப் பொலியு
முருந்து வெண்ணகை யாய்ச்சியர் பயில்வள முல்லை. (ருங)

கொன்றை வேய்ங்குழ லூதுவர் கோவலர் மறக்குங்
கன்றை யான்களுந் தணந்தவர் காமவெங் கனலா
மொன்றை மேவுவர் மணந்தவ ரோகையங் கடலா
நன்மை மேவுவர் நலங்கொளித் தகையது முல்லை. (ருச)

நெய்தல்.

அலைக டற்றலைத் திமில்விடு முழக்கமு மடுத்து
வலைவி சித்தெறி முழக்கமும் வலையிடைப் படுமீ
னுலைத ரக்கவர்ந் தீர்த்திடு முழக்கமு மொருங்கு
குலைமி னைச்செறி முழக்கமுங் குலவுவ நெய்தல். (ருரு)

கோட்டு வால்வளை யுயிர்த்திடு முத்தமுங் குறித்து
மாட்டு மீன்பல பாய்தலாற் புன்னையின் மருவாச்
சூட்டு நீளருப் பினங்களும் வேற்றுமை தொலையக்
காட்டு நீள்பெரு வளத்தது கருங்கழி நெய்தல். (ருசா)

பாலை.

சாந்து நாறிய கொங்கையர் மகிழ்நரைத் தணவார்
காந்து நீளதர் கடப்புழி நல்குவ கனிபே
ரீந்து நல்குவ பாடல மலரிதஞ் செய்வ
வேந்து பஞ்சுகோங் குகுத்துமா றுதிரும் பாலை. (ருஎ)

வறிய கூவலொண் புனலிலா திருப்பது மதித்து
நறிய பாடல மலர்மது நிறைத்திடு நாமஞ்
செறிய வாவயிற் பயிலுவர் சிலைவலி மறவ
ரறிய மேவுவள் கொற்றியு மவாவியப் பாலை. (ருஅ)

திணைமயக்கம்.

வரையின் வாயிரு விழிதரு மதுவமுங் கான
நிரையி னுன்சொரி கீரமு நெடியகா லோடைத்
தரையின் மாங்கனிச் சாறுமோர் தடையற வோடித்
திரையின் வாய்ப்புகூஉ வகற்றுவ தேங்குவ ரொருசார். (ருகூ)

மருவு பாண்டிநன் னுட்டமைந் திணை வளமு
மொருவு றுதெவ ருரைப்பவர் யாமெவ னுரைத்தாம்
வெருவு தீர்தரச் சுந்தர நாயகன் மேவும்
பொருவில் சூளையம் பதிவளத் தினுஞ்சில புகல்வாம். (சுO)

திருநாட்டுப்படலம் முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் அஅ.

திருநகரப்படலம்.

அலங்குற மாளிகை யடர்க்கும் பல்பிணி
விலங்குற மாமறை விதிய னைத்துநன்
றிலங்குற வறமெலா மெற்றை ஞான்றினுந்
துலங்குற வொளிர்வது சூளை மாநகர். (க)

பூவினிற் றுமமா போலும் பூத்தொளிர்
காவினிற் கற்பகம் போலுங் கண்ணிய
தேவினிற் சிவபிரான் போலு மூர்களிற்
சோவினிற் பொலிவளச் சூளை மாநகர். (உ)

பன்மலர் துவன்றிய காவும் பாங்கரி
னென்மலர் பழனமு நிரம்பு நீரதாய்

ழுன்மல ரோடையு மொய்த்துச் சூழ்தரு
சொன்மலர் வளர்த்தது சூளை மாநகர். (௩)

அடியவர் மகிழ்தர வருளும் வெள்விடைக்
கொடியவர் மகிழ்ந்தமர் கோல மேயது
படியவர் புகழ்ந்தடை படிய தங்கையிற்
றொடியவர் பயில்பெருஞ் சூளை மாநகர். (௪)

மன்னிய சிவபிரான் வதரி நீழலை
முன்னிய மாதவர் முயற வத்தது
மின்னிய வமரரும் விரும்பு மேன்மையிற்
றுன்னிய வளத்தது சூளை மாநகர். (௫)

வயல் சோலை முதலியன.

விளைதரு பழனமும் விரும்பு சோலையுங்
களைதரு மலர்பல கவின்ற பொய்கையு
மளைதரு மெய்யுடை யாரைப் பேரறம்
உளைதரு திறமென வளர்ந்து மல்குமே. (௬)

முன்னநம் மினத்தினு ளொன்று முத்திசேர்ந்
தின்னலம் பெறவரு ளிறைவன் றேமெனு
நன்னல முறப்பணை நாளு மேவுவ
பின்னமில் பீலியிற் பிளிறு நாரையே. (௭)

தம்மினத் தொன்றுமுன் பகைமை சார்ந்ததா
லம்மைமற் றதுதவிர்ந் தருள்வி ராவுவான்
செம்மலர்ப் பணைதொறுஞ் செறிந்த மைந்தெனக்
கொம்மெனச் சூழ்வ குரண்ட ராசியே (௮)

முன்புநா ளைக்கருண் முதல்வ னம்மையுந்
துன்புதீர்த் தருளுமென் றுய்ந்து சூழ்வபோ
லன்புமே வகன்பணை யகத்து மற்றுள
நன்புள்யா வையுங்குழீஇ நலக்க மேவுமே. (௯)

மருவுவண் சூளைசூழ் வயங்கு சோலையின்
பொருவரும் பெருவளம் புகுந்து நோக்குறூர்

வெருவுகற் பகத்னதயே வியந்து பேசுவா
ரிருமையு நோக்குறி னியம்பு வார்கொலோ. (க0)

தடாகம்.

செய்யதா மரைமுகஞ் சிறந்த வுற்பல
மையவாம் விழியரக் காம்பல் வாய்மல
லாயநல் வள்ளைகா தாக நாடொறும்
வெய்யநீர் தடாகமெல் லியல்வி ளங்குமே. (கக)

தம்மியற் பெயர்முதற் சார்ந்த கண்ணுடை
யம்மைநன் கமர்தல மாத லான்மகிழ்
விம்மநன் கெழுந்துதாம் விதத்தின் வாவியுட்
செம்மைசேர் கயல்பல தாவுஞ் சீரவே. (கஉ)

அலர்மிசை வதிதரு மன்னம் பானுக
ளுலர்தலில் கயலைவாய்ப் பற்றி யுண்ணுவ
மலர்சிறு முயற்சியின் மருவி நாடொறும்
புலர்தலில் பயனுகர் புண்ணியத்தர்போல். (கங)

பரவுதன் கூறெனப் பட்ட நாவலர்
விரவிடங் கலைமகள் விழைந்து சார்ந்தெனக்
கரவிலம் போருக மல்ரிற் காமரா
தரவுட ணேதிமந் தங்கு மென்பவே. (கச)

மருவுநங் காதலன் மாணப் பூசித்துப்
பொருவரு வரம்பெறு புரியி தாமெனக்
கருதியுண் மகிழ்தல்போற் காமர் தாமரை
வெருவற மலர்ந்துநீர் நிலைவி ளங்குமே. (கரு)

புரையற வுற்பலம் பூத்த வாவியிற்
றிரையெழு கஞ்சமேற் செறிந்த வால்வளை
கரையெறி காளிந்தி நதியிற் கஞ்சமேல்
வரைமகள் வளையுறு வளங்தெ ரிக்குமே. (கசு)

திரைபெறு தரளம்வெள் வளையிற செம்மைசால்
விரைபெறு தாமரை மலரின் மேவுவ

குளையெறி பாற்கட் லுயிர்த்த கொள்கைசால்
புளையெறி யிருந்திப் பொலிவு காட்டுமே. (கஎ)

சூரியன் பூசனை தொடங்கிச் செய்தவச்
சீரிய நகரிடைப் பிறையுஞ் சேர்ந்துநன்
காரியப் பூசனை யாற்றச் சேறல்போ
லோரியல் வெள்வளை குலைக்க ணூருமே. (கஅ)

வள்ளிய சங்கரா வலவரா ருங்குள
முள்ளிய வொருகவி யோதி விட்டவன்
றெள்ளிய புகழெனத் தெளிந்த நீர்க்கரை
வெள்ளிய வளைமணி விராய்க்கி டக்குமே. (ககூ)

வெய்யதே னொழுக்குபு விராவி வண்டுணச்
செய்யதா மரைபல செறியப் பூத்துல
குயயவாந் தடத்திடை யுறத்த மைத்திடு
மையநா யகன்கரை யமரின் வாட்டமென். (உ0)

மன்னுபங் கயந்தொறும் வண்டு மூக்குவ
வுன்னுதன் பகைமனை யென்ப தோர்ந்திரு
டுன்னுபல் லூருக்கொடு துவைத்தல் போலுமாற்
பன்னுதே னுகலமும் பான்மை போலுமே. (உக)

புறநகர்வளம்.

யானைகள்.

சலசல மும்மதம் பொழிந்து தாழ்மணி
கலகல வொலித்திடக் களிறு லாவரும
பலபல வரைகளும் பரந்த கால்பெறாஉ
வுலர்தலி லருவியோ டுலாய தென்னவே (உஉ)

பட்ர்கரி யெனப்படும் பழையா வண்கவுட்
குடங்கிறை கடாமெனக் கூறுங் கள்ளினை
யடர்கறை யடிச்சுவ டாங்க லததுவார்த்
துடல்பல வளிகளாங் களியர்க் கூட்டுப. (உங)

குதிரைகள்.

கால்பல வுருக்கொடு கால்க ளூன்கொடு
சால்புறத் திரிந்தெனச் சலிக்கும் வாம்பரி
நூல்பல வுணர்ந்தவர் நுனித்துக் கூறிய
பால்படு மிலக்கணந் தெரித்த பண்பினே. (உச)

வாதவூ ரடிகளுக் காக வையமுற்
ருதரஞ் செயப்பிரா னமைத்த வாம்பரி
போதரா வுற்றது போற்றுஞ் சூளைவாழ்
மேதகு பரிக்குமு னிற்றல் வெள்கியே. (உரு)

தேர்கள்.

பாதல மடித்தலங் காணப் பைம்பொன்செய்
மீதல முடித்தலங் காணமேதகு
பூதல மிசைச்செலும் பொன்செய் தேர்பல
காதலங் கதிருஞ்செய் காட்சி சான்றவே. (உசு)

கடும்பரி யீரிரு கால்வ யத்தவா
யடும்பரி வகன்றதே ரலங்கு றப்புனைந்
திடும்பரி கால்களீ ரிரண்டுஞ் செல்வன
படும்பரி காந்தப்பின் படரி ரும்புபோல். (உஎ)

வீரர்கள்.

விழித்தகண் ணிமைத்திடார் வேலெ திர்ப்பினு
மொழித்திடா ருயிர்சுமந் துழன்று மானத்தை
யிழித்திடார் கன்னிலைத் திலங்கு வீரரைப்
பழித்திடா வினையர்கல் லூரி யும்பல. (உஅ)

இப்புணோர் கொடுங்கணை யிப்பு ணோரயி
லிப்புணோர் கழுக்கடை யிப்பு ணோர்வசி
யிப்புணோர் மால்களிற் றுலவை யெஃகமோ
ரிப்புணென் றுறநிறத் தெடுத்துக் காட்டுவார். (உகூ)

ஆயுதமுதலியன இயற்றுவோர்.

அத்திர் சத்திர மாதி யாயவு
மத்தில்க கடுங்கடி வாளங் கிம்புரி

மொய்த்தகூ விரங்கிடு காதி முற்றவு
மெய்த்திடா தியற்றுந ரிருக்கை மல்குமே. (௩0)

அகநகர்வளம்.

அகழி. வேறு.

ஓங்கு சுந்தர நாயக னுறைதலா லாங்கு
வாங்கு தெண்கட லேழுமன் னியதிற மதித்து
வீங்கு நீர்ப்பெரும் புறக்கடன் மேதகு விருப்பி
னீங்கு மேவிய தென்னிலா மிஞ்சிசூ ழகழி. (௩க)

மதில்.

தன்னைச் சூழ்தரு கதிரவன் பூசித்த தானந்
தன்னைக காதலி னோக்குவான் பற்பல சயிலந்
தன்னைப் போற்றிடப் பொலிவதை சார்ந்துசூழ் தென்னந்
தன்னைப் போலிலாத் தடமதில் சூழ்ந்தொளிர் தகைத்தே. ()

மாளிகைகள்.

இரவு மேவுவெண் கதிரினைச சுண்ணஞ்செய் தெடுத்துப்
பரவு மாறுபூ சியதெனப் பயில்சுதை தீற்றிக்
கரவு நீரநுண் டொழில்பல கைபுனைந் தமைத்த
வுரவு மாளிகை மீபயி லுவமுகி லொருங்கு. (௩௩)

கோட்டு நூறுறக் குழைத்துமேற் பூசுசெய் குன்ற
மாட்டு மாமதி தங்குதல் கதிரவன் மலநோய்
வீட்டு பூசனை புரிந்ததே மென்றுளம் விழைந்து
நாட்டு தானும்பூ சிக்கவந் திறுத்ததே நயக்கும். (௩௪)

வான ளாவிய மாடமேற் றுகிற்கொடி மரம்போய்க்
கானளாவிய கற்பகக் கிளையொடும் கலப்ப
வூன ளாவிய வச்சிரப் படையினோ னெழுகுந்
தேனளாவிய மலரிலா தென்னெனத் தேர்வான். (௩௫)

வீதிகள்.

கருநெ டுங்கணா ரூடலிற் பறித்தெறி கலனும்
பொருவி லாமலா மாலையுங் குப்பையாய்ப் பொலியுங்

தெருவின் மேவுவோ ரொதுங்குபு பயப்பயச் சேறன்
மருவு வாருயி ரூற்றினை யஞ்சுமா தவர்போல். (௩௯)

கடைவீதிகள்.

மேக மண்டலந் தோய்தரக் காவணம் விரித்துப்
பூக முங்குலைக் கதலியும் வேழமும் பொருத்தி
மோக நன்குறக் குளிர்புனன் முற்றவுந் தெளித்துப்
போக வைப்பென வாவண வீதிகள் பொலிவ. (௩௭)

கட்டு மாலையும் பூக்களுங் காயொடு கனியு
மட்டு ருதபன் முதிரையு மணங்கமழ் சாந்தும்
பட்டு வர்க்கமும பன்மணிக் கலன்களும் பிறவு
மெட்டு மாதிரங் களும்வியப் புறநிறைந் திருபப. (௩௮)

விரும்பு மைம்பொறி நுகர்பல போகமும் வெறுப்ப
வரும்பு மாவணப் பொலிவினை தெனவளப் பரிது
சுரும்பு மாலிகைச் சூரனைத் தியதிறந் துணிந்து
பெரும்பல் போகமுந் தொக்கென நாடொறும் பிறங்கும். ()

செஞ்சு டர்ப்பிரா னடைந்தருச் சித்தது தெரிந்தே
யெஞ்சு மற்றுள கோள்களுந் தொழுபபுகுந் தென்ன
மஞ்சு துஞ்சிய நிவந்தெழு மாடமா ளிகைமேல்
விஞ்சு பன்னிறச் சிகரங்க டணித்தனி விளங்கும். (௪0)

பரத்தையர்தெரு.

வைய மாகிய கடலிடை வரிவிழி யாயு
வெய்ய வார்வலை வீசியா டவரெனு மீன்க
ளைய கைப்படுத் தன்னவர் கைப்பொரு ளாய
கொய்ய வாந்தசை பறித்துண்மா தர்கடெருக் குலவும். (௪௧)

ஆட லாற்சிலர் யாழெடுத் தமுதுகுத் தென்னப்
பாட லாற்சிலர் படாமுலை யழுந்தமார் பணைத்துக்
கூட லாற்சிலா கொவ்வைவா யூறன்மிக் கருத்தி
நீடலாற்சிலா மயக்குற நிகழ்த்திவாழ்ந் திடுவார். (௪௨)

வேளாளர்வீதி.

தூய நாயகங் கார்குலத் துதித்தவர் துகளின்
றூய வாய்மைய ரொப்புர வாற்றுதற் கஞ்சார்
பாய சீர்த்தியர் பண்புற வுழுதொழில் பயின்று
மேய வாழ்க்கையர் வீதியு மாயிடை விளங்கும். (சங)

வருவி ருந்துப சரித்தலாற் றம்பசி மாற்றார்
பொருவில் கேள்வியர் சிவார்ச்சனை நாடொறும் புரிவார்
வெருவி லாதுப காரமே விழைந்திடு மேலோர்
மருவு வார்தெருப் பெருவளம் யாவரே வகுப்பார். (சச)

வணிகர்வீதி.

நிறைபெ ரும்பொரு ளுடைமையிற் றனதனே நிகர்வார்
மறையெ னும்படி மலைதரா மொழிபயில் வல்லார்
குறைய றுஞ்சிவ தருமமே பொருளெனக் காமுற்
றுறைம கிழ்ச்சியி னீட்டிவா ரிருக்கையு மொருசார். (சரு)

வெருளும் வன்சொலி லாதவர் மேதக வயலார்
பொருளுந் தம்பொருள் போனினுந் தாக்கமே புரிவா
ரருளு மம்பிகா பதியடிக் கன்புசற் றகலார்
மருளுஞ் செய்கையில் வணிகர்தம் வளஞ்சொலும் வரைத்தோ.

அரசர்வீதி.

திருந்து செய்யகோ லுடைவிச யாலய தேவன்
பொருந்து பல்கிளை துவன்றிய பொற்பினிற் பெருகிவ
யுருந்து கொண்டினும் வாழ்க்கையர் வாழுமூர் மயங்கா
திருந்து வாழ்தர நிவந்தன வரசர்வா ழில்லம். (சஎ)

எங்கு மல்கிய துணங்கற லெடுத்துவாய்ப் பெய்து
பொங்கு செஞ்சுடர் விடுமணி பொலிந்துவாள் வேந்தர்
தங்குமாளிகை விளங்கலா லந்நகர் தணவாக்
கொங்கு மல்குதா ரமரரு ரெனப்படுங் குறிக்கின். (சஅ)

மறையவர்வீதி.

ஆங்கு மாறுநன் குணாந்தவ ரருமறை யாளர்
பங்க மேவுறு வாய்மையர் பசுவுடம் பழித்துத

தூங்க மேவிய பதிகமுஞ் சார்பெருந் துணிவோர்
தங்கள் வாழ்மனை வீதியு மொருபுறந் தயங்கும். (சகூ)

மறைமு ழக்கமும் வானரை யவிகொள விளிக்கு
நிறைமு ழக்கமுந் தொழுபவர்க் காசிக ணிரப்புந்
துறைமு ழக்கமும் பரமதத் தொடர்பறக் களைவா
னறைமு ழக்கமும் பெருகுவ வையர்வாழ் வீதி. (ருo)

ஆதிசைவர்மாளிகைகள்.

பூதி கண்மணி வாஞ்சையர் பரார்த்தமும் போற்று
நீதி வாழ்க்கைய ராகம நெறிமுழு துணர்ந்தோர்
காதி மும்மலங் கண்ணுத லடிநிழல் கலக்கு
மாதி சைவர்வா ழிருக்கையும் பொலிதரு மாங்கண். (ருக)

அன்னசத்திரம்.

விருப்பு மேவர யாவரும் விழைந்துண முல்லை
யருப்பு நேருநல் லடிசிலும் பொன்னிற மமைந்த
பருப்பும் பாகுங்குய்க் கருனையுஞ் சிற்றுணப் பலவு
மிருப்பு வாய்ந்தசத் திரங்களு மாவயி னிலகும். (ருஉ)

தண்ணீர்ப்பந்தர்.

பேணி யாலவா யமைத்தெனச் சுந்தரப் பெருமான்
காணி யாயவிவ் விடத்தினுங் கலந்தமைத் தென்ன
நாணி வெய்யவன் வெப்பறப் பெருங்குளிர் நலஞ்செய்
பாணி மேவிய பந்தரும் பொலியுமோர் பாங்கர். (ருங)

சைவமுனிவர்மடங்கள்.

தாத மார்க்கமுன் னுயநான் மார்க்கமுஞ் சமைந்தா
ரோத மார்க்கமென் றுள்ளன யாவையு மொழிந்தார்
நாத மார்க்கமே லொன்றியொன் றுநிலை நயந்த
போத மார்க்கர்வாழ் திரு மடங் களும்பல பொலிவ. (ருச)

திருக்கோயில்.

இன்ன பல்வளத திருமட முதலிய வெவையு
மன்ன ராய்பண்வீற் றிருப்பது பேரருள் வலிசா

வின்ன மென்னனிட யங்கயற் கண்ணியோ டனைத்துஞ்
சொன்ன நாயகன் மகிழ்ந்தமர் சுடர்மணிக் கோயில். (ருரு)

பொற்றமரை.

வருந்து பல்லுயிர்ப் பவப்பிணி தீர்க்குநன் மருந்தாய்ப்
பொருந்து பற்பல பூமுதல் வளத்தொடும் பொலியு
முருந்து வெண்ணகை யொருபுறச் சுந்தரர் முன்பு
திருந்து நன்மையின் விளங்குபொற் றாமரைத் தீர்த்தம். (ருசு)

திருக்கோபுரம்.

நிலவு பொன்முடிக் கண்ணிறைந் தவனெனு நெடியோன்
குலவு சந்நிதி முன்கரங் குவித்துநின் றென்னக்
கலவு பொன்னணி முடிமிசைத் துகிற்கொடி கவின
வுலவு வானொடு நின்றிடு மோங்குகோ புரமே. (ருஎ)

திருமதில்.

பகைவி ராயுருச் சிதைந்தசோ ழன்றுமுட் படர்ந்து
நகைவி ராவுமோ ருருக்கொடு நலமுறச் சூழ்ந்து
தகைவி ராவுமா நின்றதை யென்னலாந் தணவா
முகைவி ராவுபூங் கொன்றையான் றளிமுதன் மதிலே. (ருஅ)

விமானங்கள்.

மாறு கொண்டசோ வங்ஙன மருவுதன் மதித்து
வீறுகொண்டபொன் மேருவுஞ் சேயொளி வேணி
யாறு கொண்டவற் குதவிசெய் பாக்கவண் மருவிக்
கூறு கொண்டிருந் தெனப்பல விமானங்கள் குலவும். (ருகூ)

அன்றி யுந்தொழு தேத்திய கதிரவ னரற்கு
மொன்று பல்லுல குயிர்த்ததா யாகிய வுமைக்கு
நன்று தண்ணிய வுருக்கொடு நிழல்செயு நலமீபோ
லென்று மொண்கதிர் பரப்புவ விமானமோ ரிரண்டும். (சுo)

இலந்தைவிருக்ஷம்.

புரிந்து நீழன்மாத் திரஞ்செயுங் கடம்புபோ லாது
பரிந்து நீழலும் படர்சுவைக் கனிகளு முதவித்

தெரிந்து தீங்கனி தெவ்வுவா னடைதரு தெவ்வு
மிரிந்து போர்குகண் டகமுங்கொண் டிலகுமோர் வதரி. (சுக)

எண்ணில் பல்கிளை மலிகடம் படியில்வீற் றிருப்போன்
மண்ணி லத்தகு வதரிநன் னீழலு மருவல்
கண்ணு மின்சுவைக் கற்பகத் தும்பெறுக் கனிக
ளண்ணு கிற்றலி னவைகவ ராசைகூர்ந் தன்றே. (சுஉ)

மற்ற விசேடங்கள்.

மறைமு ழக்கமு மாகம மெனப்படு மாநூற்
றுறைமு ழக்கமுங் குடமுழா முதலிய தொக்காங்
கறைமு ழக்கமு நால்வர்வாய்ப் பாட்டொலி யறையு
நிறைமு ழக்கமு மெழுகடன் முழக்கென நிமிரும். (சுந)

சூழு வார்களு மரகர சுரவெனத் துதித்துத
தாழு வார்களுந் தடங்கணீ ரிறைத்திரு வினையும்
போழு வார்களும் புகர்மலங் கழிப்பியா னந்தத்
தாழு வார்களு மளவில ராவயி னம்மா. (சுச)

இன்ன பல்வளமலிந்தபொன் னலயத் தெங்கள்
கன்ன லஞ்சுவை கனிந்தசொற் கயற்கணு ளோடு
மன்ன மேனமு முணர்தராச் சுந்தர வமலன்
றுன்ன வீற்றிருந் தாருயிர்க் கின்னருள் சுரக்கும். (சுரு)

திருநகரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் சஙு.

நைமிசவனப்படலம்.

வலனுயர் மாதவர் வைகுதற் கிடமாய்ப்
பலனுயர் கங்கையம் படிகரை யகத்திற்
குலனுயர் தருப்பல குழுமவுற் றிருக்கு
நலனுயர் பெரும்புகழ் நைமிசக் கானம். (க)

மாங்கனி களுமுயர் வருக்கைக வீன்ற
தேங்கனி களும்விரி தலைச்செழுங் கதலி
யாங்கனி களுந்தி னயிறலிற் கற்பந்
தூங்கனி களுமறந் தனர்சுக முனிவர். (உ)

சிங்கமும் யானையுஞ் சினங்கெழு புலியும்
பங்கமில் கலையும்வெம் பணியுமொண் மயிலும்
பொங்குவெம் பகையறப் பொலிதலின் முதல்வன்
றிங்களு மரவமுஞ் செறிசடை வனமே. (ஙு)

கற்புகும் பொலிதரு கடவுளர் பலரு
மற்பக முறவலிக் கணைவரிங் கறவோர்
பொற்பமர் கனவினு மதுபுரிந் திலரேற்
சொற்பயி லிதன்வளஞ் சொல்லவெண் மையதோ. (ச)

செஞ்சடை மாதவர் திருமலர் செறிந்து
மஞ்சடை வாவியின் வயங்குட னனைப்ப
பிஞ்சடை தருக்குலம் பெய்மது மழையிற்
றஞ்சடை மாக்குலந் தம்முட னனைப்ப. (ரு)

கோதமில் பேரருட் குழிசிய ரர்ய
மாதவர் மேனியை மறைத்தல்வெண் பொடியே
மேதகப் பயிறரும் விலங்குடன் மறைத்தல்
சீதள நறுமலர் செறிந்தவொண் பொடியே. (சா)

பிறைபுரை மருப்புடைப் பெருங்குரல் வேழக்
கறையடி மிதிப்பதக் கானக மலரே
மறையுணர் முனிவரர் மலரடி மிதிப்ப
தறைமதன் விடுசர மாயபன் மலரே. (எ)

பாயவன் மரம்பல பயிலுமவ் வனம்பூ
மேயவ னுருக்கொடு விள்ளுவ செருந்தி
மாயுவ னுருக்கொடு மல்குவ காயா
தூயவ னுருக்கொடு சுடர்வன விதழி. (அ)

மாதவர் செஞ்சடை வளைதர யாத்துப்
பாதவ நிழற்சிவம் படர்ந்தினி திருப்பார்

மேதகு மவர்சடை வீழ்தர வகத்திப்
போதவிர் பிறைச்சடைப் புனிதனை நினர்வார். (௯)

உறுவா ரருகுறு முழைச்சிறு கன்றை
மறுவறு மொருகரந் தாங்குவர் மகிழ்ந்தே
யறுபகை யறுபக்க யாக்கிய வவர்பின்
பெறுவது தெரிந்துமுன் பழகுபெற் றிமைபோல். (௧௦)

இத்தகு நைமிசத் தினிதுறை தருவா
ருத்தம வெள்ளிய நீறுடல் வயக்கிப்
பத்தியிற் கண்மணி பற்பல பூண்டு
புத்தியி னைந்தெழுத் தெண்ணுபு பொலிவார். (௧௧)

எழுகடல் பொங்கி யெழுந்து பரம்ப
முழுமலை பேர்த்து முழங்கு கொடுங்கால்
கெழுதரு மேனுங்கி லேசமொன் றில்லார்
வழுவறு தங்கண்ம னந்தடு மாறார். (௧௨)

முளைத்தெழு காமமு தற்பல குற்றம்
வளைத்தெழு மாறும னத்திட நல்கார்
தளைத்தெழு பந்தம றுத்துயர் சால்பிற்
றிளைத்தெழு வாரரு டேக்கிய நீரார். (௧௩)

மாலய னாதியர் வாழ்க்கையு மெண்ணார்
காலவி கற்பமொ ழிந்தக ருத்தார்
சீலமு ருக்கொட மர்ந்தன சீரா
ரோலம றைத்தலை யுள்ளது தேர்வார். (௧௪)

இருவினை யின்பய னின்பொடு துன்ப
மருவி னுடற்குள தென்றும திப்பார்
கருவறு மாறுக தித்தவு பாய
மொருசிவ மாக்கதை வாஞ்சையென் றுள்வார். (௧௫)

வேறு.

புலத்தியன் றுருவாசன் புலகன்வே தாரணியன்
வலத்தியல் சுகனணி மாண்டவி யன்சங்க

னலத்தமை சுனப்புச்ச னூரத னகுவசிட்டன்
குலத்துயர் சம்வர்த்தன் குணமலி மதுப்பிரியன். (கசு)

சம்புதற்பரன்விந்தன் சவுநகன் சமதங்கி
யம்புவி புகழ்கார்க்க னகத்தியன் காசிபன்சீர்
நம்பினாவதன்கிருது நாடிய புகழ்ப்பிருகு
வம்பிலுத் தாலகன்கோ சிகனுயர் மாதேசன். (கஎ)

கண்ணுவன் வாமதேவன் காத்தியா யனனாதி
யெண்ணரு முனிவரரீண்டினர் நறுங்கொன்றைக்
கண்ணிய னருள்பெறுவீரன் கரிசறு மாமகமொீன்
றண்ணிய காதலினோ டாற்றின ரப்பொழுது. (கஅ)

வெள்ளிய திருநீறு மேனியின் மேற்பொலிய
வள்ளிய வக்கமணி மாலிகை யுங்கவின
வுள்ளிய வெழுத்தைந்து முச்சரித் திடுநாவோன்
றள்ளிய விருவினையான் றனைபிறி தொன்றுமிலான். (கக)

மன்னிய புகழ்வாத ராயணன் மாணுக்கன்
பன்னிய வீரொன்பான் புராணங்க ளும்புயின்றோ
னுன்னிய மாணவக ரொருங்குபின் றொடர்ந்துவர
முன்னியூ குண்ச்சூத முனிவரன் வந்தனனால். (உ௦)

வந்தவன் றனைக்கண்டாங் கிருந்தபன் மாதவரு
மந்தமி லுவகையராய் விரைந்தெழுந் தடிபணிந்து
நந்தலி லோரிருக்கை நல்கிமற் றதிலிருத்தி
முந்தரல் லுபசார முழுமையு முறையாற்றி. (உக)

யாவரு மிருக்கவென் வெதிரிரு பாலுமிருந்
தோவரு முவகையரா யுத்தம முனிவரனே
மேவருஞ் சிவசரிதம் விரித்துணர் மேன்மையனே
தாவருங் கருணையனே யெனத்துதி நனிசாற்றி. (உஉ)

திருவளர் மகமொன்று செய்திடு மிப்பொழுது
குருவளர் தெய்வமுனைக் கொடுவந்து விட்டதனா
லுருவளரிம்மகமுந் தூய்மைய துத்தமனே
வெருவளர் வினைநீங்கி மேன்மையுற் றனம் யாமும். (உ௩)

என்றுபன் முகமனுரைத் தியாங்களெல் லாமுய்ய
நன்றுசெ யிலைதுணர்ந்து நானிலங் களுமுய்யக்
குன்றுவில் கொண்டசுரர் கொடுமதின் மூன்றெரித்தோ
னென்றுபலை தலந்தம்மு ளொருதல மினிதுரைத்தி (உச)

தலமுதலொருமூன்றுந் தனித்தனி சிறந்ததுவாய்ப்
புலமுற நினைத்தாலும் புத்திமுத் தியுமளிக்கும்
பலமிகு மொருதானம் பகர்ந்தருள் செயவேண்டும்
வலமிகு புகழ்ச்சூத மாதவ வென்றனரால். (உரு)

வேறு.

முனிவர ருரைத்த வார்த்தை முழுமையுஞ் செவியி னேற்று
நனிமகிழ் பூத்துச் சூத நன்முனி யொருமு கூர்த்தம்
பணிமதி முடித்த வேணிப் பகவனைத் தியானஞ் செய்து
கனிதரு முளத்தி னென்று கண்டினி துரைக்க லுற்றான். (உசு)

களைதரு தவத்தீர் நல்ல காரியம் விழைந்தீர் நும்மாற்
புளைதரு தன்மை யேனும் பொலிதவ முடையே னானேன்
விளைதரு சிவபுராண விருப்பமே யெந்த ஞான்றும்
வளைதரு சிலையான் பாத மருவுதற் கேது வாமால். (உஎ)

வெள்ளியங் கயிலை யாதி விரும்புபலை தலங்க ளுள்ளு
மொள்ளிய மேன்மை வாய்ந்த வுத்தமத தலமொன் றுண்டால்
வள்ளிய வனைய தானத திருப்பெயர் வகுப்பி னெல்லாந்
தெள்ளிய முனிவீர் சூளை யென்மனூர் சிறந்த சான்றோ. ()

மறைதெரி வியாத மேலோன் வகுத்தவீ ரொன்பா னென்ன
வறைபுரா ணங்க ளுள்ளொன் றாகிய காந்தந் தன்னிற்
கறையில்கேத் திரகண் டத்திற் களைதரப் பட்ட தாகு
மிறைகரு வினர்க்குத் தீர்க்கும் வதரியா ரணிய மேன்மை. ()

அத்தல மூர்த்தி தீர்த்தந் தலமென வாய மூன்று
மெத்தலங் களினு மெய்தா விசேடமா யிருக்கு நாளுங்
கைத்தல நெல்லி போல யாவுங்கண் டுயர்ந்த சான்றீர்
முத்தலும் புகழத் தான மான்மிய மொழிவாங் கேண்மின். ()

திரையெழு குமரியாறுஞ் செம்புனி சிதறி நாளுங்
கரையுடைத் தெழுவெள் ளாறுங் காமரு தென்பாற் றிக்கு
முறையமை வடபாற் றிக்கு மெல்லையா யொழுகக் கொண்டு
புரைதரு வளங்க ளல்கிப் பொலிதரு பாண்டி நாட்டில். (௩க)

மறிதிரை சுருட்டி யோடு மதுநதி வடபாற் கோட்டி
னெறியுயிர் முழுதுங் காக்கு நெல்லைநா யகியோ டெங்க
ளறிவுரு வான கொற்ற வாளீச ரமர்ந்து வைகுஞ்
செறிமலர்ப் பொழில்சூழ் தெய்வக் கோயிலூர்க்கு தீசித் திக்கில்.

விரிசிறை யிரண்டு புள்ளும் விழுங்கிய பிழையி ரிப்பான்
பரிவொடு மயூர மெங்கள் பரம்பர னிளஞ்சேய் பாத
முரியபே ரன்பிற் போற்றி யுவத்தலின் மயூர வெற்பென்
றரியயன் முதலோர் போற்று மதற்குநேர் குணக்குத் திக்கில்.

சத்திய முதல்வ னென்று தணப்புறு திடப்பான் மேவிச்
சத்திய நாதன் பொற்றுள் சக்கர பாணி யென்றுஞ்
சத்திய நெறியிற் போற்றத் தவாதவன் மருவுந் தெய்வச்
சத்திய கிரியென் றோதுந் தலத்துக்குத் தென்பாற் றிக்கில். ()

நன்னிய மத்தை மேவி நைந்துநைந் திருகு வாருட்
டுன்னிய மத்த ளாய சுரிகுழ லுமையா ளோடு
மின்னிய வேணிக் கூத்தர் வீரசே கரனார் மேவ
மன்னிய புகழ்சால் வீரை வனத்திற்கு மேல்பாற் றிக்கில். ()

தனிதனி யரையே யென்று சாற்றும்யோ சனையி னெல்லை
யினித்தவத் தான மேவு மெண்ணினு மெல்லா நலமும்
பனிததநீர்த் தடஞ்சூழ் பூந்தத் தானத்தைப் பற்ப னுளு
மனித்தரின் வந்து வந்து வானரும் வணங்கிப் போவார். (௩௬)

கனிபல துவன்று கின்ற காமரு வதரி நீழற்
பனிமதி முடித்த வேணிப் பண்ணவன் கயற்க ணாளோ
டினிதமர் திருக்கு ற்ரா லிலந்தையா ரணிய மென்றோர்
நனியுயர் திருப்பே ரியாரு நவில்வரச் சூரைக் கம்மா. (௩எ)

என்றுரை செய்த சூத மாதவ னிருதாள் போற்றி
நன்றுரை செய்தா யைய நலமலி சூரை யென்னுந்

தொன்றுளை யுறுதற் கேது வென்னைகொல் சொற்றி யென்று
ரன்றுளை யில்லாச் சூத மாதவ னறைய லுற்றான். (௩௮)

நைமிசவனப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௧௩௩.

சூரியன்பூசித்தபடலம்.

தண்ணிய மதியஞ் சூடுஞ் சங்கரப் பெருமான் பாத
நண்ணிய கருதிப் பாச நாசஞ்செய் தின்ப மேய
புண்ணிய முனிவீர் விண்ணும் புகழ்தரு சூளா யென்ன
நண்ணிய நாம வேது நவிற்றுது நயந்து கேண்மின். (௧)

திகழ்தரு தவத்தின் மிக்கான் சிறுவிதி யென்னும் பேரா
னிகழ்தரு தன்மை யில்லா வெழில்வளர் கருங்கட் செவ்வாய்ப்
புகழ்தரு மிருபத் தேழு மகளிரைப் புணர்ந்து தீமை
யகழ்தரு மதியோன் கொள்ள வளித்தவற் கீது சொல்லும். (௨)

இறைமதித் தேவ கேட்டி நேரிழை யினையர் தம்மைக்
கறையமை பக்க பாதங் கலப்புறு தொப்பக் கண்டு
குறையற நடத்தின் மேன்மேற் கொள்ளுது மகிழ்ச்சி யின்றேன்
முறைதபச் சபித்து மென்றான் மொழிந்தது கேட்ட வாலோன். ()

அருளிய படியே செய்வ லையுறே லென்று கூறி
வெருளிய லின்றி யொப்ப மேவிவாழ்ந் திருக்கு நாளின்
மருளியல் கருங்க ணோரோர் மங்கைபால் விருப்பம் வைத்தான்
பொருளியன் மேனி மற்றைப் பூவைமார் பொறாமை பூண்டு. (௪)

வையமுற் றிறைஞ்சுந் தந்தை மலரடி வணங்கிப் போற்றி
யையநின் மருக னென்பா னன்றுடம் பட்ட வாறே
செய்யலன் பக்க பாதஞ் செய்வனென் றிறைஞ்சிக் கூற
வெய்யவெங் கோப மூண்டு மேவுமா மதியைக் கூவி (௫)

மதியெனும் பெயரோய் சொற்ற மாற்றநீ மறத்த னன்றே
முதியவிப் பிழைபொ றுத்தேன் முனிவற வினிமே லேனும்
பொதிசுர ரயன்மால் யாரும் போற்றிடப் பட்ட தாமென்
விதிமறுத் தொழிமே லென்று வேண்டவு மறுத்தா னன்றே. (௬)

மறுத்ததை யுணர்ந்து தக்கன் வளரெரி சினந்தா லென்னக்
கறுத்திரு கண்ணுஞ் சேப்பக் கலாநிதிப் பெயரோ யென்சொல்
வெறுத்தலா லின்றுதொட்டுன் மேனிதேய்ந் தொழிக வென்று
னிறுத்ததீ வினையை வெல்லு மியல்புடை யாரு முண்டோ. (௭)

ஒழிவருஞ் சாப மேற்றெவ் வொருகலை யாகா டோறும்
கழிதரக் கண்ட வாலோன் கற்பக மாலை வேந்தன்
வழிமது மலரின் மேலான் மாயவ னிவர்பாற் சென்று
மொழிதலும் பெருமான் பாற்போய் முறையிடு கென்று விட்டார். (௮)

ஊழியுஞ் சலிப்பொன் றெய்தா வொருபெருங் கயிலை சார்ந்து
வாழிய பெருமான் பாத மலரடித் துணைமேல் வீழா
வாழிய துயரத தோடு மழுதன னழுத லோடுந்
தாழியில் சடையா னன்னோற் குற்றது சமையக் கேட்டு. (௯)

அஞ்சலை யஞ்சே லென்ன வங்கையா லெடுத்தா லோனைச்
செஞ்சடை முடியில் வைத்தான் றேய்தலற் றுயர்ந்தா னன்னான்
வெஞ்சினங் கொண்டு தக்கன் விதுவினை யுய்யச் செய்த
மஞ்சனை யழையா னேயோர் மகஞ்செயத் துணிந்தா னன்றே. (௧௦)

ஒண்குண மில்லா னாகி யுயிர்க்குயி ராகி நிற்கு
மெண்குணச் செல்வன் றன்னை யிகழ்ந்தொரு வேள்வி யாற்றல்
வண்குண மென்று புக்கான் மாமலக் கோட்பட் டார்க்கு
நண்குண மிதுவோ வின்னும் பலவுள நவிற்றுங் காலே. (௧௧)

கற்பக மாலை வேந்தன் கஞ்சநாண் மலரின் மேலான்
மற்பக வளர்ந்த திண்டோண் மாயவன் வான நாட
ரற்பக விளங்கு மோலி விஞ்சைய ராதி யோரைப்
பொற்பகம் பொலியக் கூட்டிப் புக்கனன் யாக சாலை. (௧௨)

அச்சமொன் றேனு மின்றி யனைவரு மொருங்கு சூழ
வெச்சனே துணையாக் கொண்டு மகமினி தியற்ற லோடும்

கச்சமி றவத்து மேன்மை யாழ்முனி கயிலைசார்ந்து
நச்சர வணிந்த பெம்மா னடிமலர்ப் பாதந் தாழ்ந்து. (௧௩)

ஐயனே நின்னை யெண்ணா தறிவிலாத் தக்க னென்னும்
வெய்யதீக் குணத்தா னின்னே வேள்வியொன் றியற்றப் புக்கான்
செய்யதன் றென்று ராகித் தேவரு மொருங்கு தொக்கார்
வையமுற் றுய்யு மாறு மதித்தருள் செய்தி யென்றான். (௧௪)

மகதியாழ் முனிவன் வார்த்தை மாதேவன் கேட்டு நக்குத்
தகவிலா னோடு வேள்விச் சாலையும் படுப்பா டின்னே
யகநெகக் காண்டி யென்று வருளியோர் நுதற்க ணின்று
மிகவலி படைத்த வென்றி வீரனைத் தோற்று வித்தான். (௧௫)

தோற்றிய வீர னையன் றுணைமலர்க் கமல பாதம்
போற்றிய வணங்கி நின்று புண்ணிய முதல்வா நாயே
னாற்றிய வாங்குற் றேவ லருளகென நமது பாக
மாற்றிய கருதித் தக்கன் மகம்புரி கின்றா னென்றான். (௧௬)

என்றலுஞ் சினந்து பொங்கி யெழுந்துவெங் கணங்க ளோடுஞ்
சென்றழன் முழங்கி யார்க்குஞ் சிறுவிதி சாலை புக்கா
னன்றவ ணிருந்த யாரு மடுபுலிப் போத்து நோக்கிக்
குன்றுமான் குழாங்க ளென்னக் குலைகுலைந் தோடினாரே. (௧௭)

ஓடிய சுரரை யெல்லா மொய்யென வளைத்துக் கொண்டு
கூடிய வாளால் வீசிக் குறைவறு தண்டஞ் செய்ய
நாடிய தக்க னோடு நகுதலை யிழந்தா னெச்சன்
பாடிய மதிதேய்ப் புண்டான் பகனகை யொடுகண் டோற்றான். ()

அவியுணத் திரட்டு மங்கை யறுப்புண்டா னழலோன் மற்றறச்
சவியுடை யமரர் யாருந் தக்கதண் டங்கள் பெற்றார்
குவிமுலை யனையர் மாதர் தமைக்கொடுங் கணங்கள் பற்றிச்
செவியுறப் புல்கிப் புல்லித் தீர்த்தன காம நோயே. (௧௯)

இன்னணந் தண்ட மாற்றி யேகினன் வென்றி வீர
னன்னணந் தண்ட முற்ற வமரருட் கதிரோ னென்பான்
பன்னரும் பெருமை சான்ற பரம்பரற் பிழைத்துக் கெட்டோ
மென்னனைர் திரங்கி யேங்கி யிவையிவை நினைய லுற்றான். (௨௦)

உலகிருண் முழுது மோப்பி யுறுபொருள் பலவுந் தேற்றி
நிலவுபல் கருமச் சான்றாய் நிகழுநா மந்தோ வந்தோ
விலகிருண் மூடப் பட்டு விரிபொரு ளொன்றுந் தேறா
தலகில்வெவ் வினைக்கோட் பட்டே மழுகிது நமது செய்கை. (உக)

இறைவன்முக் கண்ணு ளொன்றா யெண்வகை யுடம்பு ளொன்றா
யறையிருப் பிடத்து ளொன்றா யமைந்ததேர்க் காலு ளொன்றாய்க்
குறையற விருந்த நாமிக் கொடுந்துய ருழப்போ மென்னிற்
கறைமிடற் றவனை யெண்ணாக் கயமையெத் துயர்க்கும் வித்தாம். ()

பாதகச் சிதம்புத் தக்கன் புதல்வியர்ப் பயந்த வாறுங்
காதலிற் கலைநி லாவிற் களித்துளங் களித்த வாறு
மேதக வொழிய வன்னான் வேள்விசெய் திட்ட வாறு
நோதக வெமக்கா யிற்றா னுவனுவ தென்னே யென்னே. (உ௩)

கன்றுநெஞ் சுடைய தக்கன் கனன்முகத் துதவு மாட்டேன்
மென்றுமென் றருந்தப் புக்கு வேரொடு மெயிறி ழந்தோந்
துன்றுபல் லுறுப்பின் மேலாஞ் சுடர்விடு விழியி ழந்தோ
நன்றுநஞ் செய்கை கேட்பி னெல்லா நகைக்கு மன்றே. (உ௪)

என்றுபற் பலநி னைக்கு மிரங்கிநெட் டுயிர்ப்பு வீங்குங்
கன்றுநெஞ் சுளைந்து வாடுங் கருதருஞ் சமழ்ப்பின் மூழ்குங்
கொன்றுமுப் புரமுஞ் சாய்த்த குழகன்வாழ் கைலை மேவி
யொன்றுபே ரருள்பெற் றம்ம வுய்துமென் றெழுந்தா னன்றே. ()

கண்ணிய வரங்கள் யாவுங் கண்ணிய படியே நல்குந்
தண்ணிய கைலா யத்தைச் சார்ந்துநந் தியைமுன் போற்றிப்
புண்ணிய நாதன் முன்பு போய்ப்பணிந் தெழுந்து யாகத்
துண்ணிய புகுந்து பட்ட வுறுதுயர்க் களவின் றைய. (உ௬)

முழுதுல கிறைஞ்சா நிற்கு முதல்வநின் முகத்துக் கண்ணா
யிழுதையே னமர்த லாலே யெவ்வுயிர்க் குங்கண் ணானேன்
பழுதிலத் தகையே னோக்கும் பார்வையின் றிருத்த னன்றோ
வெழுவிடம் பருகி வானத் தேவரையும் புரந்து ளாயே. (உ௭)

சிகைபடு குழற்கட் செல்வ திகழுனக் கிருக்கை யாகி
நகைபடு மொளியே னிந்நா ளணைகையிழுந் திருத்த னன்றோ

முன்கபடு வெண்பற் செவ்வாய் மூவுல கீன்ற செல்வி
தகைபடு மிடப்பான் மேவத் தழைந்துளா யருளல் வேண்டும். ()

அறிவிலா மையினு னின்னை யவமதித் தவனைச் சார்ந்த
சிறியனேன் கரிசு முற்றுந் திருவுளத் தடைத்தி டாது
குறிபெறு முன்னாள் போலாட் கொண்டினி தருள வேண்டும்
வெறிமல ரிதழி மாலை மிலைச்சிய வேணி யோயே. (உகூ)

என்றுள முருகி நைந்து நைந்தினி தேத்த லோடுங்
குன்றுவில் வாங்கி மாயக் கோலொன்று தாங்கி மூன்றார்
வென்றுவா னவுரைக் காத்த விததகன் கருணை கூர்ந்து
நன்றுநன் றஞ்சே லென்று நகைமுக மலர்ந்து கூறும். (௩0)

அம்புய மலர்த்துஞ் செங்கே முலரியே பாண்டி நாட்டில்
வம்புயர் கோயி லூாக்கு வடக்குமா மயிலோங் கற்கு
நம்புயர் குணக்கு மெய்ய நகர்க்குததெற் குயர்ந்தோர் போற்றிப்
பம்புயர் வீரை யென்னும் பகர்பெரும் பதிக்கு மேற்கு. (௩க)

இந்தநான் கெல்லைக் குள்ளா யிருப்பதோர் தெய்வத் தான
மந்தமா தலமி லந்தை வனமென வறைவர் யாரும்
புந்திகூர் வதரி நீழற் பொலிந்தவ் வுறைவோ நாளு
முந்தியா அரங்கூாந் தெண்ணின் முனிவர்வந் திறைஞ்சிப் போவார்.

கொங்கலர் கூந்தற் செவ்வாய்ப் பார்ப்பதிக் கோதை யோடுஞ்
சங்கர நாத னென்னுந் தவலரும் பெயர்பூண் டென்று
மங்கண்வாழ்ந் திருபபோ நாமங் கடைந்தெவர் பூசித் தாலு
மங்கருந் தீமை யெல்லா மாய்ததுய ரின்பத தாழ்வார். (௩௩)

எந்தநற் றலங்க ளுள்ளு மேற்றமத தலமென் றோர்தி
யெந்தநன் னீழ லுள்ளு மேற்றமவ வதரி நீழ
லெந்தநற் றீர்த்தத் துள்ளு மேற்றமத் தலத்தாந் தீர்த்த
மெந்தநன் மூர்த்தி யுள்ளு மேற்றமத் தலத்தின் மூர்த்தி. (௩௪)

அத்தல நாமஞ் சொற்று ரடைவர்நம் முயர்சா லோக
மத்தலஞ் சிந்தை செய்தா ரடைவர்நம் முயர்சா மீப
மத்தலங் காணப் பெற்று ரடைவர்நம் முயர்சா ரூப
மத்தலம் வசிக்கப் பெற்று ரடைவர்நம் முயர்க லப்பே. (௩௫)

அனையமா தலத்தை யின்னே யடுத்துநீ யழலோன் றிக்கி
னினையவர் தீர்த்தந் தொட்டு நிரம்புந் தீர்த்தங் கொண்டு
புனையவா நம்மை யாட்டிப் பூசைசெய் திருப்பை யாயி
னினையவா ரிதொன் றேனு மெய்துவை நினைத்த யாவும். (௩௬)

என்றுபே ரருளிற் கூறி யெம்பிரான் விடைகொ டுத்தான்
கன்றுமுள் வருத்த மன்றே காற்றியின் புற்றான் போன்று
குன்றுசூழ் பரிதி யென்பான் குழகனை மீட்டுந் தாழ்ந்து
வென்றுமேம் படுமந் தான மடைதரல் விழைந்தெ ழுந்தான். (௩௭)

வடதிசைக் கதிரோன் றேற்றித் தென்றிசை வருத லாலென்
னடையுமோ புடவிக் கென்று யாவரு மச்சங் கொள்ள
மடையெலாந் தரளஞ் சிந்த வால்வளை கருவு யிர்த்து
மிடைவள மலிந்த பாண்டி நாட்டக மேவி னானே. (௩௮)

இறையவன் சொற்ற வாறே மயூரவெற் பெழில்சான் மேற்கு
மறைபுகல் கழனி வாசன் மாண்புசா றெற்கு மேன்மை
யுறைபெரு வீரை யென்ப தோங்கிய கிழக்கு மெய்ய
நிறைதரு வடக்கு மாக நிலவுதல் கண்டா னன்றே. (௩௯)

இதுகொலா மிறைவன் சொற்ற வில்நைதயா ரணிய மென்று
மதுவிரா கமல மெல்லா மலரிய வுதயஞ் செய்வோன்
கதுமெனப் புகுந்து கண்டான் காமரு வதரி நீழன்
முதுதவ முனிவர் போற்ற முளைத்தமா சிவலிங் கத்தை. (௪0)

காண்டலு மகிழ்ச்சி பொங்கக் கைகுவித் திறைஞ்சி வீழ்ந்து
பூண்டயங் கிளமென் சாயற் புணர்முலை பாகங் கொண்ட
வாண்டவ னிங்கு மேய வருளெவ ரறிய வல்லார்
மாண்டவத் துயர்ந்தா ரன்றி மற்றையோர் தம்மு ளென்றான். (௪௧)

வள்ளலா ருரைத்த திக்கின் மதித்தொரு தீர்த்தந் தொட்டாங்
கெள்ளலி லாத கங்கை முதலிய வெவையுந் தாபித்
துள்ளவா மனைய தீர்த்தத் துறவிநிப் படியே மூழ்கிக்
கள்ளமி னீறு பூசிக் கண்மணி மாலை பூண்டு. (௪௨)

வேதத்தின் சார மாகி விளங்குமைந் தெழுத்து மெண்ணி
யேதத்தி னின்றே தீர்ந்தோ மெனும்பெரு மகிழ்ச்சி பூண்டாங்

கோதத்தின் விடமுன் னுண்ட வொருவனை யிருவர் தேடி
நாதத்தின் முடிவா னானைப் பூசிப்பா னயர்ந்து செல்வான். (௪௩)

கஞ்சநாண் மலர்முன் னாய கடிமலர் பலவும் வில்வத்
தெஞ்சலி றளிர்முன் னாய விணர்த்தளிர் பலவுஞ் சாந்துந்
துஞ்சலில் கனியுங் காயுஞ் சொற்றிடு பிறவு மீட்டி
மஞ்சனந் தன்னாற் செய்யப் பட்டதின் வயங்கக் கொண்டு. (௪௪)

விதிவழி யாட்டி யாட்டி விருப்பினோற் றுடை யிட்டுத்
துதிகமழ் சாந்து பூசித் துணர்மலர் பலவுஞ் சூட்டி
மதியமை வில்வஞ் சாத்தி வயங்கிய கனியுங் காயு
மதிசுவைப் பிறவு நேர்வைத் தலங்குப சாரத் தூட்டி. (௪௫)

குறையற முகமன் யாவுங் கோதறச் செய்த பின்பு
முறையின்ட் டாங்க மாக முன்பல வணக்கஞ் செய்து
மறைமுடி வின்னுந் தேறு வள்ளலார் திருமுன் னாக
நிறைமகிழ் பூத்து விம்ம நின்றிது துதிக்க லுற்றான். (௪௬)

ஆரண முதலே போற்றி யாரண முணராய் போற்றி
பூரணப் பொருளே போற்றி பூரணா னந்த போற்றி
காரண மானாய் போற்றி காரணங் கடந்தாய் போற்றி
நாரணற் கரியாய் போற்றி நாரணற் குரியாய் போற்றி. (௪௭)

வந்துவந் திரப்போ ரெல்லாம் வறியரா காத வண்ண
முந்துமுந் தருளிச் செய்யு முடிவிலா முதலே போற்றி
நந்துநந் தணிந்த காதி னலமிலேன் றுதியு நன்று
கந்துகந் துகக்கை யோடுங் கலந்துவந் தருள்வாய் போற்றி. (௪௮)

வெள்ளிய விடையாய் போற்றி விரிந்தசெஞ் சடையாய் போற்றி
யொள்ளிய படையாய் போற்றி யுமையொரு புடையாய் போற்றி
தள்ளிய கடையாய் போற்றி தரக்கத லுடையாய் போற்றி
நள்ளிய நடையாய் போற்றி நகுமதித் தொடையாய் போற்றி. ()

இளைத்துவந் தடியில் வீழ்ந்த விந்துவைத் தரித்தாய் போற்றி
வளைத்துமா மேரு மூன்றார் மாட்டிவிண் பிரித்தாய் போற்றி
தளைத்துநின் றடர்க்கு மன்பர் தவாமல மிரித்தாய் போற்றி
விளைத்துவெம் பூழக்க மேவு வெங்கரி யுரித்தாய் போற்றி. (௫௦)

உரைசிதந் தொளிரு மேலோ ருளத்தொளி யானாய் போற்றி
யரையிரு ணடனஞ் செய்யு மம்புயப் பதத்தாய் போற்றி
குரைகட லெழுந்த நஞ்ச மமுதுசெய் குழக போற்றி
தரைபுகழ் வதரி நீழற் சங்கர தேவ போற்றி (௫௧)

இனையபஃ றுதிமு ழக்கி யிலங்குபார்ப பதிமுன் சென்றே
யனையமஞ் சனநீ ராட்டி யான்றசெஞ் சாந்து கோட்டி
நனையபன் மலருஞ் சூட்டி நறும்புகை யாதி காட்டிப்
புனையவல் லுணவு மூட்டிப் பூசைசெய் திருந்தா னன்றே. (௫௨)

இத்தகு பூசை யாற்றி யிருந்தனன் கதிரோன் சின்னா
ளத்தகு பூசை நோக்கி யாரருள் சுரந்து பெம்மான்
வித்தக விலிங்க நின்றும் வெளியுருக் கொண்டு தோன்றி
யொத்தக முவப்ப வெய்யோ னினைவிளித் துரைக்க லுற்றான். ()

ஆழியொன் றுடைய தேரோ யழிதகை யவனைச் சார்ந்த
பாழிகொ டிமை செய்யும் பாதக மனைத்து மிந்த
வூழியு மழித ராத வுயர்தலத் துற்ற போதே
வாழிநீத் துயர்ந்தா யெல்லாச் சிறப்புநீ மருவி னையால். (௫௪)

நலமலி தீர்த்தந் தொட்டு நாடொறு நம்மை யாட்டிப்
புலமலி யன்பு பொங்கப் பூசனை புரிந்த வாற்றால்
வலமலி யெயிறுங் கண்ணு மருவுக பண்டு போலக்
குலமலி தேசு மேன்மேற் கொண்டுநீ பொலிதி யென்றான். (௫௫)

என்றலு முவகை பொங்க வேழ்பரித் தேரோன் றாழ்ந்து
குன்றவிற் பிரானே நாயேன் கூறும்விண் ணப்ப மொன்று
நன்றமைந் தோங்கு மிந்த நற்றலந் தீர்த்த மேன்மை
யொன்றலி னீயு மென்பேர் பூண்டினி தமர்தல் வேண்டும். (௫௬)

தவாவருள் பெற்றே னிந்தத் தலம்புகுந் தடியே னற்றா
லவாமுத லறுத்த யோக ரகத்தொளி யாகி நிற்கு
முவாமதி முகத்தாள் பாக வொழிவதற் குள்ள மில்லேன்
குவாமணி பொலியென் றீர்த்தக்கோட்டில்யா னிருத்தல்வேண்டும்.

என்னுடை வாரந் தோறு மெரிமருள் கமலம் பூத்த
வென்னுடைத் தீர்த்த மூழ்கி யிலங்குவெண் ணீறு பூசி

யென்னுடைப் பூசை கொண்ட னின்னைவந் திறைஞ்சு வோர்தோ
மென்னுடை யவரேன் ரோத வெண்ணிய தெய்தல் வேண்டும். ()

இத்தகு வரங்க ளெல்லா மெளியனேற் குதவு கென்ன
வுத்தமன் கருணை பொங்க வொற்றைக்காற் றேரி னோய்நீ
சித்தம்வைத் துரைத்த யாவுஞ் சிவனுக தந்தோ மென்று
வித்தக விலிங்கத் துற்றான் வேதங்க ளளத்தற் கொண்ணான். (௫௯)

அன்றுதொட் டளவா மேன்மை யத்தலங் கதிரோ னுமக்
தொன்றுமெய் படியா லென்னி லொருபெயர் சூர னென்பார்
நன்றுமப் பெயரரி லென்று நவிற்றுவர் சூரை யென்று
துன்றுபன் மலர்சா றீர்த்தஞ் சூரிய தீர்தத மென்பார். (௬௰)

மன்னிய வதரி நீழல் வயங்குசங் கரநா தப்பேர்
துன்னிய பெருமான் றன்னைச் சூரிய நாத னென்பார்
பன்னிய கதிரோற் குள்ள பரியாயப் பெயர்க ளாலு
மின்னிய தலமுன் மூன்றும் விளம்புவ ரறிவான் மிக்கோர். (௬௧)

மண்ணொடு விண்ணும் போற்றும் வதரியா ரணியந் தன்னிற்
பண்ணொடு வண்டு மேவு மலர்செறி பரிதி தீர்த்தத்
தெண்ணொடு நெய்போ னீங்கா தியைந்தமேல் கரையோர் கோயிற்
கண்ணொடுநகையும் பெற்ற கதிரவன் வாழு மென்றும். (௬௨)

சூரிய தீர்த்த மூழ்கிச் சூரியன் றனைச்சே வித்துச்
சூரியன் பூசை செய்த சூரிய நாதன் பொற்றாள்
சூரிய னுதயங் கண்டு தொழுதெழு நியமத தோரச்
சூரியன் போலித் தேசு துன்னியா னந்தத் தாழ்வார். (௬௩)

குட்டமே தொழுவே தீராக் குன்மமே கொடுங்கண் ணோயே
நட்டமே யியற்றும் வெப்பே நடுக்குறு காச நோயே
வட்டமா ஞாலத் துள்ள மற்றைநோ யனைத்தும் வெய்யோன்
றொட்டநீர் தோய்ந்து ளாரைத் தோய்தரா தகலு முண்மை. (௬௪)

எந்தையா ரருளால் வெய்யோ னியற்றிய தீர்த்தந் தோயிற்
றந்தைதாய் மறையோர் மன்னர் தாரமா திகளைச் சீறி
யந்தையால் வதைத்த பாவ மகன்றிடு மதான்றன் னோர்தா
முந்தைநாட் புரிந்த பாவ முழுமையு முருங்கி மாயும். (௬௫)

வீரத்தை விரும்பி னோரு மெய்வழி பாடு செய்யுந்
தாரத்தை விரும்பி னோருந் தரணியோர் குடைக்கீ ழாளும்
பாரத்தை விரும்பி னோரும் பரவுமெய்ஞ் ஞான மெய்து
மீரத்தை விரும்பி னோரு மெய்துவ ரந்நீர் மூழ்கின். (௬௬)

பிரமராக் கதமே பேயே பெருவலிப் பூத மேமற்
றுரனிலா மேவ லாற் சார்ந் துறவருத் திடும ணங்கே
விரவிவை முதலாம் யாவும் விரும்பியத் தீர்த்தந் தோய
னிரவிமுன் பனிபோ லஞ்சி யெறுழழிந் திரிந்து போமே. (௬௭)

பொருள் பெற வேண்டி னாலும் பொருவின்மா மறைமுன் னாயுந்
தெருள்பெற வேண்டி னாலுஞ் சிவபிரான் பாதஞ் சாரு
மருள்பெற வேண்டி னாலு மாடினோர் தமக்கு நல்கு
மிருள்பெற வேண்டி னாலு மெய்தாரு வெய்யோன் றீர்த்தம். ()

நன்புலத் தவர்க ளேத்த நருகதிர்த் தீர்த்த மூழ்கி
வன்புலப பரிய தாய கரைமிசை மருவி நாளுந்
தென்புலத் தவர்க்குத் தாங்கள் செய்கடன் செய்வா ராயிற்
பின்புலப் பரிய போகம் பெறுவர்மற் றவர்க ளோடும். (௬௯)

எந்தநாண் மூழ்கி னாலும் பெரும்பய னெய்து மேனு
மந்தமா தீர்த்தம் வெய்யோன் வாரத்தா டுதன்மே லாகுஞ்
சந்தமா ரனைய தீர்த்தத் துளியொன்று சாரு மேனும்
பந்தமா ரந்நீர் தோய்ந்த பவனமேற் படினும் போதும். (௭0)

கதிரவன் றீர்த்த மேன்மை கட்டுரைத் திடவல் லார்யார்
முதிர்தவ முனிவீர் கூறு யெனமொழி வதனுக் கேது
வதிர்கட லுலகஞ் சொல்வ தறைந்தன மினுமோ ராற்றுற்
பிதிர்தரா வேது வுண்டா லதனையும் பேசக் கேண்மின் (௭௧)

சூரியன்பூசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௨௬௨.

சூரன்பூசித்தபடலம்.

தக்கனார் புரிந்த வேள்விச் சாலையிற் குழீஇய தேவர்
முக்கணெம் பெருமாற் கன்று மனமுதன் மூன்றா னுஞ்செய்
தொக்கபா தகமோர் மூன்றுந் துடிதுடித் துருக்கொண் டென்னப்
பக்கவெவ் வுலகும் வந்துற் பவித்தன ரசுரர் மூவர். (க)

வலிகெழு சூரன் சிங்க மாமுகன் மடங்கா வென்றி
யொலிகெழு தாரு கன்பே ரோதிய வொருமூ வர்க்கும்
மொலிகெழு பெருந்த வத்தாற் புண்ணியப் பெருமான் பாங்கர்
மெலிகெழு தன்மை யில்லா வரம்பல வெறுப்பக் கொண்டார். ()

கெடலரு மரணம் வாய்ந்த கேழ்கிளர் நகரு நாளும்
விடலரு மணிபொன் னாதி மிகுபெரும் பொருளு மாசை
படலரு மழகு வாய்ந்த பருவவொண் மடந லாரு
மடலருங் கருவி வாய்ந்த சேனையு மமையப் பெற்றார். (ங)

மானமில் கொடுமை வஞ்சம் வயக்கிட வல்லா ராகி
யூனமில் செம்பொ னாடு முதலிய வொருங்கு தெவ்வி
யானவா யிரத்தின் மேலெட் டண்டங்கண் முழுது மாண்டு
தேனகு கற்ப கத்தார்த் தேவரை யேவல் கொள்வார். (ச)

அலைகட லகத்துத் தோணி யமைதர வியக்கிச் சென்று
வலையெடுத் தெறிந்து மீனம் வாருபு குவித்தல் செய்து
நிலைகுலைந் தலகு பற்றி நிரம்புகுப் பைகளொ ழித்து
மலைதரு சிறையிற் பட்டு மயங்கினார் வான நாடர். (ரு)

வானவர் வருத்த நோக்கி வண்டுளர் தண்டு ழாய்மா
லானவர் முதலோர் கூடி யணிகெழு கயிலை சார்ந்து
ஞானவன் மலருங் கூந்த னங்கையோர் பாகக் கொன்றைக்
கானவன் பாதந் தாழ்ந்து கந்தனை யனுப்பு கென்றார். (சு)

இரந்திரந் தழுது வேண்டு மேழைவா னவர்க்கி ரங்கிச்
சுரந்தருள் கருணை மூர்த்தி தொக்கபல் படையி னோடு

கரந்துமால் வரைக ளஞ்சுங் கதிர்வடி வேலு நல்கி
யுரந்துனை படுத்தித் தெவ்வை யொழித்துவிண் காக்க வென்று. (எ)

கலகல வொலிக்குந் தண்டைக் காலுடை யிளவற் கோதி
நலமலி விடையு நல்க நயந்தவன் பாதம் போற்றி
வலமலி குமரப் புத்தேண் மணிநெடுந் தேர்மேற் கொண்டு
விலகருந் தானை சூழத் தக்கணம் விரைந்து செல்வான். (அ)

செல்வழி வரையுந் தார காசுர னுயிருஞ் சிந்த
வெல்வழி படைதொட் டப்பா லேகுழி யாங்காங் குள்ள
நல்வழி யுருளுந் தந்தை நயந்துவாழ் தலங்கள் போற்றி
வல்வழி யியங்கும் வீர வாகுவான் முழுதுந் தோர்ந்து. (௯)

மணிமதி லுடுத்த வீர மகேந்திர புரத்து மேய
பணியலன் மைந்த னைய பானுகோ பனைமுன் னேருந்
திணிகெழு படையும் வீரச் சிங்கமா முகனுஞ் சிந்த
வணிகெழு படைகை தொட்டா னமர்த்தனன் சூர னேடும். (௰)

இலங்குபொன் புனையு மேனி யிலங்கெழிற் குமர வேளு
மலங்கல்ந் திணிதோள் வென்றி யடுசினத் தசுரர் கோவுங்
கலங்கலில் போர்மேற் கொண்டு கடிதெழூஉ விசும்பிற் செல்வார்
குலங்கெழு திசையிற் செல்வார் குரைகடற் றலையிற் செல்வார். ()

மற்றுமோ ரண்டஞ் செல்வார் வயங்கதன் புறத்துச் செல்வார்
கொற்றமா மேரு வென்னுங் குலமலை யகத்துச் செல்வார்
பொற்றவெங் கோபம் பொங்கப் புறக்கட லகத்துச் செல்வா
ரற்றமின் றுங்கி யிவ்வா றிருவரு மாடுங் காலை. (௧௨)

கண்டல மந்தி யாருங் கண்புதைத் தகன்று போக
மண்டலந் துருவிப் புக்கார் மயூரவெற் பினுக்குக் கீழ்பால்
வண்ட ல மந்து பாடு மாலிகைத் தடந்தோட் சூருங்
குண்டலச் செவிச்செவ் வேளுங் குறுகியா டமர்செய் தாரால். ()

ஆயிடை யமருக் காற்று தச்சமுற் றிரிந்தான் சூரன்
மாயிருங் கதிர்வே லூன்றி வள்ளலு நின்றான் மண்மே
லாயிரங் கதிரெ றிக்கு மவ்வயி லூன்றி யெங்கள்
சேயுறு தலத்தை யாருந் திருவேலன் குடியென் பாரால். (௧௪)

மன்னுபல் லுலகும் போற்றி வழிபடு தலைச்செய் துய்வா
னின்னுமவ் விடத்தி லந்த விளவலவ் வாறே நிற்பன்
கொன்னுமற் றவன்றாள் போற்றி வழிபடு குணத்தின் மிக்கார்
மின்னுபல் போகந் துய்த்து வீட்டின்ப முறுவ துண்மை. (கரு)

மகப்பெற வேண்டி ஞானு மணிமுத லாய செல்வ
மிகப்பெற வேண்டி ஞானும் வேதநூன் முதல யாவு
நகப்பெற வேண்டி ஞானு நல்லருண் மலமோர் மூன்று
முகப்பெற வேண்டி ஞானு முதவுமவ் விளஞ்சேயம்மா. (கசு)

கொழிவள மலிந்த வேலன் குடியிலவ் வேலன் மேவிக்
கழிமகிழ் சிறக்குங் கோயில் கவினுறப் புதுக்கு வாரு
மொழிதலில் வளங்க ளாக்கி யுவபபொடு நல்கு வாரும்
பழிதபு போகந் துய்த்துப் பார்முழு தாண்டு வாழ்வார். (கஎ)

கோலமார் பொழில்சூழ் வேலன் குடியமர் வேல வற்கு
ஞாலமார் வத்திற் போற்றப் பூசனை நடத்து வோருஞ்
சீலமார்ந் துயரு மற்றைச் சிறப்பெலாஞ் செய்வி போரு
மூலமா ரனையான் பாத முழுக்கலப் படைந்து வாழ்வார். (கஅ)

வேறு.

வண்டார்தொடைத் தடந்தோட்குகன் மற்றோரிட நண்ணக்
கண்டார்பல வானோரவண் கைகூப்பிய டைந்து
தொண்டார்தரப் பலபூமழை சொரிந்தாருளத் துவகை
கொண்டாரதைப் பலவானவர் குடியென்றுரை செய்வார். (கக)

வேறு.

பன்னரும் வனப்பு வாய்ந்து பரிதியிற் பொலியுஞ் செவ்வேள்
சொன்னவத் தான நின்று மற்றொரு சூழல் புக்கா
னென்னரு மவணு லத்தி யெடுததனர் துதிதது நின்று
ரன்னநற் றலத்னைத யின்னு மாலத்திப் பட்டி யென்பார். (உ0)

வயங்குமவ் விடத்தி னின்று மற்றுமோ ரிடத்தை யுற்று
னுயங்குத லடித்து ளாருக் கொழித்திடு குமரப் புத்தேள்
பயங்கொளவ் விடத்து மாலை யிட்டார்பண் ணவர்மெய்ச் சீரா
லியங்குமத் தலத்தை மாலை யிட்டானென் றிசைப்ப ரின்னும். ()

புலவரிவ் வாறு போற்றிப் பூசனை செய்யப் போந்து
நலவரு ளகலாச் செவ்வே ணற்கலை யுணர்ந்த புன்னு
வலவரேத் திடும யூர வரையமர்ந் திருந்தான் வஞ்சக்
கலவர்செய் தொழின்மேற் கொண்டான் கடிவர னோக்கி மாதோ.

முருகவே ளிங்ஙன் மேவ முன்னமே யிரிந்த சூரன்
மருமலர் வாவி சூழ்ந்த வதரியா ரணியம் புக்கான்
றிருவம ரனைய தானச் சிறப்பெலா நோக்கும் போது
பொருவரு மிலிங்க ரூபப் புராணனை யங்குக் கண்டான். (உங)

கண்டபோ தன்பு பொங்கக் கரதலங் குவித்துப் போற்றி
யண்டரும் பிறருங் காண்டற் கரியவிப் பெரிய சோதி
தண்டரு மிக்கான் றேன்றி யிருந்ததென் றவப்பே றென்னுக்
கொண்டபே ருவப்பி னோடும் பூசித்தல் குறித்தா னன்றே. (உச)

ஆதித்தன் றீர்த்தப் பாங்க ரடைந்துசங் கற்ப மென்ப
தோதித்தண் புனலின் மூழ்கி யொள்ளிய நீறு பூசி
நீதித்தண் மலர்கள் கொய்து நிலவுமஞ் சனமுங் கொண்டு
நாதித்த கழற்காற் சூர னண்ணினன் பெருமான் முன்பு. (உரு)

திருந்துமஞ் சனநீ ராட்டித் திருமலர் பலவுஞ் சூட்டிப
பொருந்துகூ விளத்திற் கொய்த பொலிதளிர் பலவுஞ் சாத்தி
மருந்துநே ருணவு மூட்டி மற்றும்பன் முகம னெல்லாங்
கருந்துழாய்க் கோலி னுற்குட் கனிந்துறச் செய்த பின்னர். (உசு)

விளையவட் டாங்க மாக விரும்புபஞ் சாங்க மாகத்
தரைமிசைப் பணிந்தெ ழுந்து தம்பிரான் முன்னர் நின்றே
யுரைதடு மாற நெஞ்ச முருகநீ ரிருகண் சோரக்
கரைதரு துதிகள் செய்வான் கருங்கழ லசுரர் கோமான். (உஎ)

மேருவில் லாகக் கோட்டி வியாளமே நாணுப் பூட்டிச்
சாருமா னெடுங்கோல் கூட்டித் தழல்புரந் தளர வூட்டி
யோருமா வெற்றி காட்டி யும்பர்த மிடுக்க னோட்டி
யாருமின் படைய நாட்டி யமர்பர மேட்டி போற்றி. (உஅ)

வீரருள் வீர போற்றி வேதத்துட் சார போற்றி
யாரரு ணீர போற்றி யாயிரம் பேர போற்றி

பர்ரமை நேர போற்றி பரவுப கார போற்றி
தாரமை யார போற்றி சங்கரி தார போற்றி. (உகூ)

கையுகிர் வாளூ போற்றி கண்டத்துக் காள போற்றி
செய்யபொற் றுாள போற்றி தேர்வரு நீள போற்றி
மையவுத் தூள போற்றி யன்பருக் காள போற்றி
மொய்யவெண் டோள போற்றி முதல்விம ணாள போற்றி (௩௦)

கொன்றையந் தாம போற்றி கொன்றருள் காம போற்றி
நன்றபி ராம போற்றி நவிற்றுபன் னாம போற்றி
துன்றவா டம போற்றி தோகைவாழ் வாம போற்றி
குன்றவி லேம போற்றி குலாநட யாம போற்றி. (௩க)

ஒருசிறு துரும்பால் வானோ ருடைதரக் கண்டா யோல
மொருசிறு நகத்தாற் பூவோ னொருசிரங் கொய்தா யோல
மொருசிறு நகையான் மூன்றா ரொருங்கெரித் தவனே யோல
மொருசிறு பாலன் போருக் குடைந்துளே னோல மோலம். (௩உ)

என்றுதோத் திரஞ்செய் தேத்து மெறுழ்வலிச் சூரன் முன்பு
நன்றுநம் பெருமான் றோற்றி வேட்டதென் னவிறி யெனரு
ளொன்றுபே ரன்பின் மீட்டு முள்ளுடைந் துருகி மேன்மை
பொன்றுத லில்லாப் பொற்றாள் போற்றிநின் றிதனை வேண்டும். ()

இறைவனே யடியேன் போர்பூண் டித்தலம் வழங்கல் வேண்டு
முறையினித் தலஞ்சார்ந் தன்னை முனிவற வழிபா டாற்று
நிறைவினர் நினைத்த யாவு நிரம்புற வடைதல் வேண்டுங்
குறைவினின் பொற்றா ளீற்றிற் கூடவும் வேண்டு மாலோ. (௩ச)

முந்தைநா ளடியேன் பெற்ற முழுப்பெரு வரங்க ளெல்லாஞ்
சிந்தைசெய் யாதோர் பாலன் றேவருக் காக வேற்று
வந்தையா வமர்த்தல் செய்வான் மற்றவ னொடுபோ ராற்றி
நிந்தைதீர் வெற்றி மேவி நிகழவும் வேண்டு மென்றான். (௩ரு)

முன்னுரைத் தவைக்கவ் வாறே யாகென மொழிந்து நக்குப
பின்னுரைத் ததற்கு நின்னோ டெவர்பெரி தமர்த்த போது
முன்னுரைத் திட்ட வாறே நமையலான் முடிவு காணாய்
பின்னுரைத் திடலென் போதி பெருவலிச் சூர வென்றான். (௩சு)

கோதிலா னுரைத்த வார்த்தைக் குறிப்புண ராது சூரன்
போதிலா னெடுமா லேனைப் புலவர்கள் போற்செவ் வேளு
மேதிலா னென்றுட் கொண்டே யெய்தினன் மகிழ்ச்சி யொன்று
மோதிலான் றொழுது போனா னுருக்கரந் தனன்கோ மானும். (௩௭)

சென்றவன் மயூர வெற்பிற் சிறந்துவீற் றிருக்குஞ் செவ்வேண்
முன்றனு வளைத்துச் சென்றான் மூண்டன னவனும் போருக்
கொன்றுவெஞ் சினமீக் கொண்டா ரொன்றலா வாளி தூர்த்தார்
குன்றவெவ் வுலகுஞ் செல்லார் கலங்கினர் சுரரு மம்மா. (௩௮)

இவ்வண்ணம் பெரும்போ ராற்றி யிளைத்தனன் மீட்டு மென்னே
செவ்வண்ணப் பெருமான் றந்த வரமெனச் சிந்தை செய்தான்
மைவண்ணப் பொழில்சூழ் சூரை மாதேவன் பூசைப் பேற்றாற்
கைவண்ணச் சிலைவெஞ் சூரற் குதித்தது கரிசின் ஞானம். (௩௯)

ஞானம்வந் துதித்த லோடு நமையலா னமற்று முள்ளோ
ரானவர் நின்னை வெல்லா ரென்றர னுரைத்த வார்த்தைக்
கீனமின் றவனே போர்செய் யிவனெனத் தெளிந்தா னந்தோ
போனது போக நாமேற் புரிவதென் னென்று தேறி. (௪0)

அடுபகை பூண்ட வாறே யமர்த்தொழிந் தவனுக் காளாய்
விடுவதே துணிபென் றோர்ந்து வேலையுண் மாவாய் நின்று
படுசுடர் வேலாற் கீளப் பட்டிரு புள்ளா யையன்
றொடுகழற் பாதம் போற்றித் துவசமோ ரேர்தி யானான். (௪௧)

அருந்தவப் பெரியீர் கேண்மி னறைந்தவிவ் வேது வாலும்
பெருந்தவர் சூரை யென்பர் பேசவல் லவர்கா விற்கு
விருந்தெனும் புகழ்ப்பொன் றுன விசயால யன்ப ணிந்து
திருந்துபல் பணியுஞ் செய்த திறமெடுத் துரைப்பாங் கேண்மின். ()

சூரன்பூசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩0௪.

பொன்னன்விசயாலயதேவன்

திருப்பணிப்படலம்.

அசையாவள மல்கி விளங்கி யமைந்து நாளு
மிசையானிறை யும்பொலி சூழா யிடத்து வாழ்வோன்
பசையாலுயிர் முற்று முவப்புறப் பான்பொன் னன
விசையால்ய தேவ னெனும்பெயர் மேவி யுள்ளான். (க)

வேறு.

இரும்புகழ் மேவியி லங்கெழில் வாய்ந்து
சுரும்புவி ராம்பொழிற் சூழாயை யண்மிப்
பெரும்புவி யோர்மிகப் பேணுதல் செய்து
விரும்புற நாளும் விளங்குகு ணததான். (உ)

குறுநில மன்னர்கு லத்திலு தித்தான்
மறுவறு கல்விவ ரம்பென வாய்ந்தான்
முறுவலி னுற்புர மூன்றுமெ ரித்தா
னுறுதளிர் நேரடி யுள்ளம மைப்பான். (ங)

பொத்திய மாமலம் வேரொடு போகச்
சத்திய ஞானச தாசிவ பூசை
நித்திய மாற்றின லாற்பசி நீங்கான்
பத்திய னய்மிகு பண்புவ ளர்ப்பான். (ச)

சிவனமர் மாதலச் சேவைசெய் தென்றுஞ்
சிவதல மான்மிய மேசெவி யேற்றுஞ்
சிவனடி யார்திருப் பூசைபு ரிந்துஞ்
சிவபணி யேநனி செய்துமு வப்பான். (ரு)

கற்றவ ருக்கொரு கற்பக மானு
னற்றவ ராசிந விற்றிட வாழ்வோன்
கொற்றவ ரேறுகு லாவுபன் னூலு
முற்றவு ணர்ந்தமு ழுப்புக ழோனே. (சா)

வேறு.

இந்திர திருவ னென்னு மினையனிவ் வாறு வாழ்நாட்
சந்திரன் றவழு மாடத் தனிநகர்ச் சூளை யோர்பா
னந்திர வியமென் றேது நல்வளப் பொலிவோ டுள்ள
மந்திர வுருவன் மேய வதரியா ரணியம் புக்கான். (எ)

சான்றவர் பலருங் காணத் தன்னக ரொருபான் மேய
மான்றபல் விருக்கந் தொக்க வதரியா ரணியம் புக்க
தேன்றவழ் மாலை மார்பன் சிறுவழி யூடு சென்று
கான்றவழ் மலர்வி ராமக் கானத்து வளமை காட்டும். (அ)

மலர்செழுங் கடுக்கைத் தாரு வொன்றன்மேன் மருவ கத்தி
யலரரும் பணையப் பூவை யத்தரு மறைத்த தோற்ற
நிலவுதன் முடிமேற் காண நெடியவெங் கரித்தோன் மூடிக்
குலவுசீ ரந்தி வண்ணக் குரிசினின் றனைய தோர்மின். (கூ)

ஒருங்கிலை யுருத்துப் பூத்த வொள்ளிய பலாசோர் பாங்கர்க்
கருங்கடி மலர்க்கா யாவொன் றுற்றெதிர் காயா வொன்று
பெருங்கிளை பரப்பித் தாழ்தல் பெண்ணொரு பாக னேரே
சுருங்கலி லன்பின் மாயோன் பணிவது துணைவ தோர்மின். (கo)

அடித்தலம் பூத்த காயா வணைதர வதன்மேற் கொன்றை
முடித்தல முதலாப் பூத்து முறிவற விளங்குங் காட்சி
படித்தலம் புகழ்மா லாய பயோதர வூர்தி மீது
கொடித்தலத் தேறு வைத்த குழகனின் றனைய தோர்மின். (கக)

பிடாமலர்ந் திருப்ப வுள்ளூற் றிறங்கிய காயா மேலால்
விடாதலர்ந் தொருங்கு மூடி விளங்கிய தோற்ற முள்ளாற்
படாதசத் துவகி ரம்பப் படர்ந்ததா மதம்பு றத்துக்
கெடாதமை யுருத்தி ரன்போற் கிளர்தரு தன்மை யோர்மின். (கஉ)

வன்னியந் தருவி னீழன் மலர்ந்தமர் பிடாவின் றோற்ற
மின்னிய கழனி வாசற் கொற்றவா ளீசர் மேலாற்
றுன்னிய வடியார் கூடிச் சோற்றபி டேகஞ் செய்ய
மன்னிய காட்சி போன்ற தோருமின் மதியான் மிக்கீர். (கங)

இருதரு வொருங்கு பின்னி யெழுமலர்ச் சிவப்பு வாய்ந்து
பொருவளி யலைத்த லாலே யசைதரு பொலிவு தேரின்
வெருவரு தன்மை யில்லா விசயனு நம்பி ராறு
மொருவருஞ் சினத்தின் மற்போ ருஞற்றிய தொப்ப தோர்மின். ()

நெடியவித் தாரு மேலா னிரம்பிய கிளைக ளெல்லாம
படியமை திசைக ளெட்டும் பரவுற விரித்துப் போக்கிக்
கடியமுண் டகங்கீழ் மொய்ப்ப நிழல்செயுங் காட்சி தேரிற்
கொடியகோ னடாத்து மன்னன் குடைநிக ராவ தோர்மின். (கரு)

செறிதர வீட்டு நின்ற செம்பொருண் முழுதும் யாரு
மறிதரா வண்ண மண்ணுண் மறைத்துவைத் தமர்வார் மானக்
குறிபெறு தன்காய் முற்றுங் குலவுமட் புதையப் போக்கி
வறிதமைந் தெழுந்து நிற்கும் வருக்கையின் றிறனு மோர்மின். ()

இன்னபல் வளங்க ளெல்லாந் தனித்தனி யியைய நோக்கித்
தன்னமர் காதல் பொங்கச் சான்றவர் பலர்க்குங் காட்டி
மன்னவன் வருமப்போது வாரிச மலர்கள் பூத்து
நன்னல மருவும் பொய்கை யொன்றவ ணன்று கண்டான். (கஎ)

திருமல வடியார் சிந்தை நிகர்தரத் தெளிந்த தாய
குருமலர் தீர்த்த மள்ளிக் கொண்டனன் விருப்பி னுண்டான்
றிருமலர் பறித்து மோந்தான் றிப்பியம் பொலிய விந்த
மருமலர்த் தீர்த்த மிங்கு வந்ததென் னென்று தேர்வான். (கஅ)

அத்தகு தீர்த்த மேலைக் கரையினை யவாவிச் சென்று
னுத்தமக் கதிரோ னங்குப் பொலிந்தினி துறைதல் கண்டான்
கைத்தலங் குவித்துத் தாழ்ந்து கருகிருள் பருகுஞ் சோதி
வித்தக னிங்கு மேவ லென்னென மிக்குச் சூழ்வான். (கசு)

இலங்குமிக் கானத் தின்னு மென்னுள தாய்வோ மென்று
துலங்குமத் தான் நின்று துனைந்துசற் றப்பாற் சென்றான்
மலங்குத் றவிர்த்தாட் கொள்ள வதரிநன் னிழன் மேவி
யலங்குபே ரருளின் வைகி யருள்சிவக் குறியைக் கண்டான். ()

கண்டபோ தன்பு பொங்கக் கைகடந் தலைமேற் கூம்ப
தண்டனிற் பணிந்து வீழ்ந்து வல்லையி னெழுந்து நின்றே

யண்டர்தம் பெருமா னிங்கே யகப்பட்டா னடியேற் கந்தோ
தொண்டனே னுய்ந்தே னென்று துதித்துமிக் குவகை பூத்தான். ()

வயங்குமிச் சுயம்பு லிங்க மான்மிய மொன்றுந் தேரேன்
றியங்குத லொழிக்கு மந்தத் தீர்த்தத்தின் வரவுந் தேரே
னியங்குவெங் கதிரோ னங்ங னிருந்தருள் குறிப்புந் தேரேன்
மயங்குவன் றேற்ற வல்லார் யாரென மனத்துட் கொள்வான். ()

வேறு.

காணப் படாத வருவினுக்குங் காணப் பட்ட வுருவினுக்கு
மாணப் பெருங்கா ரணமாகி வயங்கா நின்ற சிவலிங்கங்
காணப் பெற்றும் வாளாநான் கழிவ லெனிலென் னறிவென்னு
மாணப் புனைந்து பூசித்தா லன்றி மற்றென் றியற்றேனல். (உஙு)

என்று கதிரோன் புனன்மூழ்கி யிலங்கு திருவெண் ணீறணிந்து
நன்று தருங்கண் மணிபூண்டு நமவீற் றுறவைந் தெழுத்தெண்ணி
யொன்று முவகை தலைசிறப்ப வுற்ற திருமஞ் சனமாதி
யன்று கிடைத்த கொடுபூசை யாற்றிப் பணிந்து போற்றினான். ()

இடப்பான் மருவு தேவியையு மிவ்வா றன்பிற் பூசித்துத்
தடப்பா லமர்ந்த செங்கதிரோன் றனையும் போற்றி யுடன்வந்த
மடப்பா லகன்ற சான்றோரு மற்றை யோரு முடன்றொடர [கான்.
விடப்பா றேயும் வேல்வேந்தன் விடைகொண் டிருக்கை போய்ப்புக்

இருக்கை யடைந்த வேல்வேந்த னெண்ண மிகுந்து பசிதநானாய்
வருக்கை யடைந்த கானகத்து வதரி நீழல் வீற்றிருக்குந்
திருக்கை யொறுக்கு நம்பெருமான் றேவி யோடிந் தனியிருந்தான்
மருக்கை யாத மலர்த்தீர்த்த வரவுந் தெரியே னயிருந்தேன். (உரு)

தீர்த்தம் புனையும் பெயர்யாதோ தீர்த்தக் கரைவெய் யவன்மேற்குப்
பார்த்திங் கமருங் குறிப்பென்னோ பழுத்த வதரி நிழலமரு
மாத்தன் பெயரென் னோதேவிக் கமைந்த பெயரென் னோவறியே
னேத்தி வுரியே னிவையெல்லா மென்று தெளிவே னெனக்கவன்று.

இரவு முனைவு கொள்ளாது யேங்கித் தரைமேற் றனிகிடந்தா
னரவு சூடி திருவருளாற் றுயின்று னனையான் கனவகத்துப்

பூர்வு புரிவோன் முதலமரர் புணரப் புணரா தகல்பெருமான்
கரவு தவிர்தன் றிருமேனி காட்டி யருளிச் செய்கின்றான். (உஅ)

வாராய் புகழிற் பொலிந்தோங்கு மன்னு கவலை முழுதுமொழி
யாராய் வதரி வனத்துமுளைத் தருளுஞ் சிவம்யா மளவில்சுகம்
பாராய் தருமன் னுயிருற்றுதல் படர்ந்து முளைத்த காரணத்தாற்
பேரா யிரமுள் ளனவேனும் பேசு நூல்சங் கரநாமம். (உகூ)

என்றும் பிரியா திடத்திலமர் திருப்பா டிருப்பேர் பார்ப்பதிகா
ஞென்று மிருவே மும்பெயர்வே றுறுவோம் பின்னோர் காரணத்தா
லன்று நீயுந் தெரிந்திடுதி யைய வொருசூ ரியன்பூசை
துன்று மன்பிற் புரிதலாற் சூரை யாய தித்தலப்பேர். (௩௰)

மூந்தக் கதிரோ னமையாட்ட மூயுன்று கண்டா னததீர்த்த
மந்தக் கதிரோன் பெயர்பூண்டே யமரு மஃததத தடந்தீர்த்தச்
சந்தக் கரைவாய் நமைவேண்டித் தணவா திருப்ப னவனழைக்கு
மெந்தத் தலத்து மதிவிருப்ப மிந்தத் தலத்தென் றுணருதிநீ. (௩௧)

பின்னுங் கதிரோன் வேண்டவவன் பெயர்முந் துறவோர் பெயர்பூண்டோ, மின்னுஞ் சொலக்கேள் சூரனடைந் தெய்திப் போற்றி மிகவேண்டி, மன்னும் வரங்கோ டலினுஞ் சூரை யெனும்பேர் மருவியதா, லுன்னு மவர்க்கு நினைத்தவெலா முதவிப் புரக்கு மித்தலமே. (௩௨)

விசையா லயனு ரெனகினது பேரால் விளங்கு மினியுணர்தி
திசையா தரிக்கும் புகழோய்நீ செய்வ தொன்றுண் டதுகேண்மோ
வசையா வலிய காடுமுழு தகழ்ந்து போக்கி யாலயம்நே
ரிசையால் விளங்க வமைத்துவிழா முதற்பல் சிறப்பு மியற்றுதியால்.

மன்னுந் தளிசூழ் தரவீதி வகுத்து மணிமா ளிகைசமைத்து
மின்னு மறையோர் முதலியபல் குடிக ளென்று மேவுவித்துப்
ப்ன்னு நீயு மவ்விடத்தே குடிகொண் டமர்தி படர்ந்தவெலா [வன்
முன்னு முன்னிம் பெறுதியென மொழிந்து மறைந்தான் முழுமுதல்

இறைவ னருளி மறைதரலும் விழித்தா னிறும்பூ தெய்தினு
னிறையு மகிழ்ச்சி தலைக்கொண்டா னிலவு வதரி வனமருவும் [ருட்
பொறைகொ டிசைநோக் கிப்பணிந்தான் புலவர்பெருமான் பெருகும
டுறையின் முழுகி மிகத்திளைத்தான் சொற்ற விசயாலயதேவன். ()

மேவு கதிரோ னுதிப்பளவும் விழித்தே யிருந்து வெளிவந்து
பாவு மறையோர் முதலாய பலருந் தன்பால் வரக்கூவி
யேவு கவலை யுடையானு யுண்மைக் கனவை யெடுத்துரைத்துத்
தேவு மலியும் வதரிவனஞ் சென்றான் பலரு முடன்வரவே. (ஙசு)

சென்ற விசயா லயதேவன் றிருந்த வுடன்வந் தவரோடு
மன்றன் மலர்கண் மலிகதிரோன் வகுத்த பொய்கைப் புனறோய்ந்து
நன்ற வாவு திருநீறு நருகண் மணியு முறவணிந்து
வென்ற மறையீ ரிந்தீர்த்தம் வெய்யோன் வகுத்த தீர்த்தமால். ()

இந்தத் தலமான் மியமுணர்ந்தே யிறையோ னருளாற் றணவாது
சந்தக் கதிரோ னிங்கமர்வான் சாமி தனையிச் சூரியன்காண்
முந்தப் பூசித் தனனதனாற் சூனா யெனவிம் முதுதலத்தை
நந்தப் பெரிய ருரைப்பரினு நவிலு மொருகா ரணங்கேண்மின். ()

சூரன் பூசித் ததனாலுஞ் சூனா யென்பா ரென்றுபுவித்
தேரன் றிருவாய் மலர்ந்தனன்காண் சென்று பணிவோ மவனையென
வாரன் பொடுமங் கடைந்தவரோ டளாவிப் பணிந்து போற்றினன்
வீரன் விசயா லயனென்ன விளம்பு நாமப் பெருந்தகையே. (ஙகூ)

அன்றே நவியங் குயமுடையார் பலரைக் கூவி யடவியெலாங்
கொன்றே யொழியின் மிகப்பழுத்துக் குளிர்ந்த நீழல் செயும்வதரி
யொன்றே தவிர வென்றுரைத்தா னுரைத்த வாறே யவர்களெழுந்
தின்றே முடித்து மெனக்கூறி யெறிந்து தொலைத்தார் வனமுழுதும்.

சிற்ப முணர்ந்த திறலோரைச் சிறப்பின் வருவித் திறைவனுக்குப்
பொற்ப வமரா லயநன்கு புரிமி னென்று பொருள்பலவு
மற்ப மொழிய நனிகொடுத்தா னவரும் வரைகள் பலபிளந்து
நிற்ப கிடப்ப முறையாக நேரப் பொருத்திப் பணிசெய்வார். (சக)

ஆன்ற கருப்பக் கிரகமே யலங்கு மத்த மண்டபமே
தோன்ற மிளிர்மா மண்டபமே சோதி நிருத்த மண்டபமே
யேன்ற மதிலே கோபுரமே யாக சாலை மடைப்பளியே
சான்ற வொருபாற் பதியென்றுந் தணவா தமருஞ் சினகரமே. ()

சூழா வீரன் தேவரமர் சுடர்செய் பொன்செய் தளிகளை
யழா முலகு இனிதேத்த விசைக்கும் பிறவே பேரழகு

வாழ்ரா நிற்க வகுத்தமைத்தா மன்னு மூவகைப் பெருதத்தி
யாழா விசயா லயதேவ னோக்கி நோக்கி யதிசயித்தான். (சங)

பின்னு மொருநாள் மறுகொழுங்கிற் பிறங்கப் புரிந்தூங் கிருபாலுந்
துன்னு மணிமா ளிகைபலவாய்த் தோன்ற வுயர்விற் புரிவித்துக்
கொன்னு மறையோர் குடிமுதலாப் குடியும் பிறவுங் குடியேற்றிப்
பன்னு மினிய நன்னாளிற் பரவக் குடிமே வினன்றுனும். (~~)

தாவா வுணர்ச்சி நலனுதி சைவ மறையோர் தமைக்கொண்டு
மூவா முதல்வற் கபிடேக முழங்கப் புரிந்து மற்றுமுள
தேவா னவர்க்குஞ் செய்வித்துத் திகழ்பூ சனையும் விழாச்சிறப்பு
மோவா வளத்தின் மிகப்பெருகி யோங்கப் புரிவித் திறைஞ்சுவான்.

நீர் ருத விளக்கமு நெடுவான் நடவு சோலைகளுஞ்
சீர ருத பாற்பசுவுஞ் செய்பொன் பொலிபல் வாகனமு
மேர ருத கொடிகுடைமுன் னிசைக்கும் பலவாம் விருதுகளு
நார ருத மனத்தினொடு நங்கள் பெருமாற் கினிதளித்தான். (சசு)

எங்கு மறைகள் முழங்குவன வெங்கு மியங்க ளியம்புவன
வெங்கு மடியார் குழாநெருங்கு மெங்கும் பரிச னங்கள்குழா
மெங்கு மிகுவ வரம்பூழ்க்க மெங்கும் வரங்கொண் டுவப்பவரே
யெங்கும பொலியப் பெருகியதா லெங்கள் பெருமான் றிருக்கோயில்.

அன்று விசயா லயபுரமென் றோர்பேர் பூண்ட தச்சூளை
நன்று தெரிமின் முனிவரர்கா ளொன்று சூத னவிற்றிடலும்
வென்று பொறியைந் தையுமவித்த மேலோர் சூத முனிவரன்று
னின்று மன்பிற் பணிந்தெழுந்து தோன்ற வொன்று வினவுவார். ()

ஐய விசயா லயதேவ னமர்ந்த பதிமுன் சூளையென்று
மெய்ய மீட்டுஞ் சூளையென்று மிரண்டோ வொன்றோ சூளையெனல்
செய்ய திருவாய் மலர்ந்தருளிச் செய்ய வேண்டு மென்றிரந்தார்
மைய லகன்ற மாதவனு மகிழ்ச்சி பூத்து விடைகொடுப்பான்.

ஆன்ற சூளைத் தலத்தெல்லை யைங்கு ரோச நாற்புறத்துஞ்
சான்ற வதனு ளொருபாகந் தயங்கு நகர மாயிருந்த
தேன்ற வொருபா கங்காடா யிருந்த திவனு லதுமாறிற்
றான்ற வுணர்வீர் சூளையென லொன்றே நெடுநாள் கண்டதது. ()

அதனு லந்தத் தலைவரலா றறியா திருந்தார் யாவர்களு
மதனுல் வருந்தா னெளிசெய்தான் மன்னன் கனவிற் சென்றருளி
யிதனு லந்தத் தலப்பெருமை யிறைவ னேசொற் றிடற்குரியோன்
பதனு லுயர்ந்தீ ரென்றுரைத்து மற்றைக் கதையும் பகருவான். (௯)

பொன்னுனவிசயாலயதேவன் திருப்பணிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௫௫.

பொன்னுனவிசயாலயதேவன் நிருத்த தரிசனஞ்செய்தபடலம்.

பசையாலுயி ரோம்பி, வசையாவுமின் மாண்பான்
றிசையாவுஞ்செல் சீர்த்தி, விசையாலய னென்பான். (க)

சூரைக்குடி மேய, காரைப்பொரு கண்டன்
சீரைபபுனை செந்தா, ளுரைக்கொடு நட்டு. (உ)

வருவாரொரு தினத்திற், பெருவானவ ரேத்து
மொருவானவன் முன்போய்த், திருவார்துதி செய்வான். (௩)

கதிரோனடி போற்றப், பிதிராவர மீந்தோ
யதிராவரு சூரற், கெதிராகலந் தந்தோய். (௪)

குலவானவ ரேத்தி, நிலவாதரஞ் செய்ய
வுலவாவத ரியில்வாழ். நலவாவருள் செய்தி. (௫)

எண்ணுரெயின் மூன்று, மண்ணுகவெ ரித்து
விண்ணுடு ரந்த, வண்ணுவருள் செய்தி. (௬)

செந்தாமரைக் கண்ணுர், நந்தாவக நந்த
முந்தாரழ லாய, மைந்தாவருள் செய்தி. (௭)

மாற்றுமென வந்த, கூற்றுருயிர் சிந்தப்
பாற்றுமனை காத்த, வேற்றுயருள் செய்தி. (௮)

பம்பாதர வோங்கக், கொம்பாரிடை யானைச்
செம்பாதிமெய் வைத்த, நம்பாவருள் செய்தி. (௯)

சித்தாவடி நாயேன், சத்தாதரித் துய்ய
வொத்தர்டியு வக்கு, முத்தாவருள் செய்தி. (௧௦)

விரித்தாய்தரு மேலோர்க், குரித்தாய்மிளி ரொருவா
பரித்தாய்வரு திங்க, டரித்தாயுனைச் சார்ந்தேன். (௧௧)

முத்தாமுழு முதலே, யத்தாவுனை யுடைந்தே
னத்தானயன் போற்றுஞ், சுத்தாவுனைத் தொழுவேன். (௧௨)

மறவாதடி போற்று, மறவாணர்க ளரசே
பிறவாநெறி பெறுவே, னுறவாவுனைத் தொழுவேன். (௧௩)

பொன்னேயொளிர் மணியே, மின்னேபுரை சடையாய்
தன்னேர்வரு சம்பு, வன்னேயுனை யடுத்தேன். (௧௪)

வரமாதவர் வழுத்தா, தரமார்தரு தானூஉ
கரமானுரி போர்த்த, பரமாவுனைப் பணிவேன். (௧௫)

வேறு.

என்று தோத்திரம் புரிதலு மெதிரெழுந் தருளிக்
குன்று கோட்டிய குழகன்வேண் டுவதெவன் கூறு
நன்று நல்குது மென்றலு நயந்தடி பணிந்து
வென்று மேம்படு புகழுடை யானிது வேண்டும். (௧௬)

ஐய னேயின தருணடங் கண்டிடு மார்வம்
வெய்ய பாவியேற் கெழுந்ததா லதுபெற வேண்டுஞ்
செய்ய நின்னருள் செய்தியென் றிரந்தனன் மகிழ்ந்து
வைய முய்தர வாளுடை யானிது வகுப்பான். (௧௭)

என்று மித்தலம் போலநா மினிதுவீற் றிருக்கு
நன்று மேவிய் வொருதல நகுதிருப் புத்தூ
ரொன்று மிவ்விட வதரிபோற் கொன்றையங் குறையுந்
தொன்று சூரிய தீர்த்தம்போற் சீதளி துலங்கும். (௧௮)

இங்கு மாலயன் முதலியோர் வழிபட லென்ன
வங்கும் வந்தவர் தடிபணிந் தேகுவா ரனைய

பொங்கு மாதலத் திலக்குமி தொழுநடம் புரிவோங்
கொங்கு மாலையா யாயிடைக் குறுகினீ காண்டி. (கக)

என்று வாய்மலர்ந் தின்னருள் செய்துருக் கரந்தான்
கன்று மான்மழு வேந்தியோன் கருத்துமுற் றியதென்
றன்று சேவடி பணிந்தெழுந் தருள்விடை பெற்றுச்
சென்று சேர்ந்தனன் றிருநல மலிதிருப் புத்தூர். (உ0)

திருப்புத் தூருறை தேவனைத் தேவர்தம் பிரானை
விருப்பிற் றாழ்ந்தெழுந் தருளபெறு விருப்பனும் நின்றான்
கருப்பிற் றேமொழித் திருவுங்கை தொழுதன ணின்று
ளருப்பிற் கொன்றையா னரருள் வழங்குவா னானன். (உக)

விரியி ளங்கதி ருதித்தென மிளிர்சடை மேவிப்
பரிய மாமுய லகன்வெரி னொருபத மூன்றி
யிரிய மும்மல மொருபதங் குஞ்சிதத் தெடுத்துத்
தெரிய வம்மைவாண் முகத்தருட் கட்கடை செலுத்தி. (உஉ)

மாயன் மத்தள முழக்கவண் டாளமா மலர்மேற்
றாய னெத்திடத் தம்புரு நாரதர் நரம்பு
மேய வீணைகொண் டிசையமு தொழுக்கிட விரவிப்
பாய பல்கண மரகர வெனுமொழி பரப்ப. (உங)

மதலை மாலையு மதின்முதல் குறைந்தமா லிகையும்
விதலை தீர்திருத் தோளிடைத் துயல்வர மேலான்
முதலை யோடொரு திங்களு முகிழ்த்தெழ வதலை
யதலை நீயெனு மருமறைச் சிலம்படி யரற்ற. (உச)

ஒருக ரந்துடி முழங்கிடக் கொழுந்துகொண் டொளிர்தீ
யொருக ரந்தனி னிவந்தெழக் கவிழ்தலை யுளூற்றி
யொருக ரந்தனி பொலிதர வுயிரெலா முய்வா
னொருக ரந்தழைந் தபயமின் னருளொடு முதவ. (உரு)

ஆடி னன்றிரு வருட்பிரா னடலை நோக்கிச்
சூடி னானிரு கைகளுந் தலைமிசைத் துதித்துப்
பாடி னான்வினை பாற்றினான் பரந்தெழு புளக
மூடி னான்றிரு மகளுமுள் ளானந்த முகிழ்த்தாள். (உசு)

மற்றை யாவரு மானந்த முற்றனர் வள்ளல்
சுற்று காண்முடி யணைமதி முழுமதித் தோற்றம்
பெற்ற தாமெனப் பிறங்கிய தறிந்துளம் பிணைந்து
கொற்ற வாளினன் விடைகொடு குறுகினன் றன்னூர். (உஎ)

அளவி லானந்த முற்றவன் சூரைவா ழமல
னளவி லின்பருள் பாததா மரைபணிந் தகம்போ
யளவி லானந்தக் கூத்தையே யுண்ணினைந் தமர்ந்தா
னளவி லாப்புக ழானென வுரைத்துமே லகிறவான். (உஅ)

பொன்னனவிசயாலயதேவன் நிருத்த தரிசனஞ்செய்தபடலம்

முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௩௮௩.

சங்கப்புலவர் பூசித்தபடலம்

மேலாகிய புகழானுயர் விசயாலய தேவன்
சாலாகிய வின்புற்றினி திவவாறமர் தருநாண்
மாலாகிய வானோன்றொழு மதுராபுரி யதன்வாய்
நாலாகிய மறைதேர்வரு நம்மானமர் தளியுள். (க)

ஒருவாதொளிர் திருமண்டப மொன்றுண்டத னுப்பட்
பெருவானரு மீனுகற்கரும் பீடத்தினி தமர்வார்
மருவார்மனை மலர்வாழ்கலை மகள்கூற்றிலு திதநார்
திருவார்வட கலைதென்கலை தேர்ந்தேக்கா கண்டார். (உ)

திருந்தார்புர மூன்றுங்கெடச் செற்றாரரு ளுற்றார்
வருந்தார்கதிர் மதிதெற்குவ டக்கேகிடு மேனும்
பெருந்தார்கொடு சிவபூசை பிறக்குற்றிடி னன்றி
யருந்தார்சுவை யமுதாயினு மளவாப் பெரும் புகழார். (௩)

நீறாடிய திருமேனியு நிலவோடொளிர் கங்கை
யாறாடிய சடைமோலியு மழலாடிய கரமு

மேருடிய கொடியும்மூடை யிறையோனுட னிருந்தே
பேருடிய தமிழாய்தரப் பெருமாதவம் புரிந்தார். (௪)

பொன்னேவெனப் பொலியுஞ்சடைப் புத்தேளுட னிருப்பு
மன்னேவவ னெடுவாதம றைந்தேதெளி மாண்டு
முன்னேதரும் பெருமாதவத் துடையாரென மொழியி
னென்னேவவர் பெருமைத்திறன் யானேசொல வல்லேன். (௫)

வேறு.

புனைதரு மினைய சங்கப் புலவரே ழெழுவோ ருங்கண்
ணனைதரு கடம்பி னீழ லுயனுர் பதமு மேன்மேல்
வனைதரு கயற்க ணம்மை மலரடித் துணையும் போற்றிக்
கனைதரு பொலிவி னோடுங் களித்தினி திருக்கு நாளில். (௬)

உமையொரு பாகங் கொண்ட வுத்தமப் பெருமான் மேவி
யமைதரு தான மெல்லா மணைந்தணைந் திறைஞ்சு மார்வங்
கமைமிகு மவர்க்குண் டாகக் கடம்படி முளைத்த வேணிச்
சுமையுடை முடியாற் போற்றித் தொழுதனர் விடைகொண் டாரால்.

அருப்பவிர் கடுக்கை யானை யங்கையோ ருடுக்கை யானை
மருப்பவிர் விடையி னானை வாளராத் தொடையி னானை
யுருப்பவெஞ் சூலத் தானை யொலிமறைச் சீலத் தானைத்
திருப்பரங் குன்றிற் சென்று கண்டுசே வித்தா ரன்றே. (௮)

கருதுவா ருளத்தி னானைக் காரணி களத்தி னானை
மருவுதாட் டளத்தி னானை வரிவிழிக் குளத்தி னானை
யொருவுறு வளத்தி னானை யொப்பில்கோ மளத்தி னானைத்
திருவியி லாப்ப னூரிற் சென்றுசே வித்துப் போற்றி. (௯)

மதியணி சடையி னானை வையமுண் விடையி னானை
யதிர்புலி யுடையி னானை யணங்கொரு புடையி னானை
விதிதலைத் தொடையி னானை வெம்மழுப் படையி னானைப்
பதிவளர்க் கொடுங்குன் றெய்திப் பண்பொடு பணிந்து போற்றி. ()

ஆடக மேவணி யானை யற்புளங் காணி யானை
நாடகப் பாணி யானை ஞாலமுண் பூணி யானைக்

காட்டகத் தூணி யானைக் கருந்துழாய்த் தோணி யானை
யேடக நகரிற் சென்று போற்றிமிக் கின்ப முற்று. (கக)

பூதவெங் கணத்தி னானைப் பூங்கொன்றை மணத்தி னானைக்
கோதமில் குணத்தி னானைக் கோளராப் பணத்தி னானை
வேதமந் தணத்தி னானை வேதக்கோ வணத்தி னானைப்
போதப்பூ வணத்தி னானைப் பொங்குபே ரன்பிற் போற்றி. (கஉ)

அடியவர் பாலு ளானை யன்பிலர் பாற்கூ டானை
யொடிவரு மருள்கோ டானை யொருதினித் திலும்வீ டானை
நெடியநன் மறைக்கா டானை நிகழ்மறை யலாற்பா டானை
படிபுகழ் தருமா டானைப பதியனைத் தொழுது போற்றி. (கங)

அழிதகை யொருவி னானை யாரழ லுருவி னானைக்
கழிதரு கருவி னானைக் கறையறு திருவி னானை
யொழிதரு வெருவி னானை யொள்ளருட் டருவி னானைச்
சுழியலின் மருவி னானைத் தொழுதனர் துதித்துப் போற்றி. (கச)

வித்தக மூன்றார் செற்ற வீரனை நெடிய மாயோன்
சித்தம்வைத் தவாவிச் சேருந் தேரனைச் செந்தே னுண்டு
தத்தளி முழங்குங் கொன்றைத் தாரனைத் தாவா மேன்மை
யுத்தர கோச மங்கை யூரனைத் தொழுது போற்றி. (கரு)

வலந்தரு பிறவித் துன்ப வாதனை யொழிக்க வேண்டிப்
புலந்தரு நெறியி னின்றார் போதனை மணிபொன் செய்த
கலந்தரு சிறபிற் சங்கக் காதனைக் கருது வார்க்கு
நலந்தரு புகழி ராம நாதனை யிறைஞ்சிப் போற்றி. (கசு)

ஒருபுற நீலி யானை யொண்பிட்டுக் கூலி யானை
மருவருள் கோலி யானை மட்டார்க்கருள் பாலி யானை
யிருளறு வாலி யானை யிருஞ்சடா மோலி யானைக்
கருதுநெல் வேலி யானைக் கைகுவித் திறைஞ்சிப் போற்றி. (கஎ)

அருந்துணை வாலத தானை யக்கமார் பாலத் தானைப்
பொருந்துகைச் சூலத தானைப் பொற்கள நீலத் தானைக்
கருந்துழாய்க் கோலத் தானைக் கைக்கொண்டெய் சிலத் தானைத்
திருந்துகுற் றாலத் தானைச் சென்னிதாழ்ந் திறைஞ்சிப் போற்றி. ()

விருப்பவிர் கோயி லானை விண்டொடு வேயி லானை
யிருப்புறு ஞாயி லானை யெற்றைக்குந் தாயி லானைப்
பருப்பதம் பாயி லானைப் பகர்தரு நோயி லானைத்
திருப்புன வாயி லானைச் சேவடி பணிந்து போற்றி. (கசு)

விண்ணவர் தமக்குக் கோவை விளக்கஞ்சால் பரமான் மாவை
யண்ணலம் புகழ்சா றேவை யன்பர்க்கோர் தெய்வ வாவை
யெண்ணரு மிதழிப் பூவை யெடுத்தணி தருமு வாவைக்
கண்ணகன் குருந்திற் கற்பக் காவையுற றிறைஞ்சிப் போற்றி. ()

அற்றவர் நேச னானை யருளுப தேச னானைப்
பொற்றநற் றேச னானைப் புலியதட் டேச னானை
நற்றவ வாச னானை நகுதழ லாச னானைக்
கொற்றவா ளீச னானைக் கோயிலூர் குறுகிப் போற்றி. (உக)

ஆரானை முடியின் மேனக் கார்த்தானை யுரித்த வையப்
பாரானை மதவே டையப் பார்த்தானைப் பற்றார் மாட்டுச்
சேரானை யரவம் பூணச் சேர்த்தானைச் சிறந்த கானப்
பேரானை யெமது பாசம் பேர்த்தானைப் பரவிப் போற்றி. (உஉ)

மோதளி யிளைத்துப் பாட முகிழ்த்தலர் கொன்றை யோடு
சீதளித் தடமும் வாசந் திவலையெண் டிசையும் வீசு
வோதளி யமைந்து சார்ந்தோர்க் குறுமல மாயா கன்மக்
கோதளி விழுங்கும் புத்தூர் குறுகினர் புலவர் யாரும். (உ௩)

அளவிலா வுவகை விம்ம வானந்தக் கண்ணீர் வார
வளவிலா வின்ப மோங்க வாரணம் புகழ்ந்து போற்ற
வளவிலா வளங்கண் மல்கி யமைதரு திருப்புத் தூர்வா
முளவிலா னந்தக் கூத்த ரடிதொழு தமர்ந்தா ரங்கண். (உச)

பொருவிலா வறிவிற் சங்கப் புலவர்க டிருப்புத் தூரின்
மருவின ரிருப்ப தோர்ந்து சூளைமா நகர்வாழ் மன்னன்
றிருவியல் லவராக் காணத் திகழ்ந்தெழு வேட்கை முன்னே
யொருவிலா னின்று காண்டற் குற்றதோர் சூழ்ச்சி யோர்ந்து. ()

வேறு.

ஏன்றவொரா இடையிட்டாங் கிருவிகற்பத் தான்முடிநே ரிசை வெண் பாவொன், றூன்றபுறப் பொருளமையப் *பிறந்தபிறப் பாலெ ன்முன் னமையக் கொண்டு, சான்றதிருப் புத்தூரா னடனமுந்தன் பேறுமுறத் தருகா சென்று, தோன்றவியல் வாய்பாட்டிற் கண்டெ ன்று முடித்தேட்டிற் றுலங்கத் தீட்டி. (உ௬)

எதிர்நின்ற றொருவன்கைக் கொடுத்திதனைக் கொடுபோய்நம் மிறைவாழ் புத்தூ, ரதிர்கின்ற புகழ்ப்புலவர் பாற்கொடுத்து மற்ற வர்தேர்ந் தறைதல் கேட்டு, முதிர்கின்ற கடுப்பினொடும் வருகென் றுன் புத்தியென மொழிந்தன் னன்விண், ணெதிர்கின்ற திருப்புத் தூர் சார்ந்தனைய ரிருக்குமிடத் தெய்தி னானே. (உ௭)

புலவர்முனம் பணிந்தெழுந்து வதரிநிழ லொருமுக்கட் புத் தேண் மேய, நலவர்புகழ் சூளாநகர் மாவிசயா லயதேவ னளித்தான் மிக்கான், கலவரணு காநெறியா னுமைக்காணக் கவியொன்றென் கையி னல்கி, நிலவர்புக ழித்தலத்து விடுத்தானென் றுரைத்ததையு நேர்வைத் தானே. (உ௮)

உறந்தபுகழ்ப் பெரும்புலவர் மகிழ்ந்ததனைக் கொடுவாசித் துணர்விற் றெள்ளிப், பிறந்தபிறப் பெனும்பாட்டிற் சொற்சுவை யும் பொருட்சுவையும் பிறங்கு மேனுஞ், சிறந்தமதி யென்றுரைத்த தொருதோட மென்றவர்தாஞ் செப்பக் கேட்டு, மறந்தவனு காமன் மனங் கொடுதொழுது சூளாநகர் வந்தா னன்றே. (உ௯)

வந்தவன்மெய்ப் புகழ்விசயா லயதேவ னெதிர்போற்றி வண ங்கி யென்கைத், தந்தகவி தனைக்கொடுபோய்ச் சங்கவான் புலவர்மு னந் தாழ்ந்து வைத்து, முந்தநீ கொடுத்ததெனு மொழிந்தனன்மற் றவரெடுத்தார் முகமன் செய்தார், சந்தமழி யாதுவா சித்தாரக் கவி ப்பொருளுந் தவரும லோர்ந்தார். (௩௦)

* "பிறந்த பிறப்பாற் பெறும்பேறு பெற்றே
மறந்து மினிப்பிறக்க வாரோஞ்—சிறந்தமதி
சேர்த்தானைப் புத்தூர்த் திருத்தளியா னைப்புவனங்
காத்தானைக் கூத்தாடக் கண்டு."

'நிறைந்தமதி' என்றும் பாடம்.

மிக்கமகிழ்ச் சியரானார் சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும் வியந்தா ரேனுந், தொகைநூலிற் சிறந்தமதி யெனப்புனைந்து வைத்ததொரு தோட மென்று, ரக்கணமே யான்மீண்டு வந்தனனென் றுன் கேட்ட வருள்சான் மன்ன, னக்களவின் மகிழ்ச்சியுறீஇ மீட்டுமவன் முகநோக்கி நுவில லுற்றான். (௩௧)

இன்னேநீ திருப்புத்தூர்க் கேகுதிமுன் போலவவு ரெழுந்து மாலை, நன்னையத் திறையவன்வாழ் தளிக்கேகு வார்கூட நண்ணி நீயு, மின்னோர்சென் சனையார்மு னவர்முனஞ்செல் பெருந்தீபம் வேலை யாளன், றன்னேயத் தொடுவைப்ப னுடனெடுத்துச் சுழற்றிநீ தரையில் வைத்தி. (௩௨)

ஆயபொழு தவருரைக்கு மாற்றமுங்கேட் டிங்குவினைந் தண்டவா யென்றான், மேயவவ னவ்வாறே செய்துமீ ளுவலென்று விடைபெற் றேகிப், பாயமதிற் றிருப்புத்தூர் புகுந்துசங்கப் புலவரொடும் பரிந்து பின்னே, நாயனமர் கோயில்புகுந் தான்றிருமுன் னவன்றீப நலக்க வைததான். (௩௩)

வைத்தவுட னதையெடுத்துக் கொள்ளிவட்ட மெனச்சுழற்றி வைத்தான் மண்மே, லுய்த்துணரும் பெரும்புலவர் குறைமதிய நிறைமதியா யொளிர்ந்த தம்மான், மெய்த்தநடச் சுழற்சியிலென் றறிவித்தா னமக்கென்று விளங்கத் தேர்ந்தார், சித்தமகிழ்ந் தாரவன்றன் முகநோக்கி விரும்பியிது செப்ப லுற்றார். (௩௪)

கற்றவர்கள் புகழ்விசயா லயதேவன் பாடிவிடு கவியுள் யாதுங், குற்றமிலை குற்றமிலை குற்றமிலை கருத்துணராக் கூற்று குற்றப், பெற்றினை யற்கினை யுற்கினை யற்கவெனப் பேசு நீபோய், மற்றவனைக் காணும்விருப் புடையநா மென்பதுவும் வருத்தி யென்றார். (௩௫)

வேறு.

என்றலும் விரைந்து சென்று னிலங்கெழிற் றூளை புக்கான்
மன்றலந் தாரான் முன்னர் மற்றவ ருரைத்த வாறே
யொன்றவின் னப்பஞ் செய்தா னுவகையங் கடலுள் ளாழ்ந்தா
னின்றவர் தம்மைக் காண்பே னென்றெழுந் தினிது செல்வான்.

பரிகரி யிரதங் காலாள் பரந்தன தொடர்ந்து செல்ல
விரிகுடை நிழற்றிச் செல்ல விளங்குசா மரைாகி டுள்ள
வரிகருங் கழற்கான் மன்னன் வாம்பரி யுகைத்துச் சென்று
தெரிவரும் பெருமான் மேய திருக்கோயி லூருட் புக்கான். (௩எ)

இனையவ னின்ன ளுக வினர்ப்பொழிற் புத்தூ ரம்மான்
றனைவிடை கொண்டெ ழுந்து தணப்பருங் கான நீங்கிப்
புனைமலர்ப் பொய்கை சூழக் கோயிலூ ரகததுப் புக்கார்
கனைகுரன் மேக மென்னக் கவிமழை பொழிவார் யாரும். (௩அ)

சங்கவான் புலவ ரெல்லாம் வந்தமை சாற்றக் கேட்டுத்
துங்கமாம் புணரி மேவத் துனைந்துசெல் குடிமை யேபோ
லங்கவ ரிருக்கை நேடி யடைந்தனன் றெழுது நின்றான்
மங்கலம் பொலியுஞ் சூரை வளநகர் புரக்கு மன்னன். (௩௯)

சிலரிவன் சூரை யாளுஞ் செல்வனென் றவருக் கோத
வலர்புக ழனையா ரங்கை குவித்தெழுந் தவாவிப புல்லி
நலர்தொழு நின்னைக் காண்பா னுங்கள்வந் தனங்கா ணென்றா
ருலர்தலி னும்மைக் காண்பா னுற்றனன் யானு மென்றான். (௪0)

இருதிறத் தாரு மிவ்வா றளவளா யெழுந்து போந்து
மருமலர் பூத்த தெய்வ வளமதுப் பொய்கை மூழ்கி
நிருமல வடிவி னன்ற நெல்லைநா யகிபொற் றாளுங்
குருமலி பிறைசான் மோலிக் கொற்றவா ளீசர் தாளும். (௪க)

அன்புறப் பணிந்து போற்றி யாரரு ணிரம்பப் பெற்றுப்
பின்பிரு திறத்தி னரும் பெரிதள வளாவிப பேசி
யென்புலப் பரிய பூணுக் கொண்டவ ரினிது மேவு
நன்புலச் சூரை புக்கார் நகுமுகத் தினராய் மாதோ. (௪உ)

முழுகினர் பாவ மெல்லா முருக்கிவாய்ப் பெய்வ தாய
வொழுகொளிக் கதிரோன் றீர்த்த முறைத்தநூல் விதியான் மூழ்கி
வழுவறு தெய்வ நீறும் வயங்குகண் மணியும் பூண்டு
செழுவிய வெழுத்தோ ரைந்துஞ் சிந்தையிற் றிருந்த வெண்ணி. ()

இடையரு வன்பு பொங்க விருகையுந் தலைமேற் கூப்பி
நடையரு வறவோர் சூழ நல்லகாய் கனிபூ வோடு

மடையறு வதரி நீழ லமர்ந்தபார்ப் பதிம ணுளன்
கொடையிறுக் கோயில் சார்ந்து கோபுர முன்பு தாழ்ந்தார். (௪௪)

விழிகணீ ரருவி பாய மென்கரந் தலைமேற் கூம்ப
வொழிதரா வன்பு பொங்க வுட்புகுந் துவப்பிற் சூழ்ந்து
பழிபடு மலங்கண் மூன்றும் பாழ்பட வின்பம் பொங்க
வழிமது நறும்பூங் கொன்றை மாலையான் றிருமுன் சென்றார். ()

கண்டனர் மாய ஞதிக் கடவுளர் காணுத் தேவை
விண்டனர் கவலை யெல்லா மேனிமேற் புளகப் போர்வை
கொண்டனர் நெஞ்ச நெக்குக் குழைந்தனர் கண்ணீர் வார
வண்டர்தம் பிரானுர் காட்சி யழகிய தென்று நின்றார். (௪௬)

முழுதுண ராதி சைவ முனிவர னொருவன் போந்து
பழுதறு வில்வங் கொண்டு பற்பல பெயருங் கூறித்
தொழுதகு தாளிற் சாத்தித் தூபவே தனமுஞ் செய்து
கெழுதகு பளிதத் தீபங் கிளர்தரச் சுழற்றிப் பின்னர். (௪௭)

இலகுவெண் ணீறு நல்க வெண்ணரும் விருப்பி னேற்றுத்
திலகநன் னுதலிற் பூசித திருத்தகத் தொழுது பின்ன
ரலகில்பே ரருளான் மிக்க வம்மைசந் நிதியும் போந்து
குலவுபோற் றுவந்து நீறு கொண்டுபே ரின்ப முற்றார். (௪௮)

நண்ணிய புலவர் யார்க்கு நலமலி வசதி நல்கிக்
கண்ணிய வமுதுங் குய்சால் கறிகளுஞ் சிற்று ணவு
மெண்ணிய நெய்யும் பாலு மின்னுமுள் ளனவுங் கொண்டு
புண்ணிய மன்னர் மன்னன் பொலிதர வூட்டி னானே. (௪௯)

கபபுரங் கலந்த சாந்தக் கமழ்நறுஞ் சேறு பூசி
வெப்பமுற் றொழியச் செய்த விரைநறு நீரிற் றோய்த்த
வொப்பில்பூ மாலை சூட்டி யொருங்குபல் வாசங் கூட்டுந்
திப்பிய விலைகாய் நல்கிச் செய்தனன் மகிழ்ச்சி மேன்மேல். (௫0)

மெல்லிழைக் கலிங்கம் பொன்செய் மென்றுகி றலைச்சாத் தாதி
நல்லிழைத் துகில்கண் மற்று நகுகதிர் மதாணி யாழி
யெல்லிழைத் தெடுத்த தாய குழைமுத லெல்லாப் பூணுங்
கல்லிழைத் தமைத்த மற்றுங் கவின்பெற நல்கி னானே. ()

காவலன் முகமன் கண்டு கயற்கொடி யுயர்த்த செங்கை
மாவல னுய செங்கோல் வழுதியை மறந்தார் கொன்றைப்
பூவலர் வேணிப் பெம்மான் றரிசனப் பொலிவு கண்டு
நாவல ரால வாயி னம்பனை மறந்தா ரன்றே. (ருஉ)

காலத்திற் சிவபி ரானைக் கண்டிறைஞ் சுதலுங் கொண்ட
சீலத்திற் றத்தம் பூசை செய்தலும் புனித மாய
கோலத்தி னமைந்த நல்லூண் கோடலுங் கலைகள் யாவு
மூலத்தி னுணாயின் மன்னே டாய்தலு முயன்றி ருந்தார். (ருக)

பன்னாளிவ் வாறு செல்லப் பாவல ருறுநா ளோர்நாட்
பொன்னன மணிமா டஞ்சூழ் பொங்கெழி லால வாயின்
மின்னார்செஞ் சடில மோலி விமலனார் தமைநி னைந்தா
ரெந்நாள்சென் றிறைஞ்சு வோநம் மிறைவனை யென்று நைவார்.

அங்கயற் கண்ணி யோடு மாலவா யமர்ந்த மூர்த்தி
பங்கயப் பாத மென்று பணிவது கனக கஞ்சக்
கொங்கலர் வாவி யென்று குடைவது பன்னா ளிங்கே
தங்கின மென்று நெஞ்சந் தளர்ந்துநெக் குருகு வாரால். (ருரு)

வேறு.

வெருவால மெழுதலொடு மெய்ந்நடுங்கி யயனெடுமான்
மருவால நிழலமர்ந்தாய் மாற்றுகென விதுநமக்குச்
சருவாலென் றெடுத்தயின்ற தாவாத பெருங்கருணை
திருவால வாயுடையான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (ருசு)

வெருக்கூடும் படியெழுந்து விரிந்தபுவ னம்புவன
வுருக்கூடு குலைப்பதுதேர்ந் தும்பரெலா மோலமிட
மருக்கூடு செஞ்சடைமேல் வாங்கியமைத் துலகளித்த
திருக்கூட லுடையபிரான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (ருஎ)

பொருமியமு மொருபாலன் பொருட்டாக வருள்கூர்ந்தே
யுருமதிர வதிர்த்துமுழங் கொருகடாப் பகடுகைத்து
வருமறலி யுயிர்மாள மலரடிசற் றேயெடுத்த
திருமதுரா புரிப்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (ருஅ)

ஒழுங்குபட வண்டுகிண்டி யுறுசுவைய கழைகோட்டி
யெழுங்குரிசின் மலர்க்கணைதொட் டெய்யுமுனம் மெழிலிரதி
யழுங்கும்வகை யவனவிய வழல்விழிசற் றேதிறந்த
செழுங்கடம்பி னடிப்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௫௯)

பொருத்தமுற்ற மூழ்குநர்தம் பொல்லாங்கு முழுதொழித்துக்
கருத்தலர்த்தி மலமாயை கன்மமிரி தரப்போக்கி
யிருத்திமிகு பேரின்ப மருளொருபொற் றாமரைநீர்த்
திருத்தலத்து முளைத்தபிரான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௬0)

இந்திரனார் பழிகழுவி வெள்ளானை யிபபுவிநீத்
தந்தரநா டுறவருளி யணிநகரந் தகக்கண்டு
சுந்தரபொற் றடாதகையார் தோற்றவருள் புரிந்தமருஞ்
செந்தளிர்மே னிபபெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால் (௬௧)

தாவாத பேரழகிற் றடாதகையை மணந்தமர
ராவாவென் றேத்தவெள்ளி யம்பலத்திற் கூத்தாடி
யோவாத பெருமைசா லொருகுறளுக் கன்னமிட்ட
தேவாதி தேவனிரு சேவடிகண் மறந்தனமால். (௬௨)

கூவொலிசெய் குறட்கன்னக் குழியொடுவை யையுமழைத்துப்
பாவொலிசெ யெழுகடலும் பாண்டியனும் வரக்கூவி
யேவொலிசெய் தனுவாங்கு முக்கிரனை யருள்புரிந்த
சேவொலிசெய் கொடிப்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால். ()

மைந்தனுக்கு வேல்வளைசெண் டுதவிவா ரிதிசுவற
விந்திரன்பொன் முடிதகர வளைகுலைய வெய்துவித்துச்
சந்தமறைப் பொருளுரைத்து மணிபகர்ந்து தழைந்தடியார்
சிந்தையிடத் தமர்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௬௪)

வருணன்விடு கடல்சுவற்றி வளநகர்மேன் முகிலேவிப்
பொருவருசித் தாய்க்கரும்பு கல்லானை வாய்ப்புகட்டி
வெருவருவே ழந்தடிந்து விருத்தனு தியராய
திருவளர்பே ரருட்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௬௫)

மாறிநீட்டம் புரிந்துபழி யஞ்சிமா பாதகந்தீர்த்
தேறியம ரங்கமரிந் தெயிற்றுவிட நாகமொடு

சிறியமா யப்பசுவைத் தீர்த்துமெய்க்காட் டிட்டமருஞ்
சேறிகழ்கட் பழைபாகன் சேவடிகண் மறந்தனமால். (சுசு)

கிழியருளி வளைவிற்றெண் சித்திகளுங் கிளர்வித்துப்
பழியில்விடைக் குறிபொறித்துத் தண்ணீர்ப்பந் தரும்வைத்து
மொழியிரத வாதஞ்செய் தாரருளே முகிழ்ப்பவமர்
செழியர்குலக் கொழுந்தினிரு சேவடிகண் மறந்தனமால். (சுஎ)

ஒருவளவன் றனைமடுவிற் புகுத்தியுல வாக்கோட்டை
யருளியருண் மாதுலனுய்ச் சிவலோக மதிதெரித்துப்
பெருவிறகு சுமந்துதிரு முகங்கொடுத்துப் பெரும்பலகை
திருவுறவிட் டருள்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (சுஅ)

இசைவாது வென்றுகுழ வெறுழிக்கு முலைகொடுத்தாங்
கசையாமந் திரராக்கிக் கரிக்குருவி யமர்நாளை
வசைதீர வருளியரா வளைந்துணர்த்த வருள்புரிந்த
திசையாடை யுடையபிரான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (சுகூ)

தன்னுடைப்பே ரம்பெய்து தந்துநடக் குப்பலகை
மின்னுடைப்பொற் கிழியளித்து வெகுள்கீரற் கரையேற்றிக்
கொன்னுடைய விலக்கணமுங் கொளுததியுரு கலாந்தீர்த்த
தென்னுடைய தென்னவன்பொற் சேவடிகண் மறந்தனமால். (எ0)

முகம்புலர்ந்த விடைக்காடன் முற்றுவகை கொளவருளிச்
சகம்பயந்த தாயான கயற்கண்ணா டன்னோடு
மிகம்புகழ்ந்து கொண்டாடு மிந்திரமா னத்தமருந்
திகழ்ந்தவருட் பெருமான்பொற் சேவடிகண் மறந்தனமால். (எக)

என்றுகனிந் துள்ளுருகி யிவ்வாறு புலவரெலா
நன்றுமத்து ளையயடைவோ நாளைநா மென்றிருந்தார்
வென்றுமினிர் மன்னவனு மிவர்போலும் விருப்புற்று
னன்றுகன விடைச்சூழை யமலரெழுந் தருள்செய்வார். (எஉ)

ஆலவா யிடைக்காணு மழகியநந் திருக்கோலஞ்
சாலநீ ரிவ்விடத்தே தரிசிப்பா னருள்செய்வோங்
கோலமார் தருகடம்புங் குளிர்பொற்றா மரைத்தடமுஞ்
சீலமார் செய்கையுளீர் சிறந்தசான் றதற்குணர்வீர். (எங)

அந்தமா தலத்தினுமித் தலத்தினதி விருப்பமுளோ
மெந்தமர் தலங்களுமித் தலமொவ்வா வெனத்தெளிமின்
சுந்தரே சுரரெனும்பேர் சொல்கவின்று முதன்மக்குக்
கந்தமார் குழற்குழைப்பிர் கயற்கணு ளெனுநாமம். (எச)

திருவிழா முதலாய சிறப்பெல்லா மத்தலம்போற்
குருவிழா வகைநடத்திக் கொடுவொரு மென்றியம்பிப்
பெருவிழா விருதிறத்துப் பெரியோர்க்கு மருள்புரிந்து
மருவிழா மலர்க்கொன்றை மாலையா ருருக்கரந்தார். (எரு)

விழித்தனர்க ணிருதிறத்து மேலோரு முளக்கவலை
யொழித்தனர்தங் கனுநிலையை யொருவரொரு வரிற்பேசிக்
கொழித்தனர்பே ரருளிருந்த படியென்னே யெனக்கூறிச்
செழித்தனர்மா மதுரைநகர்ச் செலவொழிந்தார் விடிவுணரார். ()

விடியலுணர்ந் தெழுந்தொருகை வெஞ்சூலப் படையாளி
கடிமதிற்கோ யிலையடுத்தார் கனகதா மரைபூத்து
வடிமதுவாய் வைத்தருந்தி வண்டுபா டிசையுடைத்தாய்
முடிவிலொரு பெருந்தீர்த்த முன்பொலியக் கண்டனரால். (எஎ)

நென்னல்வரை யில்லாத நிறைதருநீ ரிப்பொய்கை
யின்னலற வாலயமுன் னிருந்தவா றென்னென்பார்
பன்னரிய புகழ்ப்பரமன் பகர்ந்தபடி யேயிருப்ப
தென்னவதி சயமென்பா ரியம்பரிதித் திறமென்பார். (எஅ)

ஆனந்த மூழ்குநர்போ லத்தீர்த்தப் புனன்மூழ்கி
யானந்த வெண்ணீறு மக்குமணி யும்புனைந்தே
யானந்த மயமான வைந்தெழுத்து மனத்தெண்ணி
யானந்தர் தளிபுகுவார் மறமொன்று மறிதரற்கே. (எகூ)

நெடியகோ புரமுன்பு நிலநிறந்தோய் தரப்பணிந்து
கடிமதில் புடையுடுத்த கனகதளி யுட்புகுந்து
பொடியணிமே னியர்பிரதக் கணம்புரியும் பொழுதொருபால்
வடியலர்துன் றியகடம்பு வயங்குபுகிற் பதுகண்டார். (அ0)

கண்டவுடன் றொழுதெழுந்தார் காமருவும் பூந்தருவத
தண்டருமன் புறக்கட்டித் தழுவினார் நெட்டுயிர்த்தார்

மண்டனில்வீழ் மலரெல்லாம் வாரிவிழி யொடுசேர்த்தா
ரண்டர்பிரான் றிருவருண்மற் றளப்பரிய தாமென்றார். (௮௧)

சொல்லரிய வன்பகத்தே திளும்பவிறை யவன்றிருமுன்
வெல்லரிய மகிழ்ச்சியொடு மேவினர் பணிந்தெழுந்தார்
கல்லரிய மலக்கிழங்கு கழிந்ததுபோ யொழிந்தென்றார்
புல்லரிய துதியெடுத்துப் புகழ்ந்துபா டுவரானார். (௮௨)

மாலாத மனத்தொளியாய் வயங்குமொரு பேரொளியே
யேலாத கொடுந்திரிவார்க் கெஞ்ஞான்று மொளிப்பவனே
சூலாத மலக்கிழங்கு சூன்றெடுக்கும் பெருவலியோய்
தோலாத பெருங்கருணைச் சுந்தரரே சுரசரணம். (௮௩)

மலமாயை கன்மமெனு மாசுமூ டிடவடியோ
நலமாய பேருணர்விற் றலைப்பட்டு நயமுணர்வா
னிலமாய தேரேறி நெடும்புரமூன் றெரித்திடும
துலமாய பேரருள்செய் சுந்தரரே சுரசரணம். (௮௪)

ஒல்லாத பிறவியடைந் திருவினைக்கே யுடம்பட்டுக்
கல்லாத கொடியேமாய்க் கசட்டறிவின் மூழ்காமல்
வெல்லாத மெய்ஞ்ஞான வெளிமருவ வளவிட்டுச்
சொல்லாத பேரருள்செய் சுந்தரரே சுரசரணம். (௮௫)

காற்றியொரு மலமூன்றுங் கழலடைதற் கொல்லாது
வாற்றியிறப் பொடுபிறப்பு மடைவேங்கள் கரிசனைத்து
நீற்றியரு ளுதற்பொருட்டு நீர்த்தடமுஞ் சீர்க்கடம்புந்
தோற்றியரு ளியபெருமைச் சுந்தரரே சுரசரணம். (௮௬)

ஒன்றாகிப் பலவாகி யுருவாகி யருவாகி
யன்றாகி யின்றாகி யருளாகி மருளாகி
நன்றாகித் தீதாகி நான்மறைச்சென் னியுமளவாத்
தொன்றாகிப் புதிதாய சுந்தரரே சுரசரணம். (௮௭)

என்றுபல வாறுதுதித் தெம்பிரான் பெருங்கருணை
யொன்றுமளப் பரிதாலென் றொழியாத வின்புற்று
நன்றுமது ராபுரியி னுங்காணுங் கோலமே
யின்றிவர்தந் திருக்கோல மென்றுதொழு தெழுந்துபோய். (௮௮)

பல்லுயிரு மினிதீன்ற பார்ப்பதியா லயமடைந்தார்
செல்லுலவு பொழின்மதுரைத் திருக்கோயில் வீற்றிருக்கு
மெல்லுலவாப் பெருங்காட்சி யியைந்தவரும் வீற்றிருந்தா
ளல்லுலவாக் கண்டத்தா ரடைந்தவடி வினுக்கேற்ப. (௮௯)

புயல்புரையொண் கருங்குழலும் பூரணசந்திரமுகமு
முயல்புரையா ருயிருமுற வொளிரிருசீ றடியுமயி
லியல்புரைசா யலும்வனப்பு மிலவுபுரை கனிவாயுங்
கயல்புரைகண் களும்பிறவுங் கண்களிப்பக் கண்டார்கள். (௯0)

மயற்கண்ணுள் வழிபாடு மறுத்துபுரி யன்பினர்பா
லயற்கண்ணு ளலளாகி யளப்பரிய பேரின்பச்
செயற்கண்ணு டொறும்பருகத் தீராது பெருகுவிக்குங்
கயற்கண்ணு டிருவுருவுங் கண்டுதொழு தின்புற்றார். (௯௧)

பொன்னியலு மரைத்தடமும் பூப்பொலியு மொருகடம்பு
மின்னியல்செஞ் சடையார்தம் விளங்கருளாற் றோன்றினமை
மன்னியல்பி னெத்தலத்து வாழ்வாருந் தெரிந்துவகை
துன்னியல்பிற் சூளையுற்றுத் தரிசித்துத் தொழன்முயன்றார். (௯௨)

மாமதுரா புரியகத்து வாழ்வாரு மிதுகேட்டுக்
காமருசீர் சூளாகர் கலந்திரண்டிங் கண்ணுற்றுத்
தாமருவுஞ் சடையிருவர் தமைப்போற்றி யிருதிறத்து
நாமகள்சால் வாழ்க்கையர்க டமையுநயந் தேத்துவர். (௯௩)

மண்ணவர்க ளிவ்வாறு மாறாது களிப்படைய
விண்ணவர்கள் கற்பகத்தின் மேவுபூ மழைபொழிந்து
கண்ணவர்க ளாயினார் கரிசமைமுக் குறும்பெறிந்தே
பண்ணவர்கண் மிகவுந்து பரவுவார் பண்பமைய. (௯௪)

துன்றுபெருங் கருணையுடைச் சுந்தரரே சுரரென்றுங்
கன்றுதலி லாதருளுங் கயற்கண்மட மாதென்று
மன்றுழுத லிருவருக்கு மாகியவித் திருநாம
மென்றுமிவை யுரைப்பவர்க ளெண்ணியவெ லாமடைவார். (௯௫)

மன்னியபோற் றமரைநீர் வகுத்தவிதிப் படியாடித்
துன்னியவண் பெருங்கருணைச் சுந்தரநா தன்பதமு

மின்னியவங் கயற்கண்ணுமை மென்பதமுந் தரிசிப்போர்
பன்னியவிப் புவியாண்டு பண்ணவராய் வீற்றிருவார். (சுசு)

எண்ணரிய பெருமகிழ்ச்சி யெய்தியமற் றிருவோருங்
கண்ணரிய சுந்தரனைக் கயற்கண்ணுமை யைப்போற்றிப்
பண்ணரிய தொழில்வாய்ந்து பரவியதம் மிடம்புகுந்தார்,
நண்ணரிய கிழமையுறு நட்பின்மிகக் கலந்தம்மா. (சுஎ)

நன்றுபொலி தருமொருநா ளுவலர்கண் மிகமகிழ்வுற்
றன்றிவனே யாயினக்கா லேம்பதுபோர் சங்கத்தா
ரென்றுசொலும் படியாமே யென்றுபுனைந் திருஞ்சூளை
யொன்றுவிச யாலயனைப் பாடினரொரு வெண்பா. (சுஅ)

பாடியவெண் பாக்கேட்ட பார்த்திபனு மிகமகிழ்ந்து
கூடியவன் புறவெழுந்து கும்பிட்டுக் கூத்தாடி
நாடியயான் பெரும்புலவீர் நான்றரமோ விதற்கென்று
நீடியபல் லுபசார சிறப்பினு னவர்மகிழ. (சுகூ)

ஆவணிமூ லத்திருநா ளழகியசித் திரைத்திருநா
ளுவணிதைப் பூசமென நவிலாடிப் பூரமெனப்
பாவணிநற் பெருந்திருநாள் பரவுறுமற் றைத்திருநாண்
மாவணியிற் சிறப்பித்துச் சுந்தரற்கு வயக்கினன். (க00)

இனையசிறப் பிற்பலநா ளிவ்வாறு பணிசெய்து
நனையநறு மலர்ப்பைந்தார் நயந்தவிச யாலயனு
மினையவரும் புலவர்களு மிறைகருணைச் சுந்தரர்தம்
புனையவரு மலரடிக்கீழ்ப் புக்களவா வின்புற்றார். (க0க)

சங்கப்புலவர் பூசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் சஅச.

திருமால்பூசித்த படலம்.

எங்கு மாகி யிலங்குஞ் சிவபிரான்
பொங்கு பேரரு ளாற்புர வுற்றவன்
சங்கு சக்கரந் தாங்குந் தடக்கையான்
கொங்கு தங்கு துழாயணி கொண்டலே. (க)

வெய்ய தானவர் வீறு குலைக்கவுஞ்
செய்ய வானவர் செய்கை நிரப்பவு
மைய நெஞ்சுட் குறித்தருள் வாங்குவான்
மைய கன்ற வளத்தலந் தேருவான். (உ)

வீளா வாய்த்துயின் மேவி நறுந்துழாய்த்
தாளை யாதரிக் குந்தடந் தோளினன்
காளை மேற்கொண் டிலங்குங் கரும்பொழிற்
சூளை மாநகர் துன்னின னென்பவே. (ங)

எண்ணு மாறெழில் சார்திருக் கோயிலு
நண்ணு பொற்று மரைநறுந் தீர்த்தமுங்
கண்ணு தெய்வக் கடம்பும் வதரியு
மண்ணு மேன்மை யனைத்துந் தெரிந்தனன். (ச)

மேலு மேலும் விருப்பம் வளர்ந்தெழச்
சாலும் பொற்று மரைத்தடந் தோய்ந்தனன்
கோலும் வெள்ளிய நீறுங் குரூஉச்சுட
ராலுங் கண்மணி யும்மணிந் தானரோ (ரு)

நந்து வன்னமோ ரைந்து நவிற்றினன்
வந்து கோபுர வாயிலிற் றாழ்ந்தனன்
சிந்து தீவினை யேனெனச் சிந்தைசெய்
துந்து கோயிலி னுட்புகுந் தானரோ. (சு)

முந்தி மூன்று வலஞ்செய்து மொய்கழ
லந்தி பாற்சென்ற னன்விடை பெற்றன

னந்தி வண்ணத் தமலன்முன் சென்றனை
னுந்தி பூத்தவ னென்னு மொருவனே. (எ)

மன்னு பொற்று மனைப்புன லாட்டினன்
மின்னு சாந்தம் விரவமெய் கூட்டினன்
றுன்னு பன்மலர் வில்வமுஞ் சூட்டினன்
முன்னு வாச முழுப்புகை கோட்டினன். (அ)

உற்ற மேன்மை யமுதமு மூட்டினன்
முற்ற மற்றை முகமனுஞ் செய்தபின்
செற்ற மோவு திருமுன் குடந்தமுற்
றற்ற நீங்க வறைவன் றுதியரோ. (கூ)

கால காலமுக் காலமுந் தீர்ந்தவ
சூல மேந்திச் சுடர்திருப் பாணிய
வால மாந்து மருட்பெருஞ் சேவக
பால லோசன நின்னடி பற்றினேன். (க0)

முழுது மோர்ந்த பவமுழு நாயவ
கழுது சால்பெருங் காட்டி னடிபபவ
பழுது தீரப் பரந்தநின் சேவடி
தொழுது வேண்டித் துதிப்ப னடியனேன். (கக)

முத்த னேமுதல் வாமுழு மாதவர்
சித்த னேசிவ னேசெஞ் சடையணி
மத்த னேவத ரித்தரு நீழல்வா
ழுத்த னேயடி யேனுன் னடைக்கலம். (கஉ)

கண்ண லேது மிலேனுன் கழலன்றிப்
பண்ண லேது மிலேனுன் பணியன்றி
நண்ண லேது மிலேனுன் னலனன்றி
யண்ண லேயடி யேனுன் னடைக்கலம். (கங)

போற்றி லேனின் பொலங்கழ னின்பணி
யேற்றி லேனின் னெழுத்தைந் தினையுமுட்
சாற்றி லேனத னற்கொடுந் தானவர்க்
காற்றி லேனடி யேனுன் னடைக்கலம். (கச)

என்று தோத்திரஞ் செய்திறைஞ் சிப்பெயர்ந்
தொன்று சேற்க ணுமையவன் முன்செலீஇ
நன்று போற்றி நறுமலர் தூய்ப்பணிந்
தன்று மாயவன் பின்னரிஃ தாற்றினான். (௧௫)

நாய கன்றளித் தென்றிசை நண்ணியே
சேய மேனிச் சிவலிங்க மொன்றனைப்
பாய வன்பிற் பதிட்டை புரிந்தன
னைய தீர்த்தமொன் றுவயிற் றொட்டனன். (௧௬)

விண்டு போக வினைதன் பெயரினால்
விண்டு வீசன் மிகப்பொலி வெய்திடும்
விண்டு தீர்த்த மெனப்பெயர் விண்டனன்
விண்டு பூசனை யாற்றுதன் மேயினான். (௧௭)

அன்ன தீர்த்த முகந்தினி தாட்டுபு
பன்ன மோடு பலமல ருங்கொடு
முன்ன வன்றிருப் பூசை முடித்தனன்
சொன்ன வாடை யுடுத்திய தூயனே (௧௮)

இந்த வாறுபன் னாளங் கினிதிருந்
தந்த மில்லா வருந்தவ மாற்றுழிக்
கந்த வோதிக் கயற்க ணுமையொடு
முந்த வந்தனன் முக்கண் முதல்வனே. (௧௯)

ஐயன் காட்சி கொடுத்த தறிந்துகார்
மெய்யன் போற்றி விரும்பி யெதிர்நின்றான்
செய்ய நின்றவச் செய்கை யுவந்தன
மைய னீங்கு வரம்பல கொள்ளென்றான். (௨௦)

வெய்ய தானவர் வெவ்வினை வீட்டவுஞ்
செய்ய வானவர் செய்வினை நாட்டவு
மைய னேயடி யேற்கு வரமருண்
மெய்ய வின்னுமொர் விண்ணப்ப முண்டரோ. (௨௧)

இந்த மாதலத் தெய்தி யடியனேன்
சந்த மாரப் பதிட்டைசெய் சம்புவை

நந்த வாவு நறும்புனற் பொய்கையை
முந்த வாதரிப் பாரெண்ண முற்றுக. (உஉ)

அன்ன தூய சிவலிங்கத் தையநீ
பின்ன மின்றிப் பிறங்கி யமருக
வின்ன மாதலத் தேயடி நாயினேன்
மன்ன வேண்டும் வழங்குதி யாலென்றான். (உங)

என்று வேண்ட லுமீத்து நமக்குநீ
யொன்று மேற்றிசை வைகுதி யுன்பெயர்
நன்று கண்ணிறைந் தானென்பர் ஞாலத்தார்
கன்று கொண்டு கனியுருத் தாயினும். (உச)

உன்னை யேத்துந ருன்பத மேய்துக
பின்னை கேள்வ பிறங்குக நீ பூசித்த
வென்னை யேதது நரென்னை யுறுகவென்
றன்னை யோடு மறைந்தன னையனே. (உரு)

சென்று தானவர் சேட்டை யடக்கின
னன்று வானவர்க் கேநலஞ் செய்தன
னென்று மேற்றிசை யுற்றமர்ந் தான்றுணில்
கன்று கொண்டவக் கண்ணிறைந் தானரோ. (உசா)

வாசுதேவன் வழுத்திய காதையை
யாசு தீர வறைந்தன மாற்புவி
பேசு மத்தல மேன்மையும் பேசுவோம்
பூசு நீற்றிரென் றுன்புகல் வானரோ. (உஎ)

திருமால்பூசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ருகக.

தலவிசேடப்படலம்.

துன்னிய சடில மோலிச் சுந்தரே சுரர்க்கு நாளு
மின்னிய கயிலை மேரு விண்டவழ் பொழிற்கோ கன்னம்
பன்னிய காஞ்சி காசி பருப்பதஞ் சேது வுள்ளு
மன்னிய வுவப்புச் செய்யு மலிவளம் பொலியுஞ் சூரை. (க)

அன்னமர் தலத்து நாளும் வசிப்பவ ராயு ணீடிப்
பன்னருஞ் செல்வ மேவிப் பண்புடை மனைவி மக்க
ளென்னரும் பொலிய வாழ்ந்து மறுமையி லிமையோ ராகி
நன்னலந் துய்த்து நம்மான் மலர்ப்பத நண்ணி வாழ்வார். (உ)

மேதகு விரதம் வேண்டா விரிந்தகா னதி புக்கு
மாதவ மியற்றல் வேண்டா வாரிசூழ் புடவி யேத்தக்
காதர மொழித்து நாளுங் கலந்தவர்க் கின்ப நல்கு
மாதரம் பயக்குஞ் சூரைத் தலனமர்ந் திருத்தல் பேர்தும். (ங)

வளமனை வேண்டி னோரு மகநலம் வேண்டி னோரு
முளமிகு போக மெல்லா முற்றிட வேண்டி னோருந்
தளர்வரு தெய்வ போகஞ் சார்தர வேண்டி னோருங்
களமினம் பெருமான் மேய சூரையே கலத்தல் வேண்டும். (ச)

நித்தியங் கங்கை மூழ்கி நிகரிலாக் காசி மேய
வுத்தம விசுவ நாதன் றரிசன மூவப்பிற் செய்து
பத்தியிற் பன்னா ளங்கு மேவலாற் படைக்கும் பேறு
வித்தகச் சூரை யோர்நாண் மேவினர் படைப்பர் மாதோ. (ரு)

ஆதலிற் சூரை யென்னு மருந்தல வாசஞ் செய்தல்
காதலி னவர்க்கு நன்றாங் கலந்தமர் தரமுற் றேதேன்
மேதகச் சின்னா ளேனும் விரும்பியாங் குறைதல் வேண்டு
மோதல்செய் ததுமுற் றேதே லொருதின மேனுஞ் சார்க. (சு)

அன்னது முற்றா தென்னி னத்தல மார்க்க மேனு
மென்னருஞ் சேறல் வேண்டு மினையபுண் ணியத்தின் பேற்றா

லுன்னருஞ் செல்வ மேவி மறுமையி லும்ப ராகிப்
பன்னரும் போகந் துய்த்துப் பரகதி யடைவர் பின்னர் (எ)

துலங்கிய புகழ்சால் சூரைச் சுந்தரே சுரருக் கென்று
நலங்கிளர் விளையுள் வாய்க்கு நன்னில நகரமொன்று
பலங்கொள நல்கு வாரேற் பார்முழு வதுநன் காண்டு
வலங்கொளச் சிவலோ கத்தின் மருவிவீற் றிருப்ப துண்மை. (அ)

அங்கயற் கண்ணி யோடு மருட்பெருஞ் சூரை மேய
நங்கடம் பெருமாற் கன்பி னலமலி பொழில்க ளாக்கிப்
பங்கமின் றுதவு வாரேற பண்ணவ ருலகஞ் சார்ந்து
கொங்கலர் கற்ப கப்பூங் குளிர்நிழ லிருந்து வாழ்வார். (கூ)

பொங்கொளிச் சூரை நாதன் பூசையைச் சிறப்பிப் போருஞ்
செங்கண்மான் முதலோர் போற்றத் திருவிழாச் சிறப்பிப் போரு
மெங்கணும் பகைவ ரின்றி யிரும்புவி முழுது மாண்டத்
திங்கள்வே ணியர்தஞ் செல்வச் சிவலோக மருவி வாழ்வார். (க0)

பெருகொளிச் சூரை நாதன் பிறங்குமா லயத்தி னுள்ளான்
மருவுறத் தீபஞ் செய்வோர் மற்றுள பணிக ளெல்லா
மருகுறு விருப்பிற் செய்வோ ரனைவரு மவன்சா ரூபந்
திருவுறப் பெற்று வானோர் சேவிக்க வாழ்வ துண்மை. (கக)

நலமலி சூரை மேய நாயகன் முடிமே லான்பால்
வலமுற மற்று நூலில் வகுத்தன சிறப்ப வாட்டிக்
குலமலர் வில்வஞ் சூட்டிக் கும்பிடு மேன்மை பெற்றோர்
அலர்தர வடையும் பேற்றை யறைதர வல்லர் யாரே. (கஉ)

சுந்தரே சுரர்க்குஞ் சேற்கட் சுந்தரி தனக்கு நாளு
நந்தலி னெய்வி ராய நல்லமு தினிய தீம்பா
லந்தமில் கறிமுன் னாக நிவேதிப்போ ரடையும் பேறு
பந்தமில் முனிவீர் பூமேற் பனவற்குஞ் சொலமுற் றாதால். (கங)

தோற்றுசெங் கதிரோன் றீர்த்தந் துலங்குபொற் கமல தீர்த்த
மேற்றமார் விண்டு தீர்த்த மென்றுசொற் றிடுமோர் மூன்று
மாற்றருங் கருணைச் சூரை வள்ளலார் முக்கண் போலு
மாற்றல்சா லிவற்று ளொன்றிற் றோய்பவ ரமர ராவார். (கச)

சுந்தரர் முடிமேற் சாத்தச் சூளைமா நகரி னுள்ளா
னந்தனு வினங்கள் வைப்போர் நலமலி பொற்பூ ணுடை
யந்தமி லவருக் கீவோ ரமரரா யரம்பை மாதர்
சந்தமென் முலைமேற் றுஞ்சுந் தவாப்பெரும் போகந் துய்ப்பார். ()

திருமதி லாதி யாய பணிகளைச் சிறப்பச் செய்தும்
பொருவறக் கிலமாயுற்ற பணிகளைப் புதிய செய்து
மருமையிற் சூளை நாதற் கன்புவைத் திறைஞ்சு வாரேற்
றொருகுபல் கிளைகள் சூழப் பிறங்கிவாழ்ந் தமர ராவார். (கசு)

துதிமிகு சுந்த ரேசர் சூளைமா நகரி னுள்ளான்
மதிமிகு மறைய வர்க்கோர் மனைபுரிந் துதவு வாரு
மதிநல மடங்கண் மற்றை யடியவர்க் குதவு வாருங்
கதிநலங் காணி யாகக் கயிலையே மருவி வாழ்வார். (கஎ)

சுந்தரர் திருமுன் னாகத் துடியிடைக் கயற்க ணம்மை
சந்தமார் திருமுன் னாகச் சத்திர மொன்றுண் டாக்கி
யந்தமின் மறையோர் மற்றை யடியவ ருண்ணு மாறு
முந்தநன் கமுது நல்கு மவர்பயன் மொழியற் பாற்றோ. (கஅ)

சூளையை நினைத்தோ ரீற்றிற் றுன்னுவர் சிவசா லோகஞ்
சூளையைக் கண்டோ ரீற்றிற் றுன்னுவர் சிவசா மீபஞ்
சூளையைத் தொழுதோ ரீற்றிற் றுன்னுவர் சிவசா ரூபஞ்
சூளையில் வசித்தோ ரீற்றிற் றுன்னுவர் சிவக்க லப்பே. (கக)

சூரிய தீர்த்த மூழ்கித் தலங்கவக் கரைமேல் வைகுஞ்
சூரிய மூர்த்தி பாதந் தொழுபவ ரனைய தெய்வச்
சூரியன் றேசு வாய்ந்து தொக்கபல் போகந் துய்த்தச்
சூரியன் பதத்து வாழ்வார் திரிசில ராகி யென்றும். (உ0)

சூளைமேற் றிசையின் மேவித் தலங்குகண் ணிறைந்தானென்னும்
விளைபோ னிறத்தி னானை மேதகப் போற்று வோர்கள்
பாளையா தரிப்ப வாண்டு படர்கிளை சூழ வாழ்ந்து
சீளைவா யனையான் றெய்வ வைகுண்டஞ் சேர்ந்து வாழ்வார். ()

அன்னமீ தலத்தின் மேய வலரியை யரியைத் தாழ்வார்க்
கின்னமர் பலனுண் டாமே யிவர்க்கருள் வழங்கா நிற்கும்

பன்னகா பரணச் சுந்த ரேசரைப் பாக மேவு
நன்னர்வான் கயற்க ணாளைப் பணிபவர் நலமெய் றுமால். (உஉ)

பற்பல வுரைப்ப தென்னே பண்புசான் முனிவீ ரந்தச்
சொற்படு சூரை மேய சுந்தரப் பெருமான் றாளுங்
கற்புயர் சிறப்பு வாய்ந்த கயற்கண் யகிபொற் றாளு
மற்புறத் தியானஞ் செய்த லனைவர்க்குஞ் சிறந்த பேறும். (உரு)

அத்தல மேன்மை யின்னு மளவில வாகு மற்ற
வத்தல மேய சுந்த ரேசனே யறைய வல்லா
னத்தலம் பொருவ திந்த வகலிடத் தில்லை யின்னே
யத்தலம் பணிவோ மென்று ளாருணி றைந்த சூதன் (உச)

உரைத்தது கேட்ட லோடு மூவகையங் கடலு ளாழ்ந்து
புரைத்தவவ் வேள்வி முற்றிப் பொருக்கெனப் போந்து மூத்தங்
கரைத்தலை யொதுக்குஞ் செம்பொற் கமலநீர் படிந்தி யாருமு
வரைத்தடஞ் சிலையான் கோயில் புக்கனர் மகிழ்ச்சி பொங்க. ()

முனிவரர் நந்தி யண்ணன் முன்பணிந் தெழுந்து சூழ்ந்து
தனிவரு சுந்த ரேசத் தம்பிரான் செம்பொற் றாளுங்
கனிவரு மிரதத் தீஞ்சொற் கயற்கணண் மலர்ப்பொற் றாளும்
பணிவருங் கண்ண ராகிப் பரவித்தம் மிருக்கை புக்கார். (உசா)

இத்தகு புராணந் தன்னை யெழுதுவோ ரெழுது விப்போர்
வித்தகம பொருந்தக் கற்போர் கேட்பவர் பொருள்வி ரிப்போ
ரத்தனை பேரு மண்மே லளவிலா போகந் துய்த்துச்
சித்தநன் குடைய ராகிச் சிவலோக மருவி வாழ்வார். (உஎ)

நம்பல மான சூரை நன்னகர் வாழ்க மென்பூங்
கொம்பனை கயற்க ணம்மை குலவருள் வாழ்க வும்ப
ரிம்பரேத் தெடுக்குஞ் சுந்த ரேசர்தாள் வாழ்க வன்று
ரம்பலத் தெடுத்த செம்பொ னடித்தலம் வாழ்க வாழ்க. (உஅ)

தலவிசேடப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ருகூ

சூரைமாநகர்ப் புராணம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணபதி துணை.

அரும்பதவுரை.

கடவுள்வாழ்த்து.

க. உச்சகரமொழி இரண்டு-உசு, முசு. என்பன; அவற்றுள், ஒன்று முசு; இது குரங்கினுள் ஒரு சாதிப் பெயர். மடங்கல் - நரசிங்கம். ஓமேவு குஞ்சரம் - பிரணவ குஞ்சரம். அப்பிடி - சத்திப்பிரணவமாகிய பெண் யானை.

௩. வதரி - இலந்தை மரம். இச்செய்யுளிற் சோமசுந்தரக்கடவுள் மதுரையிலிருந்து சங்கப்புலவர்க்காக இத்தலத்திற்கு எழுந்தருளி காட்சி கொடுத்தமை கூறப்பட்டது. இதனைச் சங்கப்புலவர்பூசித்த படலத்தா லுணர்க.

௪. மயற்கண் அம்மையும் வீழ்ந்து; அம்மை - வருபிறப்பு. செய்ற்கணங்களைச் சற்றாயினும் மை அறுவகை செய்து. பெயற்கு அண்ணுகின்ற நம்மையும்.

௫. சடையமர் மடநலாள் - கங்கை. இடையமர் புலி - புலித்தோல்.

௭. மற்றை உது - உணர்தல். பசு- ஆன்மாக்கள்.

௮. மன் - அசைநிலை. திதித்திடு- காத்தருளுகின்ற.

௯. கருதலாய மானம் - அனுமானப்பிரமாணம்.

௧௧. குரவு - ஆசிரியத்தன்மை. சூரல் - பிரம்பு.

௧௨. "அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல், பிறவினை யெல்லாந் தரும்" என்பது திருக்குறள், ௩௨௧.

௧௩. ஆணெனப்பட்ட பெண்ணை- ஆண்பனை. பெண்ணேயாக - பெண்பனையாக.

௧௪. குழிசி பானை. கொண்ட விரதம் குலைத்து - தாம் கொண்டிருந்த சைனமதத்திற்குரிய விரதங்களை ஒழித்து.

௧௫. ஆக்குவித்தோன் முதலியோர் சிவபெருமானொருவரேயாக; பாக்கு - வினையெச்சவிகுதி.

௧௭. மருங்கின் ஆதாரம்.

௧௮. அவை - அத்தீமைகளை.

௨௧. துணைத்து-ஒன்றை ஒன்று ஒத்து. ஆரை, ஐ - சாரியை.

ஆக்குவித்தோர்.

௨. காரையம்பதி - காரைக்குடி

௩. தளி - கோயில். விளர் - அறியாமை.

அவையடக்கம்.

க. விசயாலயன் - பொன்னன் விசயாலயனென்னும் சிற்றரசன். சூரனும் விசயாலயனும் பூசித்ததை இந்நூலுட் பின்னர்க் காண்க.

௨. என்பாடல் குணமாய்க் குணமும் குற்றமுமாய்க் குற்றமாய் மருவிடுமேனும். முற்காட்டு - முன்பு எடுத்துக் காட்டிய பிறை, அரவு, விடமென்பன.

சிறப்புப்பாயிரம்.

க. துமித்தல் - அறுத்தல். | உ. கழனியம்பதி - கோயிலூர்.

திருநாட்டுப்படலம்.

உ. கொடுங்குன்றம்-பிரான்மலை.

ந. கைகுறைத்தோன் - ஒருபாண்டியன்; இவன், தன் கையைக் குறைத்துக்கொண்ட கதையைச் சிலப்பதிகாரம், கட்டுரைகாதையாலுணர்க.

ச. சீர் நறை - சீராகிய தேன்.

ரு. இச்செய்யுளில் எநஉ, எநக-ம் திருக்குறளின் கருத்துக்கள் முறையே அமைந்திருத்தல் காண்க. நக்கி - விளங்கிய.

சு. முல்லை-முல்லைநிலம். கானம்-சுண்டுத்தொகுதி. பூவை-காயாமரம்.

எ. வெறுத்த - மிக்க. மாதவன் - அகத்தியர்.

அ. தடித்து - மின்னல். அறல் - நீர். தோற்றிட - தோன்றும்படி செய்ய.

க0. வேந்தன் - இந்திரன்; பாண்டியனுமாம்.

கக. வெளிச் சங்கை - ஆநாயகங்கை. மலயம் - பொதியின்மலை.

கஉ. பறம்பு - மலை. சீர் - புகழ். பிரதாபம் - வீரத்தாலுண்டாகியபுகழ். செம்மணி பிரதாபத்திற்கும் வெள்ளருவி புகழிற்கும் உவமைகள்.

கந. குங்குமம் - ஒருவகை மரம். மிசை - அதிகம். துணையும் - ஒக்கும்.

கச. நொடித்தல் - சொல்லுதல்.

கரு. கருவி - கூட்டம். இருவி - தினைத்தாள். பொருநை - தாம்பிரபன்னிநதி.

கஎ. நரலை - கடல். பாடு - பக்கம். சுர்த்தமாநதி - வைகையாறு.

கஅ. கழனிவாயில் - கோயிலூர். மதுநதி - தேனாறு.

உ0. பரி-குதிரைமரங்கள். பணி-பாம்புபோல் திரைத்த வைக்கோற்புரிகள். பலாலம் - வைக்கோல். ஓ-மதகுநீர் தாங்கும் பலகை.

உக. பார் நடத்து ஆதி நன்னூல்-பூமியாகிய தேரை நடத்திய சிவபெருமான் அருளிச்செய்த வேதாகமங்கள். உதக்கு - வடக்கு. முன் திசை - கிழக்கு.

உரு. வன்காலர் - வலிய காலையுடைய உழவர், வலிய கூற்றுவர். கடா முதலியவற்றை இருதிறத்தார்க்கும் அடைகளாக்குக.

உசு. கான் ஆதி - காடு முதலியவற்றில்.

உஎ. கங்கு - வரம்பின்பக்கம்.

உஅ. பாசம் - கயிறு, ஆணவம் முதலியவைகள்.

உக. வயல்கள் தழைதர் - வயல்கள் தழைக்க.

நஉ. கழகம் - கல்விச்சாலை. பள்ளிக்கணக்கர் - மாணாக்கர்.

நந. தள்ளிய - தள்ள.

நச. கலை கலை பருவம் - கலைகலைக் கலையும் பருவம். புரி - கயிறு. திரைத்து - சுருட்டி.

நரு. மருவலர் - மணத்தையுடையபூ, பகைவர்.

நசு. பூ - பூமி, மலர்.

நஎ. தண்டல் - நீங்குதல.

நஅ. சுகம் - கிளி.

நக. கமலராசி - தாமரைமலரின் கூட்டம். குலை - கரை. ஆய - ஆயின.

சக. நகப்படை - நகங்களாகிய ஆயுதம், சிங்கம், புலி. சிங்கத்திற்கு நகாயுதமென்று ஒரு பெயருண்டு. ஆம்பல் - ஆம்பற்பூ, யானை. தாமரை - தாமரைப்பூ, தாவுகின்ற மரை யென்னும் விலங்கு.

சரு. அவாய் - விரும்பி.

சஎ. கார் - அன்பு.

சஅ. வைப்பொடி - கூளம்.

ரு0. கந்தி - கமுகமரம்.

ருக. இதை - புதுக்கொல்லை.

ருஉ. இசும்பு - வழுக்கல். ஒப்புதல் - ஓட்டுதல்.

௩ரு. குடஞ்சுட்டுகலு - பசுக்கள்.
௩௪. கொன்றை வேய்ங்குழல் - கொன்றைப் பூவைக்கொருய மூங்கிற் குழல்.
௩௫. திமில் - மீன்படகு.
௩௬. கோடு - கரை. மாடு - பக்கம்.
௩௭. உருத்து இதஞ்செய்வ.
௩௮. நாமம், நாம்-அச்சம்; அம்-சாரியை. கொற்றி - துர்க்கை.

திருநகரப்படலம்.

௨. சேரி - மதில்.
௬. முன்னிய-முன்ன. தவமுயல் தவம்-தவஞ்செய்தற்குக் காரணமான தவம்.
௭. சிவபெருமானருளால் நாரை முத்திபெற்றதைத் திருவிளையாடற்புராணத்தாலுணர்க.
௮. குரண்ட ராசி - கொக்கின் கூட்டம். கொக்குவடிவமுள்ள பகாசுரனென்பவன் பகைமையுற்றுச் சிவபிரானாற் கொல்லப்பட்டானென்பது புராணகதை.
௧௨. இயற்பெயர் மீனமென்பது. தாம் விதத்தின் - தாவுகின்ற விதம் போல.
௧௪. நாவலர் - சங்கப்புலவர்.
௧௬. களிந்திநதி - யமுனாநதி. இதில் தாமரைப் பூவின்மேல் அம்பிகை சங்க வடிவங்கொண்டெழுந்தருளியிருந்ததைக் கந்தபுராணத்தாலுணர்க.
௧௭. குரை - முழக்கம். புரை எறி - குற்றத்தை நீக்கிய. இரு நிதி - சங்கநிதி, பதுமநிதி.
௧௮. ஆரிய - நுகர்தற்கு.
௧௯. உள்ளிய - நினைக்க. சவி - "பிறந்தபிறப்பால்" என்னும் வெண்பா. இதனை இப்புத்தகத்தில் ௬௦-ம் பக்கத்திற் காண்க. ஓதிவிட்டவன் - பொன்னனை விசயாலயதேவன்.
௨௦. தடம் - ஈண்டுச் சூரியதீர்த்தம். நாயகன் - சூரியன். இத்தீர்த்தக்கரையிற் சூரியனுக்குக் கோயிலுள்ளது; சூரியன்பூசித்தபடலத்தாலுணர்க.
௨௩. பழையர் - கள்விற்போர்.
௨௪. கால் - காற்று.
௨௬. அம் கதிரும் காதல்செய்.
௨௭. புனைந்திடும் கால்கள், பரிகால்கள்; பரித்தல் - தாங்குதல். பரிபடும் - வருத்தம் நீங்கிய.
௨௮. கல் - நடுகல்; போரிலிறந்த வீரனுடைய பெயரை ஒருகல்லிலெழுதி அதைநட்டு அவனாகப்பாவித்து வழிபட்டுவருதல் மரபு; இதனைப்புறப்பொருளிலக்கண முதலியவற்றாலுணர்க. கல்லூரி - கல்விச்சாலை.
௨௯. கணை - கணையாலாகிய புண். பின்னுள்ள அயில் முதலியவற்றிற்கும் இங்ஙனமே பொருள்கொள்க. கழுக்கடை - சூலம். வசி - வாள். உலவை - கொம்பு. எஃகம் - சக்கரம். நிறம் - மார்பு.
௩௦. எய்த்திடாது - இளையாமல்.
௩௧. சோமசுந்தரக்கடவுள் எழுகடலையும் அழைத்தருளியது ஈண்டு அறியற்பாலது. இஞ்சி - மதில்.
௩௨. பொலிவரை - மேருவரை.
௩௪. கோட்டுநாறு-சங்கின் சுண்ணம். இறுத்தது - தங்கியது. நயக்கும் - ஒக்கும்.
௩௮. மட்டு - அளவு. மாதிரம் - திசை.
௪௪. உபசரித்து அல்லால் - உபசரித்தாலன்றி. வார்தெரு - நீண்டதெரு.
௪௬. மலைதரா - மாறுபடாத.
௪௭. மயங்கும்செய்கைஇல்லாத.
௪௮. துணங்கறல் - இருள்.
௫௦. வானர் - தேவர்.
௫௧. பூதி - விபூதி. மும்மலங்களைக் காதி; காதி - கெடுத்து.
௫௨. பாகு - குழம்பு.
௫௩. சோமசுந்தரக்கடவுள் தண்ணீர்ப்பந்தர் வைத்தருளிய திருவிளையாடல் ஈண்டு உணரற்பாலது. காணி - உரியது. பாணி - நீர்.
௫௪. நான்மார்க்கமாவன, தாஸமார்க்கம், சற்புத்திரமார்க்கம், சகமார்க்கம், சன்மார்க்கமென்பன. ஒது அ மார்க்கம்.

௫௭. கண்ணிறைந்த பெருமாளெ ன்பது - இத்தலத்திலுள்ள திருமாலின் திருநாமம்.

௫௮. சோழமூன்றும் - மும்மதிலும். படர்ந்து - நினைந்து.

௫௯. உதவிசெய்பாக்கு - உதவி செய்யும்பொருட்டு.

௬௧. தெவ்வுவான் - கொள்ளும் பொருட்டு. தெவ்வும் - பகையும். கண்டகம் - முள்.

௬௨. அண்ணுகிற்றலின் - அணுகுதலால்.

நைமிசவனப்படலம்.

௨. வருக்கை - பலா. தூங்கனிகள் - தூங்குகின்ற பழங்கள்.

௩. இச்செய்யுள், நைமிசத்திற் பகையின்மையைப் புலப்படுத்திற்று.

௪. அற்புதகம், ஆகம்-மனம். அது- அமுதம் பெறுதற்குச் சுவர்க்கம்செல்லுதல். எண்மையதோ - எளியதோ.

௫. மஞ்சு - அழகு. நனைப்ப - நனைப்பார்கள், நனைப்பன. மஞ்சு-பற்றுக்கோடு. மாக்குலம் - விலங்கின் கூட்டம்.

௬. சோதம் - குரோதம்.

௭. கறையடி - உரல்போன்றஅடி.

௮. தூயவன் - சிவபெருமான். இதழி - கொன்றைமரம்.

௯. யாத்து - கட்டி. படர்ந்து - தியானித்து.

௧௦. உழை - மான். அறுபகை அறுபகையாகிய - காமமுதலிய ஆறனையும்வென்ற; இது, முனிவர்கள் சிவஸாரூபம் பெறுவதைப் புலப்படுத்தியது.

௧௩. தளைத்து - கட்டி.

௧௯. தள்ளிய இருவினையான் - இருவினைகளையும் விலக்கியவன்.

௨௦. வாதராயணன்-வியாஸமுனிவர். மாணவகர் - மாணாக்கர்.

௨௨. ஓவரும் உவகை - நீக்கமில்லாத மகிழ்ச்சி. ஊறு - கேடு.

௨௭. புத்தி - போகம்.

௨௯. மிறை - நடுக்கம்.

௩௨. உதீசித்திக்கு - உ'பதிசை.

௩௩. இரண்டுபுள் - அன்னமும் கருடனும். மயூரம் - மயில். இளஞ்சேய் - முருகக்கடவுள். மயூரவெற்பு- குன்றக்குடி. குணக்கு - கிழக்கு. முன்னொருகாலத்தில் பிரமதேவருடைய வாகனமாகிய அன்னத்தையும் திருமாலின் வாகனமாகிய கருடனையும் விழுங்கி, முருகக்கடவுளால் 'கல்வடிவமாக' எனச் சபிக்கப்பெற்ற மயில ஈண்டுவந்து மலை வடிவங்கொண்டு பன்னாட்கிடந்து முருகக்கடவுள் தன்பால் எழுந்தருள, அச்சாபம் நீங்கப் பெற்றதென்பது மயூரகிரிபுராணகதை.

௩௪. சத்தியகிரி - திருமெய்யம்.

௩௫. வீணாவனம் - சாக்கை.

௩௬. பனித்த - குளிர்ந்த. 'மனித்தரின் - மனிதர்போல.

௩௮. தொன்று-பழமை. அன்றுஉரை - விரோதித்தசொல்.

சூரியன்பூசித்தப்படலம்.

௧. நண்ணிய கருதி - நண்ணநினைந்து.

௨. புனைந்து - அலங்கரித்து. அகழ்தரு - பெயர்த்த.

௩. சபித்தும் - சபிப்பேம். ஆலோன் - சந்திரன்.

௪. ஓர் மங்கையென்றது உரோகிணியை.

௬. விதி - கட்டளை.

௭. இறுத்த - தங்கிய.

௯. வாழிய - அசைநிலை. ஆழிய ஆழ்ந்த.

௧௦. விது - சந்திரன். மஞ்சனை - அழகனை.

௧௧. கோட்பட்டார் - கொள்ளப் பட்டவர்.

௧௨. அல்பக - இருள்கெட. மோலி - கிரீடம். பொற்பு அகம் பொலிய.

௧௩. எச்சன் - யாகத்தின் அதி

தேவதைத். கச்சம் - அளவு. யாழ்முனி - நாரதர்.
கரு. மகதி - நாரதரது வீணை. வீரன் - வீரபத்திரக்கடவுள்.
கசா. போற்றிய - போற்ற. ஆற்றிய - செய்ய. மாற்றிய - மாற்ற.
கஎ. புலிப்போத்து - ஆண்புலி.
கஅ. பகன் - ஆதித்தர்பன்னிருவருளொருவன்.
ககூ. சவி - அழகு.
உ0. இன்னணம் இன்னவண்ணம்.
உக. சான்று - ஸாக்ஷி.
உஉ. எண்வகை உடம்பு - அஷ்டமூர்த்தம். கயமை - கீழ்மை.
உங. சிதம்பு - கீழ்மை. நிலாவிற்கு - சந்திரனுக்கு.
உச. நின்று - இகழ்ச்சிக் குறிப்பு.
உரு. சமழ்ப்பு - நாணம். குழகன் - பேரழகையுடையவன்.
உஎ. இழுதையேன் - அறிவில்லாதேன்.
உஅ. சிகை - தீக்கொழுந்து. நகை - ஒளி, பல். முகை - அரும்பு.
உகூ. கரிசு - குற்றம். வெறி - வாசனை. மிலைச்சிய - சூடிய.
ங0. மாயக்கோல் - திருமாலாகிய அம்பு.
ஙக. கேழ் - நிறம். வம்பு - புதுமை. ஓங்கல் - மலை. நம்பு - விருப்பம். பம்புதல் - பரவுதல்.
ஙங. கொங்கு - வாசனை.
ஙசா. அழலோன் திக்கு - தென்கிழக்கு. ஒன்றேனும் இனைய வாராது.
ஙஎ. காற்றி - நீக்கி.
ச0. மலரிய - மலர.
சக. மற்றையோர்தம்முள் அறிய வல்லார் எவர்,
சஉ. தொட்டு - தோண்டி. எள்ளல் - இகழ்தல். உள்ள - நினைக்க.
சங. ஏதம் - துன்பம். ஓதம் - கடல்.
சரு. ஒற்றுமை - ஈரம் புலர்த்தும் ஆடை. அதிசுவை - மிக்கசுவை.
சஅ. நந்தும் நந்து - பெருகிய சங்கக்குழையை. நன்று உகந்து. கந்துகக்கையோடும் - பந்தையணிந்த திருக்கரத்தையுடைய உமாதேவியாரோடும்.
சகூ. தள்ளிய சடையாய் - முடிவைத்தள்ளியவரே. தரக்கு அதள் - புலித்தோல். நள்ளிய - பொருந்திய.
ரு0. மாட்டி - மாளச்செய்து. தளைத்து நின்று அடர்க்கும் மலம் - கட்டிநின்று வருத்துகின்ற மலம்.
ருங. வித்தகம் - ஞானம். ஒத்து அகம் உவப்ப.
ருச. ஆழி - தேருருளை. வாழி - அசைநிலை.
ருசா. பொன்றல் இல் - அழிவில்லாத.
ருஎ. உவாமதி - பூரணசந்திரன். குவால் - குவியல்.
ருஅ. எரிமருள் - நெருப்பைப்போன்ற. தோம் என் உடையவர் - குற்றம் யாதுடையவர்; குற்றமில்லாதவரென்றபடி.
ருகூ. சிவனுக்கு - கடப்பாயாக.
சாஉ. எண் - எள்.
சாரு. அந்தை - அசந்தை. அதான்று - அஃதல்லாமல்.
சாஎ. அணங்கு - பேய். எறுழ் - வலி.
சாகூ. தென்புலத்தவர் - பிதிரர்.
எ0. சந்தம் - அழகு.

சூரன்பூசித்தபடலம்.

க. மனமுதல்மூன்று - மனம் வாக்குக் காயம். பக்க - பக.
ங. அரணம் - கோட்டை முதலிய காவலிடங்கள். கருவி - ஆயுதம்.
ச. மானம் - அளவு,
ரு. அலகு - துடைப்பம்.
சா. நானம் - கத்தூரி.
எ. கரந்து - ஒளித்து. வடி - கூர்மை. உரம் - மார்பு. தெவ்வை - பகையை=சூரன்முதலியவர்களை.
கூ. வரை - கிரவுஞ்சகிரி. எல் - ஒளி.
க0. பணியலன் - பகைவன். திணி - திண்மை. அமர்த்தனன் - சண்டைசெய்தான்.

கஅ. பொன் - சூரியன்.

கஉ. கொற்றம் - வெற்றி. பொற்ற - பொலிவுபெற்ற. அற்றம் - சோர்வு. ஆடுதல் - போர்செய்தல்.

கங. கண்டு அலமந்து. துருவி - தேடி. சூர் - சூரன்.

கச. இரிந்தான் - கெட்டோடினன்.

கரு. கொன், உம், மற்று - அசைநிலைகள்.

கசு. மூன்றும் உகும்படி அருளைப் பெற. உதவும் - உதவுவார்.

உ0. பரிதி - சூரியன். சூழல் - இடம். அவண் - அவ்விடம்.

உக. உயங்குதல் - வருந்துதல். குமரப்புத்தேள் மற்றுமோரிடத்தை யுற்றான். பயம் - பிரயோசனம்.

உஉ. புலவர் - தேவர். நலவர் - நன்மையையுடையவர். பல் நாவலவர். கலவர் - கீழ்மக்கள். கடிவரல் - விரைந்துவருதல்.

உச. தண்மைதரும்.

உரு. நாதித்த - முழங்கிய.

உசு. கூவிளம்-வில்வம். மருந்து - அமிர்தம். முகமன் - உபசாரம். துழாய்க்கோதை - திருத்துழாயையணிந்த திருமாலாகிய அம்பு.

உஅ. கோட்டி - வளைத்து. வியாளம் - பாம்பு.

உகூ. பார் அமை தேர - பூமியாக அமைந்த தேரையுடையீர். தார அமை ஆர - மாலையாக அமைந்த ஆத்தியையுடையீர்.

ங0. உகிர் - நகம். காளம்-விடம். தேர்வு அரு - ஆராய்தற்கரிய. உத்தாளம் - பூச்சு. மொய் - வலி.

ஙக. அபிராமம்-பேரழகு. சாமம்-மயானம். வாமம் - இடப்பக்கம். ஏமம் - இன்பம். யாமம் - நள்ளிரா.

ஙங. வேட்டது என் - விரும்பியது யாது.

ஙரு. வந்து ஐயா.

ஙசு. போதி - போவாய்.

ஙஎ. போது இல்லான் - பிரமன். ஏதிலான் - அயலான். மகிழச்சி எய்தினன் - மகிழ்ச்சியை அடைந்தனன்.

ஙஅ. தனு - வில்.

சக. மாவாய் - மாமரமாய். கீளப்பட்டு-கிழிக்கப்பட்டு. இருபுள்ளாய்-கோழியும் மயிலுமாகி.

பொன்னுன விசயாலயதேவன் திருப்பணிப்படலம்.

க. பசை - அன்பு.

உ. விராம் - விராவும். அண்மி - அடைந்து.

ங. குறுநிலமன்னர் - சிற்றரசர். முறுவல் - சிரிப்பு.

எ. மந்திர உருவன் - சிவபெருமான்.

கூ. கடுக்கைத் தாரு - கொன்றைமரம்.

க0. பலாசு - புரசமரம். துணைவது - ஒப்பது.

கக. மாலாய பூயோதர ஊர்தி - திருமாலாகிய மேகவாகனம். ஏறு - இடபம்.

கச. வளி - காற்று. விசயன் - அருச்சுனன்.

கரு முண்டகம் - முள்.

கஎ. வாரிசம் - தாமரை.

கஅ. குரு - நிறம்.

ககூ. சூழ்வான் - ஆராய்வான்.

உ0. துணைந்து - விரைந்து. சிவக்குறி - சிவலிங்கம.

உக. வல்லை - விரைவு. அண்டர் - தேவர்.

உஉ. சுயம்பு-தானேதோன்றியது.

உங. அரு - அருபம். மாணமாட்சிமைப்பட. வாளா - சும்மா.

உரு. தடப்பால்-தடாகத்தின்பக்கத்தே.

உசு. திருக்கு - மாறுபாடு. மருகையாத - மணம் நீங்காத.

உஎ. ஆத்தன் - சிவபெருமான்.

உஅ. அரவு சூடி-சிவபெருமான். புரவு - காத்தல். கரவு - கள்ளம்.

உகூ. மன்னுயிர் அளவில் சுகமுறுதலை.

ஙங. அகழ்ந்துபோக்கி - தோண்டியெறிந்து. இசை - கீர்த்தி.

௩௯. பாவுதல் - பரவுதல். ஓவு கவலை உடையானும் - கவலையில்லாதவனுகி; ஓவுதல் - ஒழிதல்.

௪௦. நவியம் - கோடாரி. குயம் - அரிவாள். அடவி - காடு. எறிந்து - வெட்டி.

௪௧. சிற்பம் - சிற்பநூல். பொற்ப - அழகுபொருந்த. நிற்ப - தூண் முதலியவைகள். இடப்ப - விட்டம் முதலியவைகள்.

௪௨. ஆன்ற - அமைந்த.

௪௩. ஆழா - ஆழ்ந்து.

௪௪. மறுகு - வீதி. பிறங்க - விளங்க.

௪௫. மூவா - அழியாத.

௪௬. நார் - அன்பு

௪௭. எய்ய - அறிய.

௫௦. குரோசம் - நீட்டலளவைகளொன்று.

௫௧. மதனுல்வருந்தான் - சிவபெருமான். சென்றருளி - வெளிசெய்தான். பதன் - பக்குவம்.

பொன்னனை விசயாலயதேவன் நிருத்த தரிசனஞ்செய்தபடலம்.

௩. அதிரா - நடுங்கி.

௫. நிலவு - ஆதரம்.

௬. எண்ணார் - பகைவர்.

௭. செந்தாமரைக்கண்ணார் - பிரமதேவனும் திருமாலும்; கண் - இடம், விழிகள்.

௮. ஆருயிர் - அருமையான உயிர். மூலை - பிள்ளை; என்றது மார்க்கண்டேயனை.

௯. கொம்பு ஆர் - கொம்பையொத்த.

௧௦. சத்து - உண்மை.

௧௧. பரித்தாய் - தாங்கினுய்.

௧௨. நத்தான் - திருமால்; நத்து - சங்கம்.

௧௫. வழுத்து ஆதரம். கரமான் உரி - யானைத்தோல்.

௧௮. திருப்புத்தூரில் ஸ்தலவிருக்ஷம் கொன்றை. சீதளிதீர்த்தம் - அத்தலத்துத் தீர்த்தங்களுள் ஒன்று. இது திருமகளாலுண்டாக்கப்பெற்றது.

௨௨. வெரிந - முதுகு. மும்மலம் இரிய.

௨௪. மதலை-சொன்றை. அதில் - அச்சொல்லில்; முதல்குறைந்தமாலிகை - தலைமாலை. விதலை-நடுக்கம். முதலை-முதிய அலைகளையுடையகங்கை. அதலை அதலை - அஃதல்லாய் அஃதல்லாய்.

௨௫. துடி - உடுக்கை. உஞற்றி - செய்து.

௨௬. தலைமிசைச்சூடினுன்.

௨௭. சுற்று கால் - சுற்றிவருங்காலத்தில். பிணைந்து - விரும்பி.

சங்கப்புலவர்பூசித்தபடலம்.

௧. சால - மிகுதி.

௨. ஒருவாது - நீங்காமல். கூறு - அம்சம்.

௩. இருந்தார் - பகைவர். ஏதிடுமேனும் வருந்தார். தார் - மலர். பிறக்குறுதல் - விளங்கச்செய்தல்.

௫. அன்றோ - ஐயோ.

௬. கள்நனைதரும்.

௭. கமை - க்ஷமை.

௮. உருப்பம் - உட்டினம்.

௯. தளம் - பூவிதழ். குளம் - நெற்றி. கோமளம் - அழகு.

௧௦. வையம் உண் விடை - திருமாலாகிய விடை. விதி - பிரமன்.

௧௧. ஆடகம்-பொன். அன்புஉள்ளம். பாணி - தாளம். பூணி - இடபம். காடகத்தூணி - முல்லைநிலமாகிய அம்பறாத்தூணி; திருமால் அம்பாதலின், அவருக்கு இருப்பிடமாகிய முல்லைநிலம் தூணியாகக்கூறப்பட்டது. தோணி - அம்பு.

௧௨. மந்தணம்-ரஹஸ்யம். போதம் - ஞானம்.

௧௩. மறைக்காடு-வேதாரணியம்.

௧௪. கரு-பிறவி. வெரு - அச்சம்.

௧௫. வித்தகம் - திறமை. பூமிதேராதலின், "மாயோனுஞ்சித்தம்வைத்து அவாவிச்சேருந்தேரான்" என்றார்.

௧௭. நீலி - நீலநிறமுடைய உமாதேவியார். வாலியான் - தூய்மையையுடையவன்.

௧௮. ஆலம் - விடம். அக்கமார்பாலம்-கண்பொருந்தியநெற்றி. களம்-கழுத்து.

௧௯. வேயில் - மூங்கிலாகியவீடு. ஞாயில்-மதில்; என்றது திரிபுரங்களை. பருப்பதம் பாய் இல் - பருப்பதத்திற் பாய்ந்துவிளையாடுகின்ற மனைவி.

௨௦. தெய்வஆ-காமதேனு. உவாவை-பூரணப்பொருளை. குருந்துகூறப்பட்டமையின், இதிற்கூறியதலம் திருப்பெருந்துறையென்றுகொள்க.

௨௧. தேசு - ஒளி. தூசு - ஆடை. தழல் ஆசம் - தீயையுண்டாக்கும் சிரிப்பு.

௨௨. முடியின்மேல்ஆரானை,ஆர்-ஆத்தி. நக்கு ஆர்த்து ஆனையையுரித்த. வையம்-தேர். பற்றார் - பகைவர். கானப்பேர் - காளையார்கோயில்.

௨௩. கொன்றை வாசத்தையும் தடம் திவலையையும்வீச. அளி-அன்பு. அள்ளிவிழுங்கும்.

௨௪. வார - ஒழுக.

௨௬. புறப்பொருள் - புறப்பொருளிலக்கணம். அது புகழ்ந்தனர்பரவலென்னுந்துறை.

௨௭. இறை - சிவபெருமான். கடுப்பு - விரைவு. புத்தியென்பது பெரியோரேவுங்கால் சிறியோர்கூறும் உடன்பாட்டுக் குறிப்புமொழி.

௩௧. நக்கு - சிரித்து.

௩௨. இன்னே இப்பொழுதே.

௩௩. நாயன் - தலைவன். நலக்க-அழகுபெற.

௩௫. 'கருத்துணராக்கூற்று' என்பதன்முன் 'யாம்கூறியசொல்' என்பதனை வருவிக்க.

௩௮. இணர் - பூங்கொத்து.

௩௯. புணரி-கடல். குடிஞை-ஆறு.

௪௦. வலர் - வல்லவர். நலர் - நல்லோர்.

௪௧. அளவளாய் - கலந்து. மதுப்பொய்கையென்பது கோயிலூரிலுள்ள தீர்த்தத்தின் பெயர்.

௪௨. அலப்பரிய பூசைகள்என்னைக் கொண்டவர். நன்புலம் - நன்செய்.

௪௩. முருக்கி - அழித்து. செழுவிய - செழித்த.

௪௪. அடை - இலை.

௪௭. பளிதம் - கருப்பூரம்.

௪௮. போற்று - துதித்தல்.

௪௯. வசதி - வீடு. கன்னிய கருதிய.

௫௦. கப்புரம்-பச்சைக்கருப்பூரம். ஒருங்கு - ஒருமிக்க.

௫௧. கலிங்கம் - ஆடை. பொன்செய் மென்றுகில் - பீதாம்பரம். மதாணி - பதக்கம். ஆழி - மோதிரம். குழை - குண்டலம்.

௫௨. மாவலன் - குதிரைவீரன். வழுதி - பாண்டியன்.

௫௪. சடிலமோலி-சடாமகுடம்,

௫௫. கனக கஞ்ச வாவி - பொற்றாமரைத்தீர்த்தம்.

௫௬. சரு - தேவருணவு.

௫௭. புவனம் - நீர்; என்றது ஆகாயகங்கையை. புவன உருக்கூடு - புவனங்களினுருவமாகிய கூடுகளை.

௫௮. பாலன் - மார்க்கண்டேயர். உரும் - இடி. சடாப்பகடு - எருமைக்கடா. மறலி - இயமன்.

௫௯. வண்டு நிறீஇ - வண்டுகளாகிய நாணை நிறுத்தி. கழை - கரும்பு.

௬௦. கருத்து அலர்த்தி. அருத்தி-ஆசை.

௬௨. தாவாத - கெடாத. ஆவா - ஐயோ, குறள் - குண்டோதரன். தேவாதிதேவன் - தேவர்களுக்கு ஆதியாகிய தேவன்; மாதேவனென்றபடி.

௬௩. பாவொலி-பரவிய ஒலி. ஏ-அம்பு. சே - இடபம்.

௬௪. பகர்ந்து - விற்று.

௬௬. சேல் திகழ்கண்.

௬௭. பொறித்து - எழுதி. 'மூகிழ்ப்ப - தோன்ற.

௬௮. மாதுலனை - மாமனாகி.

௬௯. குழவு எறுழிகள் - பன்றிக்குட்டிகள்.

௭௦. தன்னுடைய பேரம்பு-சுந்தரப் பேரம்பு. கொளுத்தி-பொருத்தி.

கலாம் - பிணக்கு. தேன் - அழகு.

எக. புலர்ந்த - விடிய. இகம் - இவ்வுலகு. இந்திரமானம் - இந்திரவிமானம்.

எச. கந்தமார்குழல் - உமாதேவியார்.

எரு. குருவிழாவகை - அழகுகெடாத விதம்.

எசு. இராப்பொழுது மிக நீண்டு தோன்றியதென்பார், 'விடிவுணரார்' என்றார்.

எஅ. நென்னல் - நேற்று.

எகூ. அக்குமணி-உருத்திராக்ஷம்.

அ௦. வடி - தேன்.

அரு. மாலாத-மயங்காத. எலாத-ஏற்றுக்கொள்ளத்தகாத தீக்குணங்களை. சூலாத - பிறரால் தோண்டி எடுக்கப்படாத. சூன்று-தோண்டி. தோலாத - தோல்வியடையாத.

அச. தலைப்பட்டு - கலந்து. உணர்வான் - உணரும்பொருட்டு. அதுலமாய் - ஒப்பில்லாததாகிய.

அரு. கசடு - குற்றம்.

அசு. ஒல்லாதவற்றை. நீற்றி-நீறாக்கி.

அஎ. தொன்று - பழமை.

அஅ. ஒன்றும் - சிறிதும்.

அகூ. எல்உலவா - ஒளிகெடாத. அல்உலவாக்கண்டத்தார்.நீலகண்டர்.

கூ௦. புரைஆருயிரும் உயல் உற - குற்றத்தையுடைய ஆரிய உயிரும்பிழைத்தலுற.

கூக. மயற்கு அண்ணாள். அயற்கண்ணாள் அலளாகி - வேறிடத்திலுள்ளாளல்லளாகி. செயலாகிய கள்ளை.

கூரு. இரண்டு-பொற்றாமரையும், கடம்பும். தாமம்-கொன்றை, மாலை; சடை-சடை, பின்னல்.

கூச. கண்ணவர்கள்-கருதுதலையுடையவர்கள்.

கூகூ. தரமோ - தகுதியோ.

க௦௦. நாஅணி - நாவால் அலங்கரிக்கும். மாஅணியின் - மிக்கஅலங்காரத்தோடும்.

திருமால் பூசித்தபடலம்,

உ. ஐய - அழகிய.

ரு. வீரை - கடல்.

ரு. குருஉச்சுடர் ஆலும்-நிறம்பொருந்திய ஒளிமிக்க.

சு. வன்னம் - எழுத்து.

கூ. செற்றம் - தணியாக்கோபம். குடந்தமுற்று - வணங்கி.

க௦. பாணி-கை, மாந்தும்-உண்ட. யாலலோசனை-நெற்றிக்கண்ண.

கக. பவனென்பது சிவபெருமான்திருநாமங்களுளொன்று. கழுது - பேய்.

கஉ. மத்தம் - ஊமத்தை.

கரு. கண்ணல் - கருதுதல். உன்கழலின்றிக் கண்ணல் ஏதுமிலேன். பின்னுமிப்படியே கொள்க.

கரு. பின்னர் இஃது ஆற்றினன்.

கசு. சேய - சிவந்த. பதிட்டை - பிரதிஷ்டை. ஆவயின் - அவ்விடத்தே.

கஎ. விணைவிண்டுபோக. விண்டு- விஷ்ணு.

கஅ. பன்னம் - இலை. சொன்ன ஆடை - பீதாம்பரம்.

ககூ. கந்தம் - மணம்.

உஉ. சந்தம்-அழகு. நந்து-சங்கு,

உசு. ஈந்து-கொடுத்து. கன்று பசுக்கன்று. கனி - விளாங்கனி.

உரு. பின்னை - திருமகள்.

உசு. குணில் - குறுந்தடி.

தலவிசேடப்படலம்.

க. பன்னிய-சொல்லிய. பருப்பதம் - ஸ்ரீசைலம்.

உ. மன்னரும் - யாவரும்.

ரு. சாதரம - அச்சம்.

ச. மனை - மனைவி. களம் - குறம்.

அ. விளையுள் - விளைதல்... வெற்றி.

௯. ஈங்கள் தம்பெருமான். பங்கம் இன்று - குற்றமில்லாமல்.

கக. அருகுறு - குறையாத. திரு - செல்வம்.

க௫. விராய - கலந்த. பூமேற்பனவன் - பிரமன்.

க௬. இலம் - பழுது.

உ0. தொக்க - கூடிய.

உஉ. அலரி - சூரியன். பன்னகம் - பாம்பு. நன்றா நன்மை.

உ௩. சொல் - புகழ்.

உ௫. புரைத்த - உயர்ந்த.

உ௬. பனிவருங்கண்ணர் - துளிக்கும கண்ணர். பரவி - துதித்து.

உஅ. உம்பர் - தேவர்.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
க௫	௫	உ	தவர்	தவ
ச௨	உ0	க	பன்னரும	பன்னரு
௫அ	உக	க	கடந்தலை	கடன்றலை
௫க	ச௫	உ	யழா	பேழா